

495.610๙๐

พ ๒๖๑๐

๕.๕

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน แรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการอ่านและ
การเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีสอนอ่านแบบ
เอสเอสอาร์กับวิธีสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

พรทิพภา อินทปัญญา

19 S.A. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

เมษายน 2539

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒. ๕๑๘๓๙

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(อาจารย์ พิเศษวิ กมลเวช)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(อาจารย์ พิเศษวิ กมลเวช)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทิมา พรหมโชติกุล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 2... เดือน 11... พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ความช่วยเหลือ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก อาจารย์นิพนธ์ กมลเวช รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมภ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์ที่ให้ความกรุณาต่อผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพินทร์ ชุ่มม รองศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ อาจารย์ชจรศรี ชำติกานนท์ คุณเจริญ คำอึง อาจารย์นิพนธ์ ชุ่มจิตร จากโรงเรียน วัฒนามงคล และอาจารย์ณฤมล สายหล้า จากโรงเรียนท่ามะขามวิทยา ที่กรุณาตรวจเครื่องหมายต่าง ๆ สำหรับใช้ในการวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์กับงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณหัวหน้าฝ่ายวิชาการ คณาจารย์จากโรงเรียนปราสาทวิทยาคม คณาจารย์จากโรงเรียนท่ามะขามวิทยา ที่อ่านบทความสะดวกตลอดระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง รวมทั้ง บิดา มารดา พี่สาว และบุตร ที่ให้กำลังใจตลอดมา และขอขอบใจนักเรียนทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา และคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ให้การศึกษาและความรู้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

พรทิพภา อินทปัญญา

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและ
การเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีสอนอ่านแบบ
เอสเอสอาร์กับวิธีสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

พรทิภา อินทปัญญา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

เมษายน 2539

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน
ด้วยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับวิธีสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปราสาทวิทยาคม อำเภอคำชะอี จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2538 จำนวน 80 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองสอนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์กลุ่มควบคุม
สอนด้วยการสอนตามคู่มือครู ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง กลุ่มละ 18 คาบ คาบละ 50 นาที
ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest
Design เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านแบบทดสอบ
วัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียน
ภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนอ่านแบบ
เอสเอสอาร์ สูงกว่าที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนอ่านแบบ
เอสเอสอาร์ สูงกว่าที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดย
วิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ สูงกว่าที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**COMPARISON OF READING AND WRITING ABILITY AND ACHIEVEMENT MOTIVE
IN THAI READING AND WRITING OF MATHAYOM SUKSA III STUDENTS
USING THE SSR METHOD AND THE TEACHER'S MANUAL**

AN ABSTRACT

BY

PORNTHIPPA INTAPUNYA

**presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University**

APRIL 1996

The purpose of this research was to study the reading and writing ability and achievement motive in thai reading and writing of Mathayom Suksa III Students through the SSR method and the teacher's manual.

The Sample was Mathayom Suksa III students at Prasartvittayakom School, Dankhunthod, Nakhornrajchasma during the first semester of the academic year, 1995. The students were randomly selceted and devided into the experimental group and control group. Each group contained ³⁰40 students. The experimental group was taught by the SSR method. The control group was taught by the teacher's manual. Each group had to study the same content for 18 periods. (1 period=50 minutes) the research design of this experiment was randomized control group pretest-posttest design. The research instruments were the reading and writing ability test and the thai reading and writing achievement motive test. The t-test was statistic analyzed the data.

The results of the study indicated that :

1. The Thai reading ability of the students in the experimental group was significantly higher than the control at the .05 level.
2. The Thai writing ability of the students in the experimental group was significantly higher than the control at the .05 level.
3. The Thai reading and writing achievement motive of the students in the experimental group was significantly higher than the control at the .05 level.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียน	27
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	37
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	42
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	43
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ	44
การดำเนินการทดลอง	51
ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	67
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	67
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	67
วิธีการศึกษาค้นคว้า	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	70
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	70
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	89
ประวัติย่อของผู้วิจัย	234

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	61
2	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	62
3	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	63
4	ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	64
5	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง	65
6	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนกับหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม	66

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการแสวงหาความรู้ ทั้งนี้เพราะแหล่งความรู้ที่สามารถค้นคว้าด้วยตนเองนั้นมักเป็นหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านดีย่อมมีโอกาสหาความรู้จากหนังสือมากกว่า ฉะนั้นความสามารถในการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญและเป็นเป้าหมายหนึ่งของการสอนภาษาไทยทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาที่ต้องการให้นักเรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีนิสัยรักการอ่าน และอ่านด้วยความเข้าใจอย่างถูกต้องรวดเร็ว (กรมวิชาการ, 2533 : 11) การพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรนั้น จำเป็นต้องพัฒนาการอ่านและการเขียนควบคู่ไปกับการใช้ภาษาด้าน การพูด และการฟัง โดยเฉพาะการเขียนจะมีความสัมพันธ์กับการอ่านมาก กล่าวคือการเขียนสรุปเรื่องราวแล้วเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านนั้นก็เป็ผลมาจากการอ่านด้วย เนื่องจากภาษาที่ได้รับจากการอ่าน เป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาทั้งส่วนการพูดและการเขียนทำให้สามารถบันทึกข้อความ ย่อเรื่อง เรียบเรียงข้อความได้ดีขึ้น นั่นก็คือการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิดอันจะนำไปใช้ในการเขียนและการพูด แสดงให้เห็นว่าการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตประจำวัน ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการสอนอ่าน โดยพยายามหาเทคนิคมาใช้ประกอบกิจกรรมการสอน เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จด้านกาอ่านมากยิ่งขึ้น

แม้ว่าจะมีการพยายามส่งเสริมการอ่าน และส่งเสริมการสอนภาษาไทยตามหลักการเรียนด้านภาษาแล้วก็ตาม แต่สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนทักษะทางภาษาในการสอนภาษาไทยก็ยังคงมีอยู่ ดังที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กรมวิชาการ, 2532 : 171 - 340) ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สรุปว่าครูสอนภาษาไทยส่วนมากเน้นการสอนบรรยาย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเน้นเนื้อหามากกว่าการฝึกทักษะโดยตรง เป็นผลให้ทักษะที่เกิดขึ้นหลังการสอนมีทั้ง

ทักษะที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ เช่น การอ่านมักเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับศัพท์และประวัติ ทำให้เน้นความจำมากกว่าความคิด นอกจากนี้ครูสอนอ่านออกเสียงมากกว่าอ่านในใจ ทำให้นักเรียนกังวลอยู่กับการออกเสียงจนส่งผลให้นักเรียนขาดความเข้าใจในการอ่าน สำหรับการเขียนครูมักให้นักเรียนเขียนตอบคำถามมากกว่าจะฝึกเขียนเป็นเหตุผลหรือแสดงความคิด ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงต้องควรฝึกทักษะในการอ่านและการเขียนให้เพียงพอขึ้นอีกด้วย

จากปัญหาดังกล่าวนี้นี้ ทำให้เห็นว่า วิธีสอนของครูควรมีการปรับปรุงแก้ไข ดังที่ท่านพุทธทาสภิกขุกล่าวไว้ว่าการสอนเป็นหน้าที่ของครูและการสอนที่ดีต้องมีลักษณะเป็นของแปลกใหม่ นักเรียนยังไม่เคยทดลองมาก่อนจะทำให้นักเรียนกระตือรือร้นสนใจ เรื่องนั้นยิ่งขึ้น และต้องสอนอย่างมีเหตุผล แสดงให้เห็นชัดเจนว่าทำหรือปฏิบัติได้มีประโยชน์ มีคุณค่า ดังนั้นวิธีสอนของครู การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การเลือกสื่อการเรียน จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและให้แนวคิดแก่นักเรียน นิโพ (Piepho. 1981 : 12) เน้นว่านักเรียนควรมีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่นักเรียนสนใจอ่าน หรือเนื้อหาที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในวิถีประจำวัน ซึ่งจะมีส่วนทำให้นักเรียนสนใจที่จะอ่านมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้วิธีสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก การสอนอ่านเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านควรเน้นการอ่านในใจ จากงานวิจัยของ เล็ตสัน (Letson. 1985 : 52) พบว่า การอ่านในใจจะส่งผลให้มีความเข้าใจในการอ่านสูง นอกจากนั้น ออลลิงตัน (Allington. 1975 : 813 - 815) ยังเสนอแนะเทคนิคส่งเสริมการอ่านแก่ครูผู้สอนว่า ควรจัดช่วงเวลาประมาณ 3 - 10 นาที สำหรับให้นักเรียนอ่านสิ่งที่เขาสนใจเงียบ ๆ ปราศจากการรบกวนทำทุก ๆ วัน จะช่วยให้นักเรียนอ่านเก่งยิ่งขึ้น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเพื่อค้นคว้าหาวิธีสอนอ่าน และใช้ผลจากการอ่านสัมพันธ์กับการฝึกทักษะด้านการเขียนของนักเรียน พบว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบเอสเอสอาร์ (Sustained Silent Reading) น่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียน เพราะการเขียนนั้นเป็นผลมาจากการเห็นรูปแบบจากการอ่านรวมทั้งมีการกลั่นกรองใช้กระบวนการคิดอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การเขียนนั้นเป็นเหตุเป็นผลและมีการพัฒนาขึ้นด้วย จากการศึกษางานวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ซึ่งเป็นการสอนอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจและฝึกฝนการอ่านด้วยตนเองนี้ ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน มีทักษะในการเขียนดีขึ้น ตลอดจนมีแรงจูงใจความคิดที่ดีต่อการอ่านด้วย ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักเรียนมีอิสระที่จะอ่านสิ่งพิมพ์ที่ตนเองสนใจ

ตามความสามารถของตน นักเรียนไม่จำเป็นต้องอ่านแล้วคราจะเลือกของเรื่องทุกแง่มุม นักเรียนจึงอ่านอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน ที่สำคัญนักเรียนสามารถฝึกฝนกลวิธีการอ่าน คือตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน และรู้จักปรับความเร็วในการอ่านให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอ่านซึ่งทำให้นักเรียนนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้ต่อไป เมื่อนักเรียนมีทักษะในการอ่าน มีแรงจูงใจต่อการอ่านแล้วก็น่าจะทำให้นักเรียนเกิดนิสัยรักการอ่านและส่งผลให้ทักษะการเขียนมีการพัฒนาตามไปด้วย

วิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ของ แมคครีกเคน (McCracken. 1971 : 521 - 524) อ้างอิงมาจากวิธีการ Uninterrupted Sustained Silent Reading ของฮันท์ (Hunt) เป็นกระบวนการสอนอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีหลักการที่น่าสนใจคือ นักเรียนเลือกอ่านสิ่งที่ตนเองสนใจ มีโอกาสอภิปรายร่วมกับเพื่อนและครูผู้สอน มีการเรียนรู้กลวิธีการอ่าน มีการฝึกฝนการอ่านด้วยตนเอง นอกจากนี้นักเรียนจะเป็นผู้เสนอข้อความ สำนวน ที่นักเรียนสนใจและอ่านพบในบทอ่านครูจะสอนตามที่นักเรียนเสนอขึ้นมาก่อน ด้วยวิธีนี้นักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกครั้ง ทำให้นักเรียน เรียนอย่างกระตือรือร้น ส่งผลทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนครั้งต่อ ๆ ไปด้วย

จากหลักการสำคัญของวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ มีลักษณะเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียน (Child-Centered) เพราะทุกขั้นตอนของการอ่านเกิดจากนักเรียนเองทั้งสิ้นจึงน่าจะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านดีขึ้น มีความเข้าใจในการอ่าน และมีส่วนทำให้ทักษะการเขียนพัฒนาตามไปด้วย เนื่องจากการอ่านงานเขียนที่ดีหรืองานเขียนต่าง ๆ นั้นทำให้นักเรียนเห็นรูปแบบการเขียนการใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง ทำให้นักเรียนซึมซาบงานเขียนเหล่านั้นโดยไม่รู้ตัว และสามารถเขียนงานเขียนออกมาดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์มาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยคาดว่าวิธีสอนอ่านวิธีนี้จะช่วยพัฒนาการสอนอ่านภาษาไทยและการเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนกับหลังการทดลอง โดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับเรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนก่อนกับหลังการทดลองโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับเรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบผลการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้เทคนิควิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ อันจะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาไทยพัฒนากิจกรรมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปราสาทวิทยาคม อ.คำชะอี จ.นครราชสีมา ที่เรียนวิชาภาษาไทย รหัส ท 305 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวนนักเรียน 4 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่สุ่มจากประชากรดังกล่าวข้างต้น โดยสุ่มมา 2 ห้องเรียนจากประชากร 4 ห้องเรียน จากนั้นให้นักเรียนจับฉลากออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 18 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลาสอน สัปดาห์ละ 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่เข้ามาจากหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร หนังสือทักซ์สัมพันธ์เล่ม 3 และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเป็น ข่าว ประกาศ โฆษณา บทความและเรื่องเล่า

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอนอ่าน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธีคือ

5.1.1 วิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์

5.1.2 วิธีสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

5.2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

5.2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาไทยและการเขียนภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ หมายถึง วิธีการสอนอ่านในใจ โดยไม่มีการตั้งคำถาม ไม่มีการขัดจังหวะในขณะที่อ่าน ทำให้มีจิตใจจดจ่อแน่วแน่กับการอ่าน และนักเรียนเป็นผู้เลือกเรื่องที่จะอ่านตามความสนใจ การอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านนั้น นักเรียนจะเป็นผู้เสนอขึ้นมาตามความสนใจของนักเรียนเอง วิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ นี้มีหลักการสำคัญว่าทั้งครูและนักเรียนทำความตกลงร่วมกันว่า เป็นกิจกรรมการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ไม่เน้นความจำแต่จะประเมินและตัดสินเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านด้วยกระบวนการทางความคิด นอกจากนี้ในขณะที่อ่านต้องทำให้สภาพบรรยากาศสงบเงียบได้ ซึ่งจะมีส่วนทำให้ ดำเนินกิจกรรมการอ่านในใจอย่างต่อเนื่อง ทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องดีขึ้น ในการสอนอ่านนี้จะจัดกิจกรรมการสอนตามหลักการสอนจาก แมค-เคริกเกน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินทิศ ครูอธิบายจุดประสงค์และกิจกรรมในการเรียนการสอนให้นักเรียน
เข้าใจ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คน สมาชิกของกลุ่ม
จะคงเดิม ตั้งแต่เริ่มแรกจนเสร็จสิ้นระยะเวลาในการทำทดลอง

2.2 ครูแจกบทอ่านให้นักเรียนอ่านในใจตามลำพัง โดยครูจับเวลาเรื่องละ
ประมาณ 5 - 10 นาที ตามความยาวของแต่ละเรื่อง เมื่อทุกกลุ่มอ่านจบแล้ว ทุกคนในกลุ่มช่วยกัน
ตั้งประเด็นที่จะอภิปราย

ขั้นที่ 3 อภิปราย ทำกิจกรรม

3.1 ครูให้นักเรียนออกมาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านทีละกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มหมุน
เวียนกันปฏิบัติกิจกรรมดังนี้

3.1.1 สรุปความจากเรื่องที่อ่าน

3.1.2 เล่าตอนที่สำคัญหรือตอนที่สนุกให้เพื่อนฟัง

3.1.3 อ่านออกเสียงตอนที่ตนเองประทับใจในเรื่องที่อ่าน

3.1.4 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3.2 นักเรียนเสนอปัญหาที่พบในบทเรียน เช่น คำยากบางคำ ส่วนภาษา
ข้อความรู้ต่าง ๆ ที่สมาชิกในกลุ่มเห็นว่าครูควรสอนเพิ่มเติมในชั้นเรียน

3.3 ครูสอนตามที่นักเรียนเสนอ จบแล้วให้นักเรียนจดบันทึกข้อความรู้ที่ครู
อธิบายเพิ่มเติมลงสมุด

3.4 ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่กำหนดในใบงาน โดยแต่ละเรื่องจะทำกิจกรรม
ตามความเหมาะสมจากกิจกรรมต่อไปนี้

3.4.1 ถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านให้อยู่ในรูปแบบภูมิ

3.4.2 เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

3.4.3 หาข้อมูลมาปะติดปะต่อให้เรื่องราวสมบูรณ์ขึ้น

3.4.4 เขียนสรุปใจความสำคัญ

3.4.5 หาความหมายของคำบางคำจากพจนานุกรม

3.4.6 เขียนเรียงความสิ่งที่ตนเองสนใจ

ขั้นที่ 4 ประเมินผล

สังเกตจากการอภิปรายและผลงานจากกิจกรรมที่ทำในใบงาน

2. วิธีสอนตามคู่มือครู หมายถึง วิธีการสอนอ่านและเขียนในวิชาภาษาไทยที่ยึดหลักการสอนและกิจกรรมการสอน ตามแผนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 จัดทำโดยกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษาที่ 11 สืบจากแนวการสอนวิชาภาษาไทย รหัส ท 305 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ เป็นการทำให้นักเรียนมีใจจดจ่อต่อบทเรียนโดยวิธีการสนทนาซักถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ กระตุ้นความสนใจของนักเรียน

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนทราบจุดหมายปลายทางของการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่เป็นการเริ่มกิจกรรมใหม่ของบทเรียนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

ประกอบการพูด อธิบาย ซักถาม และให้ตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 ให้แนวทางเรียนรู้ โดยแนะแนวทางหรือนำทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้า

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องในใจและทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนด้วยการตรวจสอบแก้ไขสิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยและแสดงความยินดีในผลงานของนักเรียน

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติ เป็นการวัดและประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นได้หรือไม่เพียงใด โดยวัดและประเมินจากการทำแบบฝึกหัด การทำแบบทดสอบและการแสดงออก เช่น การพูด การตอบคำถามของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอน การสรุปย้ำทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาโดยการให้แบบฝึกหัดเสริมหรือมอบหมายงานเพิ่มเติม

3. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ทักษะในการจับใจความสำคัญ การแปลความ การตีความ การขยายความของสิ่งที่อ่านได้ถูกต้องเหมาะสม

การจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายสำคัญของเรื่อง

การแปลความ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ แปลบทประพันธ์ แปลคำพังเพย สุภาษิต ให้ได้ความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ตรงกับเรื่องนั้น ๆ

การตีความ หมายถึง ความสามารถในการชี้หรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบายข้อความหรือเรื่องนั้น ๆ

การขยายความ หมายถึง ความสามารถในการอธิบาย ชี้แจงเพิ่มเติม ข้อความหรือเรื่องนั้น ๆ

4. ความสามารถในการเขียนภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาสำหรับการเขียนเรื่องความภาษาไทยของนักเรียน โดยวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเรื่องความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว ด้วยการให้นักเรียนเขียนเรื่องความ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวที่กำหนดให้ ความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด ใช้หลักเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนซึ่งจะพิจารณาจากความรู้ในเนื้อเรื่อง ความคิด การใช้ถ้อยคำ สำนวน การขยายความ การลำดับความ และเอกภาพของเรื่อง เกณฑ์ต่าง ๆ รวบรวมมาจากการวิจัยเรื่องรูปแบบการสอนเขียนและปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ สุนันท์ ศลโกศล (2526 : ภาคผนวก)

5. แรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการอ่านและการเขียนภาษาไทย หมายถึง ความสามารถและความมุ่งมั่นต่อการอ่านภาษาไทยและการเขียนภาษาไทยรวมถึง การเรียนการอ่านภาษาไทย หรือมีความปรารถนาและพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อที่จะทำให้การเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีซึ่งวัดจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert) และนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

โดยทั่วไปการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับแรกเป็นกระบวนการแปลรหัสจากตัวอักษรเป็นเสียง และระดับสองเป็นกระบวนการรับรู้ความหมายจากตัวอักษรหรือเรียกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่ทั้งนี้การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนนั้น ผู้อ่านจะต้องรับรู้ แปลความ ตีความ และประเมินสิ่งที่อ่าน กระบวนการดังกล่าวจะมีอัตราความเร็วแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยของผู้อ่านต่อเนื้อหาของสิ่งที่อ่านและจุดประสงค์ในการอ่านของผู้อ่านด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 23; อ้างอิงมาจาก Lapp and Flood. 1986 : 5 - 6)

การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเสนอไว้ในรูปตัวอักษร ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปลอักษรเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน (พวงทอง วิโรจนกร. 2534 : 10; อ้างอิงมาจาก Morris and Stewart Dore. 1989 : 14)

การอ่านเป็นการบูรณาการทักษะหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่นการจำแนกความแตกต่าง การวิเคราะห์ค่า ความหมายของคำ การตีความ เพื่อความเข้าใจและวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน (ประทุม การรักเรือน. 2535 : 15; อ้างอิงมาจาก Smith. 1971 : 1)

สรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สัมพันธ์กับภาษา เป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน มีองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนและต้องการสื่อความหมาย ตลอดทั้งต้องรู้ถึงวิธีการเขียนและความคิดของผู้เขียน หรือโครงสร้างของข้อเขียนนั้น ๆ เพื่อผู้อ่านจะทำความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดอีกทั้งสามารถสรุปความคิดและเข้าใจความรู้สึกของผู้เขียนจากเรื่อง หรือข้อความที่อ่านแล้วระลึกเรื่องได้ตามประสบการณ์และความสามารถของตนเอง ซึ่งผู้อ่านจะเลือกนำมาประมวลเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องในขณะที่อ่าน

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านจัดว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการอ่าน การอ่านสิ่งใดก็ตามถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ก็ถือว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์

คาร์รและคนอื่น ๆ (Carr and others. 1983 : 1 - 18) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านคือ การตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่านซึ่งผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมตีความ ตัดสินข้อความนั้นอย่างมีเหตุผล ผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ผู้อ่านคิดว่าจำเป็นจะต้องเข้าใจรวมทั้งใช้ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้เหมาะสมกัน

คาร์เรลล์ (Carrell. 1983 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือความเข้าใจในประโยค อุนเจก รวมทั้งความเข้าใจในรูปแบบการเรียบเรียงเรื่อง เข้าใจในรูปแบบหรือโครงสร้างของข้อเขียน และในความหมายที่กว้างที่สุดอาจกล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือการรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารจากงานเขียนต่าง ๆ ถ้าผู้อ่านไม่สามารถรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารใด ๆ หรือไม่เข้าใจกระบวนการอ่านก็ไม่สัมฤทธิ์ผล

สมบูรณ์ ชิตพงษ์ (2527 : 27) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในด้านการแปลความ การตีความหมาย และการขยายความในเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่านพบมาแล้ว

ชาวาล แพร่ติกุล (2520 : 134) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถในการนสผผสาน แล้วขยายความรู้ความจำให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องประกอบด้วยลักษณะ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดข้อ ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ข้อ ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทำนองเดียวกันกับเรื่องที่เคยเรียนรู้อยู่แล้วมีความสามารถตอบและอธิบายได้

นอกจากนี้ สมุทร เช้นเชาวนิช (2530 : 92) กล่าวว่า ความเข้าใจคือความสามารถที่อนุมานข้อสันเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์ จากสิ่งที่อ่านมาแล้วอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลย ก็อาจจะกล่าวว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้นและการอ่านในลักษณะนี้เป็นเพียงแค่เห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์

เมื่อพิจารณาถึงความเข้าใจในการอ่านดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น รวมความว่าการที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านดีนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องความหมายของคำ วลี ประโยค อนุเจต การเรียบเรียงประโยค ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค สามารถจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดเรื่องที่อ่าน เรียบเรียงเหตุการณ์ในเรื่องและสรุปความอย่างถูกต้องเหมาะสม

องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านนั้นคือ ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน โดยแสดงออกในลักษณะของการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ สรุปความและขยายความจากเรื่องที่อ่าน การที่นักเรียนจะมีทักษะด้านความเข้าใจในการอ่านนั้น นักเรียนจะต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอรวมทั้งฝึกทักษะการเขียนด้วย ทรงพร อิศโรรุชกุล (2529 : 38 - 40) กล่าวว่าครูผู้สอนภาษาจะต้องสร้างแรงจูงใจในการอ่านหรือเขียนทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนน่าสนใจ โดยทำให้นักเรียนเห็นความจำเป็น มีเหตุผลที่สมจริงที่อยากจะทำ และเป็นเหตุผลที่สอดคล้องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ควรให้นักเรียนมีโอกาสอ่านข้อเขียนหลาย ๆ ประเภท

และที่สำคัญคือการให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละบท ฉะนั้นภาระของครูสอนภาษา คือ การสร้างเสริมพื้นฐานการอ่านให้แก่นักเรียน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นั่นคือนักเรียนสามารถอ่านอย่างเข้าใจมากที่สุด ในเวลาที่น้อยที่สุด ตามความมุ่งหมายของการอ่านแต่ละครั้ง และนักเรียนสามารถปรับอัตราความเร็วในการอ่าน ตามจุดมุ่งหมายของการอ่าน และตามความยากง่ายของเรื่อง

1.3 กลยุทธ์การอ่าน

เมื่อผู้อ่านกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านแล้ว ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมาย วิธีการอ่านเพื่อหาข้อมูลหรือกลยุทธ์ในการอ่าน ที่สำคัญมีดังนี้ (เชาวริทธิ์ ประเสริฐภักดิ์. 2534 : 3)

1. การอ่านแบบข้ามคำ ผู้อ่านจะกวาดสายตาอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้ใจความคร่าว ๆ ว่า บทอ่านนี้เกี่ยวกับเรื่องอะไร ใจความสำคัญมีอะไรบ้าง การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านจะต้องรู้จักการคาดคะเนเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องของบทอ่าน การอ่านแบบข้ามคำนี้ผู้อ่านสามารถใช้วิธีการดังนี้ คือ อ่านชื่อเรื่อง อ่านหัวข้อเรื่องใหญ่ และหัวข้อเรื่องย่อย อ่านย่อหน้าแรกและย่อหน้าสุดท้ายของเนื้อหา อ่านประโยคแรกของย่อหน้า หรือสังเกตรูปภาพที่ประกอบตลอดจนอ่านคำบรรยายรูปภาพนั้น ๆ

2. การอ่านแบบกวาดตา ผู้อ่านจะคิดไว้ในใจตั้งแต่ก่อนอ่านว่าจะค้นหาข้อมูลบางอย่าง ซึ่งเชื่อว่ามีย่อยอยู่ในบทอ่าน การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านเร็วมุ่งจะเอาเฉพาะสิ่งที่ต้องการซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข ชื่อ คำ วันที่ สถานที่ ดังนั้นครูจำเป็นต้องเลือกบทอ่านที่สมจริง เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ รายการอาหาร หรือหน้าโฆษณา เป็นต้น

3. การอ่านแบบเฝ้ม เป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบรายละเอียดของข้อมูล การอ่านแบบนี้ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาที่อ่าน ผู้อ่าน จึงจะสามารถวิเคราะห์และตีความอย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ผู้อ่านจึงต้องอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วนและติดตามต่อเนื่อง ส่วนใหญ่เป็นการอ่านตำราหรืองานด้านวิชาการต่าง ๆ

4. การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นทักษะการอ่านระดับสูง คือ ผู้อ่านสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้ เช่น แสดงเหตุผลประกอบการอ่านว่าเห็นด้วยหรือไม่กับ

สิ่งที่ปรากฏในข้อเขียน การที่จะฝึกให้นักเรียนมีโอกาใช้เหตุผลประกอบการอ่านก็คือ การเปิดโอกาสให้มีการโต้เถียงหรืออภิปรายหลังการอ่านข้อเขียนนั้นแล้ว

5. การอ่านเชิงวิจารณ์ เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดไตร่ตรองเพื่อติชม ประเมินสิ่งที่อ่าน ตั้งแต่ส่วนภาษาที่ใช้เสนอเนื้อหา จุดประสงค์ในการเขียนตลอดจนการตัดสินใจของผู้เขียน หรือการกระทำของตัวละครในเรื่อง เป็นการให้นักเรียนประเมินเรื่องราวที่อ่านว่า ชอบเรื่องที่อ่านหรือไม่เพราะอะไร ถ้าไม่ชอบเพราะอะไร ปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเชิงวิจารณ์ ได้แก่ สติปัญญา ภูมิหลังหรือประสบการณ์เดิม และเจตคติต่อเรื่องที่อ่านของนักเรียน ฉะนั้นในการสอนอ่านวิธีนี้ ครูควรเลือกบทอ่านและกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัย ตลอดจนคำนึงถึงความสนใจของนักเรียน (ปรีชา หิรัญประดิษฐ์. 2527 : 203)

กลยุทธ์ในการอ่านทั้ง 5 วิธี ดังกล่าวข้างต้น เป็นวิธีการอ่านที่ครูภาษาไทยจะต้องสอนเป็นพื้นฐานให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่าน รู้จักปรับอัตราความเร็วในการอ่านให้ตรงตามจุดประสงค์ แล้วนักเรียนก็จะรู้จักใช้ประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ นักเรียนสามารถประยุกต์ทักษะเหล่านี้มาใช้ในชีวิตจริง อันเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองต่อไป

นอกจากนี้ การอ่านจะบรรลุผลด้วยดีนั้น ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นสำคัญ ซึ่งประกอบด้วย วิธีการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้บทอ่านที่เหมาะสมองค์ประกอบเหล่านี้ จะช่วยเสริมสร้างความกระตือรือร้นในการเรียน ถ้านักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนแล้ว การบรรลุถึงจุดหมายของการสอนย่อมเร็วขึ้น การสร้างแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนอันดับแรกก็คือ การเลือกบทอ่านที่มีเรื่องตรงกับความสนใจของนักเรียน มิใช่เลือกตามความสนใจของผู้สอน และบทอ่านนั้นจะต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน โดยทั่วไปนักเรียนมักสนใจเรื่องที่เขาเคยเห็นในชีวิตประจำวัน การเลือกบทอ่านสำหรับนักเรียนควรเริ่มจากเรื่องที่คุ้นเคยก่อน แล้วจึงค่อย ๆ ตามด้วยเรื่องที่ห่างตัวออกไป เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจในการอ่านแล้ว ก็จะติดตามอ่านอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านต่อไป

หนังสือที่เด็กทั่วไปให้ความสนใจ

คาร์ลเซน (Carlsen. 1976 : 21 - 30) แบ่งหนังสือที่เด็กทั่วไปสนใจ ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early-Adolescence) คือ ช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 11 - 14 ปี
เด็กมีความสนใจหนังสือเกี่ยวกับ

สัตว์
การแพทย์
เรื่องลึกลับ
เรื่องที่เหนือธรรมชาติ
กีฬา
โลกรอบ ๆ ตัว
บ้านและชีวิตครอบครัว
วิทยาศาสตร์
เรื่องตลก

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) คือ ช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 14 - 16 ปี เด็กจะมีความสนใจในการอ่านหนังสือเกี่ยวกับ

การแพทย์
สงคราม
ประวัติศาสตร์
เรื่องลึกลับ
ชีวิตของเด็กวัยรุ่น

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) คือ ช่วงที่เด็กมีอายุระหว่าง 18 ปี
เด็กมีความสนใจในหนังสือเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ คือ

ประวัติบุคคลสำคัญ
สังคม
ประสบการณ์ที่เหนือความจริง

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้จัดโครงการ "หนังสือยอดนิยมของวัยรุ่น" ด้วยต้องการทราบว่า นักเรียนชั้น 7 - 12 (ประมาณมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6) อ่านหนังสือเล่มใดบ้างและชอบเล่มใดบ้าง หรือชอบเล่มใดมากเป็นพิเศษ โดยให้นักเรียนอ่านอย่างมีอิสระ เมื่อนักเรียน

อ่านจบแล้วให้บันทึกการอ่านลงในบัตร ซึ่งมีคำถามอัตรา 2 คำถาม ได้แก่ "ฉันชอบหนังสือนี้ เพราะ..." ฉันไม่ชอบหนังสือนี้เพราะ..." จากการวิเคราะห์บัตรบันทึกการอ่านของนักเรียน 2,200 ราย ซึ่งเก็บคำตอบจากทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2530 นั้น ปรากฏผลความชอบตามลำดับดังนี้ (ถนนวงศ์ ฉ่ำขอมรรณผล. 2534 : 26 - 33)

1. นักเรียนชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับ สงคราม กีฬา ปัญหาครอบครัว สัตว์ สาธารณาโรค ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมต่าง ๆ อวกาศ วิทยาศาสตร์ นวนิยายวิทยาศาสตร์ คาราศาสตร์ เรื่องลึกลับ ผจญภัยและชวนฉงน เป็นอันดับหนึ่ง

2. นักเรียนชอบอ่านเรื่องที่อธิบายถึงพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นวัยรุ่น และมีการดำเนิน เรื่องดี แปลก น่าตื่นเต้น เป็นลำดับรองลงมา

3. นักเรียนชอบอ่านเรื่องที่มีแนวคิดดี สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมเป็นเรื่องของการ แก้ปัญหาและมีลักษณะท้าทายให้คิด เป็นลำดับสุดท้าย

สำหรับประเทศไทย ฤทธา อาจตุรวงศ์ (2523 : 46 - 57) วิจัยเรื่องความสนใจ ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ ปีการศึกษา 2532 จำนวน 1,196 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทวิชาการ พบว่า นักเรียนสนใจในสาขาการศึกษาความรู้ทั่วไป กีฬา ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ ดนตรี วรรณคดี สังคมศาสตร์ ศิลปกรรม กฎหมาย คาราศาสตร์ ปรัชญา ศาสนา ภาษาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ เคมี อิเลคทรอนิกส์ ไฟฟ้า นิธิลส์ ตามลำดับ

2. หนังสือและสิ่งพิมพ์ประเภทบันเทิง พบว่า นักเรียนสนใจบันเทิงคดี แนวหสนิยาย นวนิยายผจญภัย นวนิยายสะท้อนสังคม นวนิยายแสดงข้อคิดเห็นหรือปัญหา และนวนิยายอิง ประวัติศาสตร์ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า เด็กแต่ละวัยมีความสนใจเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน และเด็กในวัยเดียวกันจะ สนใจอ่านหนังสือประเภทเดียวกัน ดังนั้น การเลือกเรื่องที่จะนำมาฝึกทักษะการอ่านจึงต้องให้ เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

การปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน นอกจากครูสอนภาษาจะต้องคำนึงถึงการเลือกบท อ่านที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนแต่ละวัยแล้ว ยังจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านด้วย

อุปถัมภ์ (2524 : 13) ได้วิเคราะห์ถึงอิทธิพลที่ส่งผลต่อการอ่านไว้ดังนี้

1. ครูผู้สอน ครูที่สอนภาษาส่วนมากไม่ได้รับการฝึกฝนด้านการอ่านมาโดยเฉพาะ การสอนอ่านจึงเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม ขาดการวางแผนการสอนที่ดีและเหมาะสมกับนักเรียน เด็กที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่จึงล้วนแต่เป็นผู้ที่มีปัญหาในการอ่าน เช่น อ่านหนังสือออกแต่ไม่สามารถวิเคราะห์ตีความได้ เป็นต้น
2. การจัดชั้นเรียน ในชั้นเรียนที่นักเรียนเป็นจำนวนมาก ครูผู้สอนไม่สามารถติดตามผลการสอนว่า นักเรียนแต่ละคนมีปัญหาในการอ่านที่แตกต่างกันและควรจะได้รับ การแก้ไขอย่างไร
3. เทคนิคการอ่านเดิมที่เคยชิน เด็กบางคนติดนิสัยการอ่านออกเสียงดังกับสิ่งพิมพ์ทุกประเภท เมื่อศึกษาเด็กผู้นั้นแล้ว จะพบว่า นักเรียนผู้นั้นเคยเรียนในชั้นที่มีนักเรียนเป็นจำนวนมาก ครูใช้วิธีการสอนอย่างเดียวกันกับเด็กทุกคน คือให้อ่านออกเสียงดัง ผลก็คือนักเรียนไม่ทราบเทคนิคการอ่านแบบไม่ออกเสียง จึงนำวิธีการอ่านออกเสียงไปใช้กับการอ่านสิ่งพิมพ์ทุกประเภท
4. พื้นฐานทางครอบครัว ครอบครัวที่มีบิดามารดาเป็นผู้ที่สนใจการอ่านหนังสือมีกิจกรรมการอ่านในบ้านอยู่เสมอ เช่น ซื้อหนังสือมาให้สมาชิกในบ้านอ่านกัน เมื่อมีหนังสือที่น่าสนใจสมาชิกในครอบครัวก็จะเป็นผู้ที่รักการอ่านโดยไม่รู้ตัวและสามารถเข้าใจในสิ่งที่พิมพ์ทุกชนิดรวดเร็วกว่าผู้ที่อ่านเมื่อจำเป็น

คุณสมบัติของครูผู้สอนอ่าน

ครูผู้สอนอ่านทั่วไปต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ (ประเทิน มหาจันทร์. 2530 : 20)

1. มีจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการฝึกทักษะการอ่านแก่นักเรียน
2. มีความรู้ความเข้าใจธรรมชาติและกระบวนการของการอ่านที่จะนำมาฝึกให้นักเรียน
3. มีความเข้าใจและมั่นใจในเทคนิคการอ่านที่จะจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่าน
4. สามารถเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือแก้ปัญหาของนักเรียนในชั้นเรียน

บทบาทของผู้ฝึกทักษะการอ่าน

สำหรับนักเรียนซึ่งเป็นผู้ที่จะฝึกทักษะการอ่านโดยตรง ครูต้องให้นักเรียนรับบทบาทของตน ดังนี้ (ประเทิน มหาจันทร์. 2530 : 27)

1. จะต้องรู้ว่าตัวเองมีความสามารถ ความสนใจ และมีปัญหาด้านการอ่านอย่างไร

2. จะต้องรู้และเข้าใจกลวิธีการอ่าน ตลอดจนรู้จักเลือกกลวิธีในการอ่านให้ตรงตามจุดประสงค์

3. จะต้องรู้จักควบคุมตัวเองในขณะที่อ่าน

กล่าวโดยสรุป การที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนนั้น ทั้งครูและนักเรียนจะต้องเข้าใจบทบาทของตัวเอง รู้จักนำกลวิธีต่าง ๆ มาใช้ฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จึงจะทำให้การพัฒนาทักษะการอ่านประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ในปัจจุบันมีทฤษฎีที่น่าสนใจในวงการอ่านคือ ทฤษฎีประสบการณ์เดิม ซึ่งอธิบายว่าการที่ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจข้อความและเรื่องราวที่อ่านนั้น เนื่องจากผู้อ่านไม่มีพื้นฐานความรู้สะสมหรือที่ใช้คำว่า "Schemata" เพียงพอที่จะสรุปความหมายของเรื่องที่อ่านนั้น ๆ

ตามหลักของทฤษฎีประสบการณ์เดมินั้นถือว่า ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของความรู้เป็นสำคัญในการเรียนรู้ ทฤษฎีประสบการณ์เดมินี้มีสมมุติฐานว่า ความรู้และความจำของมนุษย์ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะเป็นโครงสร้างมีรูปแบบ ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ความคิดเห็น ซึ่งก็คือประสบการณ์เดิมออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนนั้นจึงเป็นตัวแทนโครงสร้างของความรู้ของผู้เขียนเอง ถ้าหากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมาก ผู้อ่านก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจเรื่องที่ตนอ่าน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับพื้นฐานความรู้ของผู้อ่านให้ใกล้เคียงกับความคิดที่ต้องการจะสื่อของผู้เขียน (ศิรินันท์ เพชรทองคำ. 2527 : 3)

รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1981 : 4 - 11) ได้สรุปทฤษฎีประสบการณ์เดมินเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านเพราะผู้อ่านไม่มีประสบการณ์เดิมหรือความรู้สะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนต้องการสื่อ
2. ผู้อ่านมีความรู้สะสม แต่ผู้เขียนไม่มีข้อมูลชี้แนะไว้ในเรื่องเพียงพอ สำหรับการสื่อความหมาย ผู้อ่านจึงไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน
3. ผู้อ่านสามารถแปลความหมายจากเรื่องที่อ่าน แต่ไม่สามารถแปลความหมายตรงตามกับผู้เขียนตั้งใจไว้ ในกรณีเช่นนี้ผู้อ่านไม่เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อกับผู้อ่าน

จะเห็นว่าการใช้ประสบการณ์เดิมในการอ่าน จะช่วยให้การเดาความ การจับใจความสำคัญของเรื่องดีขึ้นและตรงประเด็น นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถจับรายละเอียดของเรื่องดีขึ้น การตีความและการขยายความก็จะทำได้ดีขึ้นลำดับต่อมาด้วย

1.4 จิตวิทยาการอ่าน

การอ่านมิได้เป็นการแสวงหาความหมายเพื่อเข้าใจสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่มีกระบวนการทางสมองหรือความคิดรวบยอด ขณะที่ผู้อ่านใช้สายตาเคลื่อนไปตามตัวอักษรเพื่อทำความเข้าใจ สมองก็จะถอดรหัส แปลความ และตีความเรื่องที่อ่าน ดังนั้น การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการแปลความ คีซันท์ และ สมิท (ศิริพร พันธดี. 2530 : 39; อ้างอิงมาจาก Dechant and Smith. 1977 : 18) สรุปเกี่ยวกับจิตวิทยาการอ่านไว้ว่า การอ่านเกี่ยวข้องกับกระบวนการ 2 กระบวนการ คือ กระบวนการกลไกซึ่งเป็นกระบวนการที่ตามองเห็นตัวอักษรแล้วส่งภาพตัวอักษรไปยังสมอง กับกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อสมองตีความ แปลความตัวอักษรที่มองเห็น เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการอ่านจึงต้องเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับด้านจิตวิทยาด้วยเพื่อที่จะเป็นส่วนสำคัญทำให้การอ่านนั้นประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่มีชื่อเสียง เช่น กูดแมน และ เบิร์ก (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 23 - 24; อ้างอิงมาจาก Goodman and Burke. 1972 : 1978) วิจัยเพื่อศึกษากระบวนการการอ่านของผู้อ่าน และศึกษาว่าผู้อ่านคนนั้นจะใช้กลวิธีการอ่านอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านที่ดีจะใช้กระบวนการทางความคิด เพื่อสำรวจและจับใจความรวมในการอ่านก่อนที่จะพิจารณาองค์ประกอบย่อยของภาษา ทั้งนี้เพราะการอ่านหรือการตีความจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด ผู้อ่านทุกคนจะแสวงหาความหมายของสิ่งที่อ่านหรือการตีความจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด ผู้อ่านทุกคนจะแสวงหาความหมายของสิ่งที่อ่านเป็นอันดับแรกเสมอ แต่การพิจารณาการอ่านเพียงการแสวงหาความหมาย เพื่อเข้าใจสัญลักษณ์หรือตัวอักษรอย่างเดียวยังไม่เพียงพอกับการอ่านที่สมบูรณ์ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาจึงตระหนักถึงการรับรู้ด้วย เช่น การถ่ายทอดความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ในการอ่าน เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม การระลึกสิ่งที่อ่าน ฯลฯ

นอกจากนี้ นักจิตวิทยาเชิงสังคม เช่น ฮาสัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. 2534 : 24; อ้างอิงมาจาก Hasan. 1985) เน้นความสำคัญของข้อความต่าง ๆ ซึ่งจะมีความหมายแตกต่างกันไปตามสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น และทำให้เข้าใจสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ ด้วย

จากความคิดเห็นของนักภาษาศาสตร์และนักจิตวิทยาสรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แปลความ ระลึกถึงสิ่งที่อ่าน รวมทั้งเกิดความคิดรวบยอด นอกจากนี้ความเข้าใจในการอ่านยังเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่น ได้แก่ ความสนใจ (เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์. 2531 : 85) หากผู้อ่านอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจ ก็จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะทำความเข้าใจและหาความหมายจากสิ่งที่อ่าน ดังที่ สตีเวน (Steven. 1981 : 36) กล่าวว่า การที่คนเราอ่านสิ่งที่ตนเองสนใจมากเท่าใดก็จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ตนอ่านมากขึ้นเท่านั้น ที่กล่าวมานี้ สรุปว่าการอ่านมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันกับจิตวิทยาการอ่านซึ่งการที่นำหลักทางจิตวิทยาเข้ามาใช้เกี่ยวกับการอ่านด้วยนั้น จะมีส่วนสำคัญทำให้การอ่านประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้

1.5 ความสามารถในการอ่าน

บอนด์และทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1967 : 235) กล่าวว่าความสามารถในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำไม่ดีเพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค หรือ อนุเจต และทำให้ไม่สามารถที่จะอ่านหรือพูดได้ตรงตามต้องการ
2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้พอ
3. ความสามารถในการตีความหมาย ท่วงทำนองการเขียนของผู้เขียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งซึ่งมีความสำคัญ เพราะในชีวิตประจำวันต้องใช้ทักษะการเขียนในการติดต่อสื่อสารอยู่เสมอ แต่การที่จะใช้การเขียนอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝนด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการใช้คำ สำนวน ประโยค และเรียบเรียงความคิดจนเกิดความชำนาญสามารถเขียนถ่ายทอดให้ผู้อ่านเข้าใจ

มีผู้ให้คำนิยามความหมายของการเขียนไว้หลายคน ดังนี้

โอลีวา (Oleva. 1969 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด และยังอ้างว่า ในขณะที่เขียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้และพยายามเรียงลำดับความสำคัญให้เป็นขั้นตอน

แมคคริมอน (McCrmon. 1978 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดีจะต้องเป็นสื่อความคิด ความรู้สึกตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน

สุทธีวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ และอุดม หนูทอง (2524 : 11) ให้ความหมายไว้อย่างกว้าง ๆ ว่า การเขียนเป็นการใช้ภาษาในการแสดงออก ซึ่งต้องสั่งสมความรู้จากการอ่านและการฟังอย่างถูกวิธี ส่วน ประภาศรี สีหอำไพ (2524 : 340) และ นพดล จันทรเพ็ญ (2531 : 91) ให้ความหมายการเขียนว่า การเขียนคือการสื่อสารของมนุษย์ในด้านการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และปัญหาของมนุษย์ ช่วยให้นักมนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต นอกจากนั้นยังสามารถสร้างความสามัคคีในมวลมนุษยชาติอีกด้วย ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการดำรงชีวิตของมนุษย์นั้นต้องอาศัยการเขียนในการติดต่อสื่อสารเป็นสำคัญ เพราะการเขียนสามารถถ่ายทอดความรู้ความคิดให้ผู้อื่น สื่อความหมาย และรับความหมายนอกเหนือจากการอ่านและการพูด

ดังนั้นสรุปได้ว่า การเขียนคือการสื่อสารที่มีการเปลี่ยนจากภาษาพูดมาเป็นตัวอักษร ซึ่งจะต้องมีการใช้ความคิด ต้องเลือกคำ ประโยคที่มีจุดมุ่งหมาย นำมาจัดเรียบเรียงอย่างมีระเบียบ เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษา ตามความนิยมและสามารถสื่อสารถูกต้อง

ดังที่ทราบแล้วว่า การสอนภาษาอย่างเป็นธรรมชาตินั้นจะต้องสอนโดยให้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน สัมพันธ์กันหรือที่เรียกว่า ทักษะสัมพันธ์ จึงจะถือว่าครบวงจรของการสื่อสาร เนื่องจากมนุษย์สื่อสารกันโดยใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ ที่สัมพันธ์สืบเนื่องกันอย่างแยกไม่ออก เช่น

เมื่อมีการพูดก็ต้องมีการฟัง หรือเมื่อมีการเขียนแล้วก็ต้องมีการอ่าน การส่งสารจึงจะสมบูรณ์ ข้อมูลที่รับจากการฟังก็เป็นพื้นฐานในการพูด ในทำนองเดียวกันข้อมูลที่รับจากการอ่านก็จะนำมาใช้ในการเขียน การเรียนภาษาลักษณะนี้ทำให้เกิดการเสริมแรง หรือการสนับสนุนด้านความคิด ทำให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาโดยอัตโนมัติ (อภัย ภิรมย์รัตน์. 2533 : 3)

ทักษะการเขียนที่แสดงออกให้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน ก็คือการที่นักเรียนสามารถจดบันทึก เขียนสรุป เขียนข้อความใหม่โดยใช้สำนวนของนักเรียนเอง และเขียนขยายความได้อย่างเหมาะสม ทักษะการเขียนเหล่านี้ ครูสอนภาษาจำเป็นจะต้องให้นักเรียนฝึกฝนควบคู่กับการฝึกอ่าน เพราะนอกจากนักเรียนจะต้องมีความเข้าใจในการอ่านแล้ว นักเรียนยังต้องฝึกทักษะการเขียนไปด้วย ซึ่งเป็นลักษณะการใช้ภาษาอย่างครบวงจรคือมีทั้งการรับสารและการส่งสาร

ลักษณะของการเขียน

การเขียนซึ่งนำมาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์ในการใช้หลายอย่างดังเช่น

การจดบันทึก วัตถุประสงค์ของการจดบันทึกคือ เพื่อรวบรวมข้อมูลไว้ทำรายงาน โครงการ การสนทนาอภิปราย ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้จดบันทึก หัวใจสำคัญของการจดบันทึกคือ การรู้จักจับใจความหลักของเนื้อหาและรายละเอียดสำคัญที่สนับสนุน นอกจากนี้การจดบันทึกจะต้องระบุแหล่งข้อมูลที่ได้มา เช่น ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง หน้า แหล่งที่มา เป็นต้น และนำข้อมูลมาจัดลำดับ (เฮวริส ประเสริฐภักดิ์. 2534 : 4 - 5)

การเขียนสรุปความหรือย่อความ เป็นการเก็บใจความสำคัญของเรื่องเดิมมาเขียนให้สั้นกว่าเดิม เพื่อสะดวกต่อความเข้าใจและนำไปใช้ ขั้นตอนของการอ่านเพื่อย่อความคืออ่านแบบข้ามคำ เพื่อจับใจความทั่วไปแบบคร่าว ๆ ก่อน จากนั้นจึงอ่านเพื่อจับใจความหลักและรายละเอียดต่อไป

การเขียนข้อความใหม่ เป็นความสามารถในการดัดแปลงข้อความที่อ่านเสียใหม่ให้เป็นคำพูดของผู้อ่านเอง จัดเป็นความสามารถในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน และแสดงว่าผู้อ่านเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเชิงนิรนัยเพราะ การเขียนข้อความใหม่นี้ช่วยให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการแปลความ ให้นักเรียนใช้ภาษาของตนเองในการอธิบายความได้ และทำให้นักเรียนเห็นลักษณะของภาษาในความหมายเดียวกันในรูปต่าง ๆ อีกด้วย การเขียนข้อความในรูปใหม่ต้องการความ

สามารถในการทำความเข้าใจ การจับใจความสำคัญ การเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ในข้อความนั้น ๆ การเข้าใจความประสงค์ของผู้เขียนในการใช้ข้อความนั้น ๆ ตลอดจนความสามารถในการใช้ภาษาของผู้อ่าน (ประเทิน มหาพันธ์. 2530 : 180)

การเขียนขยายความ เป็นการเขียนขยายเรื่องราวให้กว้างขวางออกไปจากเรื่องเดิม สิ่งจำเป็นในการเขียนขยายความ คือ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะขยายรายละเอียดและความคิดหลักของเรื่อง มีการจัดลำดับข้อความที่นำมาสนับสนุนความคิดหลัก มีการให้ตัวอย่าง ข้อมูล หรือสภาวะอ้างอิง (ประภาศรี สีหอำไพ. 2524 : 343)

การเขียนเรียงความ เป็นการสื่อความหมายโดยการเขียนที่แสดงออกซึ่งความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ความต้องการ การคิดเห็น ประสพการณ์ หรืออารมณ์อย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็นทัศนคติหรือค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อเรียงความเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นงานเขียนที่มีรูปแบบ มีแบบแผน มีความงาม 3 ประการ คือ งามทั้งรูปแบบ เนื้อความ และทำนองการเขียน (สนิท ตั้งทวี. 2529 : 35)

2.2 การสอนเขียนเรียงความ

ในการเขียนเรียงความนั้น ผู้เขียนต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของการเขียน ผู้อ่าน และเรื่องที่จะเขียน ตลอดจนวิธีการเขียน ซึ่งกรมวิชาการ (2526 : 45) เสนอแนะการเขียนเรียงความไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนเขียนตามความสนใจ ความต้องการ ความพร้อมทางอารมณ์ ระดับสติปัญญา และวุฒิภาวะ รวมถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย
2. ก่อนการเขียน ครูควรปูพื้นฐานแก่นักเรียนก่อน โดยจัดกิจกรรมพูดหรืออภิปรายในประเด็นที่จะเขียน
3. เน้นการเขียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กแต่ละคน มากกว่าการเขียนเพื่อการแข่งขันหรือตัดสินว่าสอบได้หรือสอบตก
4. การเขียนแสดงความคิดเห็นตามจินตนาการของนักเรียนแต่ละคน และเขียนอย่างอิสระส่งเสริมให้กำลังใจด้วยวิธีการต่าง ๆ ถ้าต้องการแก้ไขผลงานของเด็กก็ต้องอธิบายให้เข้าใจข้อบกพร่องนั้นก่อน และกระทำอย่างระมัดระวัง

5. เน้นบรรยากาศการเขียน กระตุ้นให้ผู้เขียนอยากเขียน โดยเฉพาะความประทับใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. ใช้สื่อหรืออุปกรณ์ประกอบเพื่อสร้างความสนใจ

7. ให้เขียนจากง่ายไปหายาก อาจจะเริ่มจากคำไปทวลี จากวลีไปหาประโยค จากประโยคเป็นหนึ่งย่อหน้า และจากหนึ่งย่อหน้าเป็นหลายย่อหน้า จนกระทั่งเป็นเรื่องความ 1 เรื่องในที่สุด

8. ให้เขียนอย่างมีจุดหมายและเน้นประโยชน์ของการเขียน

9. ใช้กิจกรรมการเขียนทั้งที่ถูกรูปแบบและไม่ถูกรูปแบบ

พยุ่ง ญาณโกมุท (2518 : 54) เสนอแนะการสอนเขียนเรื่องความ ขั้นตอนของกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาดังนี้

1. หลักการสอนเขียนเรื่องความ ครูควรยึดหลักการต่อไปนี้

- 1 สอนเขียนโดยให้สัมพันธ์กับการฟัง การอ่าน และการพูด
- 2 สำหรับเด็กฝึกใหม่ ควรเริ่มที่การฝึกความคิดเห็นโดยการพูดก่อนจึงค่อยเขียน
- 3 ให้เริ่มเขียนโดยการแต่งเป็นประโยคหลัก ประโยคย่อย และประโยคขยาย แล้วจึงเรียบเรียงเป็นข้อความ เป็นย่อหน้า เป็นตอน เป็นเรื่องสั้น และยาวตามลำดับ

4 การเขียนควรยึดโครงเรื่องเป็นกรอบเนื้อหาสาระและกระบวนการเขียน

5 ครูต้องเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเขียน

6 สอนให้นักเรียนมองภาพรวมของหัวเรื่องที่จะเขียน โดยการถามนำเป็นตอน ๆ

7 จัดกิจกรรมเสริมเพื่อกระตุ้นให้เด็กคิด อาจเป็นรายบุคคลหรือทั้งห้อง

8 ใช้สื่อหรืออุปกรณ์ช่วยในการเขียน เพื่อกระตุ้นความสนใจหรือเปลี่ยนบรรยากาศ

9 ฝึกให้นักเรียนรู้จักการทบทวน หรือตรวจผลงานของตนเอง การปรับปรุงเนื้อเรื่อง

การตรวจสอบความถูกต้องของหลักภาษา การพัฒนาลีลาการเขียนของแต่ละบุคคล ตลอดจนการส่งข้อมูลย้อนกลับให้เด็กทราบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดให้ทันเวลาอยู่เสมอ

กระบวนการและขั้นตอนการสอน แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดในเรื่องที่จะเขียน

ขั้นที่ 2 ฝึกให้นักเรียนรู้จักวางโครงเรื่องก่อนลงมือเขียน

ขั้นที่ 3 ให้นักเรียนลงมือเขียนโดยขยายโครงเรื่องเป็นตอน ๆ ไป

ขั้นที่ 4 ฝึกให้บททบทวนตรวจทานและแก้ไขผลงานของตนเอง เช่น ความถูกต้องของภาษา วรรคตอน การเรียงลำดับแนวคิด ลีลาการเขียน การเติมแต่งรสชาติของเรื่องให้ถูกรสนิยมของผู้อ่าน เป็นต้น

2. การวัดและประเมินผลการเขียนเรื่องความ

1. การออกข้อสอบวัดผลการเขียนเรื่องความ

ในการวัดผลวิชาเรื่องความ เครื่องมือที่วัดได้ดีที่สุด คือ การให้นักเรียนทำแบบทดสอบอัตนัย ซึ่งเป็นการแสดงออกด้านความสามารถในการเขียน การวัดผลด้านความสามารถในการเขียน จะทำให้เกิดความยุติธรรมเที่ยงตรงมากที่สุดโดยการสร้างข้อสอบอัตนัยที่มีความยากง่ายพอเหมาะกับผู้เขียน สามารถจำแนกความสามารถด้านการเขียนระหว่างกลุ่มสูงค่าอย่างเห็นได้ชัด เนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนเขียนจะต้องอยู่ในวงประสบการณ์ และเกี่ยวข้องกับชีวิตของนักเรียน

2. การใช้เกณฑ์หรือตัวบ่งชี้ในการให้คะแนนเรื่องความให้เหมาะสม

หลักในการให้คะแนนเรื่องความ มีผู้เสนอแนะไว้ดังนี้

สันันท์ ศัลโกสม (2526 : ภาคผนวก) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การตรวจเรื่องความไว้ในงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการสอนการเขียน และปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

การพิจารณาให้คะแนน พิจารณาจาก 5 อย่าง คือ

1. การเสนอเรื่อง 50 คะแนน
2. การลำดับเรื่อง 15 คะแนน
3. การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย 20 คะแนน
4. การรักษารูปแบบของการเขียน 5 คะแนน
5. การใช้ข้ออ้างการ หรืออารมณ์ 10 คะแนน

รายละเอียดในการพิจารณาแต่ละข้อมี ดังนี้

1. การเสนอเรื่อง ให้พิจารณาว่า เขียนเรื่องประเภทใดต้องเขียนให้ตรงตาม

เกณฑ์เฉพาะอย่างของงานเขียนประเภทนั้น มีการเสนอเรื่องอันประกอบด้วยสาระความรู้ ความถูกต้องข้อเท็จจริง เสริมความคิดเห็นตามสมควร และมีเนื้อความแสดงทิศทางในการเขียนที่ชัดเจน

2. การลำดับเรื่อง ให้พิจารณาการเรียบเรียงเนื้อหา ความมีระเบียบเกี่ยวเนื่องกัน ไปตลอดเรื่อง มีการลำดับความคิดที่ไม่สับสน ไม่วกวน ไม่ย้อนไปย้อนมา มีเอกภาพ มีการวางโครงเรื่องที่ดี มีความสัมพันธ์กันตั้งแต่การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่องและการปิดเรื่อง

3. การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ให้พิจารณาคำไม่ควรฉีกหรือแยกคำ

ด้านการใช้คำ วลี ประโยค ให้พิจารณาการใช้ว่า มีความชัดเจน สื่อความหมายตรงประเด็น ช่วยให้เนื้อความชัดเจนหรือไม่ ถ้าผู้เขียนมีลักษณะสร้างสรรค์มีความเป็นตัวของตัวเอง เรื่องความจะยิ่งน่าอ่าน น่าสนใจชวนติดตาม

4. การรักษารูปแบบการเขียน ให้พิจารณาการเขียนวันวรรค การย่อหน้าในที่อื่นควร การแบ่งย่อหน้า เป็นการรักษารูปแบบการเขียนเรื่องความที่มีความสำคัญ เพราะการแบ่งสัดส่วนของย่อหน้าที่จะช่วยให้อ่านเข้าใจชัดเจนและน่าอ่าน

5. การใช้ฉลึงการหรือ อารมณ์ คือ การใช้ภาษาเป็นเครื่องประดับให้เรื่องความน่าอ่าน เช่น การใช้คำที่มีน้ำหนัก การใช้สำนวนโวหาร การเปรียบเทียบ อุปมา สำนวน การอ้างอิง สำนวน พึงเพย ข้อคิดต่าง ๆ การใช้ลักษณะดังกล่าวถ้าอยู่ในที่เหมาะสมจะช่วยเร้าหรือท้าทายให้ผู้อ่านชวนคิดติดตามเนื้อความที่เขียนนั้น

จากแนวคิดในการพิจารณาหลักการตรวจเรื่องความที่กล่าวมา อาจจะสรุปลักษณะสำคัญที่จะให้คะแนนเรื่องความได้ 3 ลักษณะ คือ

1. ความสามารถในการวางโครงเรื่อง มีองค์ประกอบ ดังนี้

การเขียนคำนำ

การวางรูปแบบ

การเขียนสรุป

2. ความสามารถในการนำเสนอเนื้อหา ได้แก่

ความรู้ในเนื้อเรื่อง

แนวความคิดที่แปลกใหม่

ความเป็นเอกภาพ สัมพันธภาพ สาระตกภาพ

3. ความสามารถในการใช้ภาษา ได้แก่

คำ ประโยค สำนวน

กลไกในการเขียน อักษรวิธี เครื่องหมายวรรคตอน

ในการให้คะแนนการเขียนเรื่องความสามารถกระทำวิธีประเมินผล (ชาวแพรัตกุล. 2520 : 8) แนะนำวิธีการตรวจโดยใช้วิธีจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) คือ วัดความสามารถในการเขียนโดยการเปรียบเทียบคุณภาพระหว่างกันเองภายในกลุ่ม ครูพยายามค้นผลงานการเขียนออกมาเป็นลำดับ (Rank order) แล้วใช้วิธีการทางสถิติแปลงอันดับคุณภาพเหล่านั้นออกมาเป็นปริมาณตัวเลขซึ่งเรียกว่าคะแนนอีกทีหนึ่ง

เปลื้อง ณ นคร (2521 : 42) แนะนำเกณฑ์ในการให้คะแนนการเขียนเรื่องความโดยแบ่งออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1. เนื้อหา 50 % (ข้อเท็จจริง 30% ความคิด 20%)
2. การใช้ถ้อยคำ สำนวน และโวหาร 30%
3. รูปแบบและกลไกการเขียน 20%

จะเห็นว่า การตรวจเรื่องความนั้น จะต้องพิจารณาทั้งการแสดงความคิดเห็น เนื้อหา ตลอดจนการใช้ภาษา เพื่อให้มีความแม่นยำและเชื่อถือได้ ซึ่งผู้ดำเนินการวิจัยเลือกนำเกณฑ์การตรวจเรื่องความของ สุนันท์ สลิกสุข มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตรวจเรื่องความในครั้งนี้

2.3 ความสามารถทางการเขียน

ความสามารถทางการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาทางการเขียนอย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งความสามารถในการแก้ไข ประโยค ถ้อยคำ สำนวน โดยผู้เขียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ ประโยค ถ้อยคำ สำนวน ดังกล่าว ก่อนที่จะลงมือเขียนจริง นอกจากนี้ผู้ให้ความหมายของคำว่า ความสามารถทางการเขียน ไว้ดังนี้

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2526 : 62 - 67) กล่าวถึงความสามารถในการเขียนว่า คือความสามารถในการใช้โครงสร้าง ประโยค คำ สำนวน ตามประเพณีนิยมเพื่อใช้เขียนข้อความในเรื่องของการเขียนนั้น ๆ ผู้เขียนจะมีบทบาทในการแสดงความรู้สึนึกคิดของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร การเขียนนั้นค่อนข้างจะเป็นทางการ ภาษาที่ใช้เป็นระเบียบแบบแผนมากกว่าที่ใช้ในการพูด

จอห์นสัน (Johnson. 1989 : 93) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการแสดงออกมาเป็นข้อความที่สละสลวย หรือความคิดที่ต้องเชื่อมโยง จัดวาง และพัฒนา รายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นความเรียง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ

ลาโด (Lado. 1964 : 143) กล่าวว่า ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนต้องรู้จักใช้วิธีเรียบเรียงข้อความตามลักษณะโครงสร้างของภาษาที่ใช้ ใช้แบบของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย ตลอดจนใช้ถ้อยคำและสำนวนโวหารอย่างถูกต้อง เพราะการเขียนคือการสื่อความหมายด้วยตัวอักษรของภาษาซึ่งเป็นที่เข้าใจกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

วิดโดว์สัน (Widdowson. 1979 : 18 - 20) กล่าวถึงความสามารถในการเขียนว่า ผู้ที่จะมีความสามารถในการเขียนนั้นต้องมีความรู้ในเรื่องกฎเกณฑ์ของภาษาที่ถูกต้อง และมีความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสม

กล่าวโดยสรุปคือ ความสามารถทางการเขียนเป็นความสามารถในการถ่ายทอดความคิดออกมาทางการเขียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวต่าง ๆ และสามารถใช้อรรถาธิบาย สำนวน มีการขยายความ การลำดับความ และมีเอกภาพของงานเขียนนั้นอย่างเหมาะสม

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

ในการสอนเขียนที่ดีนั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เขียนใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษารวมทุกทักษะ เพื่อให้เกิดความรอบรู้มากขึ้น นักการศึกษาหลายท่าน กล่าวว่า ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมกันมาก ถ้านักเรียนมีทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย ความสามารถและคุณภาพในการเขียนขึ้นอยู่กับอายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และสติปัญญา การเขียนเรื่องความให้มีความถูกต้องอาศัยการฝึกฝน ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาควรจะมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน เช่น การฝึกทักษะการอ่านก็ควรจะมีการฝึกทักษะการเขียนร่วมด้วยจะทำให้เกิดความสามารถในการเขียนดีไปด้วย ซึ่งนักศึกษามีความสนใจ วิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนหลายท่าน ดังเช่น

ฮูเลทท์ (Hulett. 1968 : 847-A) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนโดยรวบรวมงานเขียนของเด็กระดับ 3 ที่ใกล้จะสิ้นปีการศึกษาจำนวนมากกว่า 100 ชิ้น ซึ่งงานเขียนเหล่านี้แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. งานเขียนที่เกี่ยวกับวรรณคดี ซึ่งเป็นงานเขียนที่เด็กเขียนหลังจากที่ครูอ่านวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ ให้ฟัง
 2. งานเขียนที่เกี่ยวกับเรื่องของชุมชน ซึ่งเด็กอ่านเรื่องเหล่านั้นจากหนังสือต่าง ๆ มาก่อนแล้ว
 3. งานเขียนที่เด็กเป็นผู้เลือกหัวข้อเรื่องเอง
- การศึกษาครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า
1. นักเรียนที่เขียนคตินั้น เป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านดีด้วย
 2. นักเรียนที่มีความชำนาญในการอ่านก็จะเขียนงานเขียนออกมาดีด้วยเช่นกัน
 3. นักเรียนจะเขียนเรื่องดีขึ้นและเขียนเนื้อหามากขึ้น หากเลือกหัวข้อที่จะเขียนด้วยตัวของนักเรียนเอง

คิมเบอร์ลิง และคนอื่น ๆ (Kimberling and others. 1981) ให้นิยามกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามและเขียนเรียงความเป็นการบ้าน 1 เรื่อง สำหรับแบบสอบถามนั้นจะถามนิสิตเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์เขียนดีจะชอบอ่านหนังสือมาตั้งแต่เด็ก ๆ และจะอ่านมากขึ้นเมื่อเรียนระดับมัธยมศึกษา

ไรอัน (Ryan. 1977 : 159 - 163) เปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 1 ซึ่ง มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับปกติ และอีกกลุ่มหนึ่งที่ต้องเปิดสอนพิเศษวิชาการเขียนให้ หลังการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีความสามารถทางการเขียนอยู่ในเกณฑ์ปกติ จะอ่านหนังสือมากกว่ากลุ่มที่มีปัญหาในด้านการเขียนหรือกลุ่มที่มีความสามารถในการเขียนต่ำ และยังพบอีกว่าอิทธิพลจากการที่ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้ฟังบ่อย ๆ ในสมัยเด็กนั้น จะส่งผลต่อความสามารถทางการเขียนของเด็กเองด้วย

จากการทดลองของเฮย์ (Heys. 1962 : 320 - 322) พบว่า ในการสอนทักษะการเขียนนั้น กลุ่มนักเรียนที่ใช้ทักษะการอ่านมาก ๆ แล้วลงมือเขียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่ครูสอนทักษะการเขียนโดยตรง นั้นแสดงว่า จากการที่นักเรียนอ่านมาก ๆ นั้น จะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนตามไปด้วย

โทมัส (Thomas. 1977 : 6320-A) ศึกษาถึงขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของการอ่านและผลสัมฤทธิ์ของการเขียน การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษากับนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยเซาท์คาโรไลนา พบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและผลสัมฤทธิ์ของการเขียนมีความสัมพันธ์กับการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฮุเลตต์ (Hulett. 1986) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับบทเรียนมาก่อน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีความรู้ในการเขียนมาก่อน ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มที่มีความรู้เดิมในการเขียนนั้นจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนที่อาศัยประสบการณ์เดิมจะส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นตามไปด้วย

วิดโดวสัน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้นควรจะมีทักษะอื่นรวมเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมเอาทักษะการเขียนเข้ากับการอ่านและพบว่านอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกันผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกทักษะการเขียนรวมทั้งพัฒนาการเขียนไปด้วย

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2528 : 9 - 10) กล่าวถึงเทคนิคสำหรับการสอนอ่านและเขียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไว้ ดังนี้

1. แนวการสอนโดยใช้ประสบการณ์ภาษา เน้นการอ่านและการเขียนเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการสื่อความหมาย ซึ่งเป็นการเริ่มสอนภาษาตามธรรมชาติของการเรียนรู้ที่สุด
2. แนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาเป็นกระบวนการในการเขียนเรียงความ โดยนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะในการสะกดคำและการเขียนเป็นคำก่อนจะเขียนเป็นประโยค ซึ่งนักเรียนจะเป็นผู้เล่าเรื่องให้ครูฟังและครูเป็นผู้ช่วยเขียนตัวอักษรให้

3. เทคนิคการสอนแบบนี้จะพัฒนาในด้านการเขียน การร่าง การรวบรวมหรือเรียบเรียง เรื่องและการเขียนตัวอักษร การใช้หัวเรื่องควรจะสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียน การพูดคุย เมื่อนักเรียนพร้อมแล้วก็จะเขียนเรื่องที่เลือกไว้ตามลำดับขั้นตอน

4. ขณะที่นักเรียนที่มีส่วนร่วมในการอ่านการฟัง และแลกเปลี่ยนกันอ่านในสิ่งที่เขียน กระบวนการนี้เริ่มต้นอย่างเป็นธรรมชาติง่าย ๆ และมีการเชื่อมโยงระหว่างคำพูดกับการเขียนชัดเจน

นัคดา ขวรงค์ (2530 : 104 - 145) ศึกษาถึงความสามารถทางการอ่านและเขียน ภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับที่รับการสอนตามแนวการสอนของคู่มือครู พบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านและเขียน ของกลุ่ม นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่เรียนตามแนว การสอนตามคู่มือครู

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะพบว่า ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กัน อย่างมาก จึงมีนักการศึกษาเสนอแนะครูผู้สอนภาษาให้นำเอาทักษะทางภาษาทั้งสองมาสอนร่วมกัน โดยเชื่อว่า จะทำให้ความสามารถในทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียนมีการพัฒนามากขึ้น แต่เท่าที่ผ่านมายังไม่มีการสอนอ่านวิธีใดที่นำเอาทักษะทั้งสองมาบูรณาการร่วมกันในการสอนอย่าง ชัดเจนนัก เท่าที่พบการเขียนเป็นเพียงกิจกรรมส่วนหนึ่งของแบบฝึกหัดการอ่านเท่านั้นแต่ถึงอย่างไร ก็ตามมีนักการศึกษาทดลองบูรณาการทักษะทั้งสองกับการสอน เช่น อบอเดอร์น (Aborderin. 1986 : 38 - 39) ให้ทรรศนะว่า ในการสอนอ่านให้ผสมผสานกับทักษะการเขียน สำหรับเด็กในระดับปานกลางนั้น ลักษณะของคำถามจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความสามารถในการเขียนคำตอบ ที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และคำถามจะต้องถามประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่องเท่านั้น โดยต้องคำนึงด้วย ว่าคำถามของครูจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาในลักษณะเดียวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งนอกจาก จะสามารถวัดความเข้าใจของนักเรียนแล้วยังวัดความสามารถในการนำไปใช้อีกด้วย

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์

ฮันท์ (Hunt. 1971 : 146 - 158) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัย เวอร์มอนท์ เป็นผู้ริเริ่มวิธีการนี้โดยเขียนหนังสือเผยแพร่ในปี ค.ศ. 1960 ใช้ชื่อวิธีการสอนว่า เอสเอสอาร์ ส่อมาจาก Uninterrupted Sustained Silent Reading ต่อมา มีการอภิปรายกันมากเกี่ยวกับตัวอักษรย่อ ดังนั้นจึงตัดตัวอักษรตัวแรกคือตัว เอส ทั้งไปคงเหลือแต่ เอสเอสอาร์ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อนำวิธีการนี้ไปประกอบการสอนอ่านของครูภายในห้องเรียนซึ่งสามารถใช้กับทุกวิชาและทุกระดับชั้น ทั้งนี้เนื่องจากว่าเขาเห็นความสำคัญของทักษะการอ่านที่ควรฝึกให้เกิดกับตัวของนักเรียน อีกทั้งพบว่าครูส่วนมากนิยมให้นักเรียนอ่านออกเสียงเพื่อตรวจความถูกต้องในเรื่องของการสะกดคำ โดยไม่ให้สระแก่ให้นักเรียนในการอ่านสิ่งที่เขาต้องการอย่างเงิบ ๗ ตามลำพัง เพราะครูแต่ละคนต่างก็มุ่งที่จะสอนด้วยวิธีการของตนเองเป็นศูนย์กลางอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้เด็กไม่มีโอกาสฝึกอ่านด้วยตนเองมากเท่าที่ควรและต่อมาวิธีการ เอสเอสอาร์ ถูกดัดแปลงไปใช้กับทักษะอื่น ๆ เช่น ใช้ทักษะเขียนโดยใช้ชื่อวิธีการสอน HIP (High Intensity Practice)

ต่อมา ฮาร์วี (Harvey. 1972 : 10 - 11) นำวิธีการนี้ไปใช้และค้นพบว่า วิธีการ เอสเอสอาร์ มีความเชื่อพื้นฐานเกี่ยวกับการอ่านอยู่ 4 ประการ คือ

1. การอ่านเป็นวิธีการหรือกระบวนการที่สามารถปฏิบัติเองได้ นอกเหนือจากการสอนของครู
2. ความเข้าใจในการอ่านมีความสำคัญมากกว่าการจำตัวอักษรหรือคำศัพท์ต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน
3. การอ่านในใจมีความสำคัญต่อความเข้าใจมากกว่า การอ่านออกเสียง
4. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ถึงวิธีการอ่านที่ถูกต้อง และสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน คือ สามารถเลือกสื่อ และจุดประสงค์ในการอ่านเอง

การสอนอ่านด้วยวิธีแบบ เอสเอสอาร์ จะแตกต่างจากวิธีการสอนอ่านตามธรรมดาที่ครูสอนกัน อยู่ตามโรงเรียนหลายประการ เช่น นักเรียนสามารถเลือกเรื่องที่จะอ่าน ตามความสนใจ ไม่มีการ ตั้งคำถามเพื่อวัดความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านในระหว่างการอ่าน การบันทึกรวบรวมสำนวน ตลอดจน การแสดงความคิดเห็นหรือการอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องจะไม่บังคับให้ทำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความ สนใจของตัวนักเรียนเอง ดังนั้นวิธีการสอนอ่านแบบนี้จึงเหมาะที่จะใช้กับนักเรียนทุกระดับ (Harvey. 1972 : 10 - 11)

ในช่วงปี ค.ศ.1970-1980 วิธีการเอสเอสอาร์ เป็นวิธีการที่มีการกล่าวถึงกันอย่าง กว้างขวางและมีนักการศึกษาหลายคนนำวิธีการนี้ไปใช้ รวมทั้งการเขียนหนังสือและบทความ เกี่ยวกับวิธีการเผยแพร่ไปยังประเทศต่าง ๆ โดยที่นักการศึกษาเหล่านี้ต่างก็ให้ความคิดเห็น คล้าย ๆ กันถึงข้อดีของวิธีการที่มีต่อการอ่านของเด็ก ในการที่จะสามารถช่วยแก้ปัญหาเด็ก ให้มีโอกาสดูสถานที่เงียบ ๆ อ่านหนังสือที่ตนเองสนใจแก้ปัญหาเด็กที่ไม่มีรูปแบบการอ่านหนังสือ ที่ถูกต้องและไม่ค่อยอ่านหนังสือแม้ว่าครูจะสนับสนุนให้ทำก็ตาม (Minton. 1980 : 498, Mork. 1972 : 438 : 441)

มินตัน (Minton. 1980 : 498 - 502) เสนอแนะข้อที่ควรคำนึงในขณะใช้วิธีการอ่าน แบบเอสเอสอาร์ ดังนี้

1. บรรณารักษ์ในห้องเรียนต้องปราศจากเสียงรบกวน
2. สื่อและวัสดุสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ต้องจัดหาไว้ให้มากที่สุด
3. ครูควรมีหนังสือของตัวเองอ่านพร้อม ๆ กับเด็กเพื่อเป็นตัวอย่าง
4. ระยะเวลาในการอ่านเริ่มแรกควรจะใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ก่อนแล้วค่อยขยายออกไป

ตอนหลังเมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการมากขึ้น

4..2 แนวคิดในการใช้วิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์มีหลักการสำคัญว่า ครูและ นักเรียนต้องทำความเข้าใจตรงกันว่า เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไม่ใช่เป็นการอ่านที่อาศัยความ จาในเรื่องที่อ่านทั้งด้านตัวอักษรและข้อความ แต่เป็นการประเมินและตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านด้วย กระบวนการทางความคิด นอกจากนั้นยังมีสิ่งข้อควรคำนึงในการดำเนินการตามวิธีการเอสเอสอาร์ ดังนี้

1. สภาพของห้องเรียน
2. ความเงียบในขณะที่อ่าน
3. ข้อเสนอแนะในการอ่าน
4. การอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
5. ความก้าวหน้าที่ได้รับจากวิธีการ
6. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการประเมินผลเพื่อประโยชน์ของนักเรียน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1971 แมคครีกเคน (McCracken. 1971 : 521 - 524 - 528)

นำวิธีการนี้มาปรับปรุงและเสนอเป็นแนวปฏิบัติแก่ครูผู้สอนในช่วงของการอ่านไว้ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนต้องอ่านในใจอย่างเงียบ ๆ วิธีการนี้ครูทุกคนต้องยอมรับและเชื่อว่านักเรียนทุกคนสามารถที่จะทำได้ ดังนั้นจึงไม่มีนักเรียนคนไหนที่จะแกล้งบอกว่าตนเองทำไม่ได้ และครูต้องพยายามชี้แจงให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการอ่าน พร้อมทั้งชักชวนนักเรียนอ่านสิ่งของตนเองสนใจ

2. ครูจะต้องอ่านหนังสือเช่นเดียวกับนักเรียนเพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน เพราะนักเรียนบางคนยังไม่เคยเห็นลักษณะของการอ่านหนังสือของผู้ใหญ่ วิธีนี้จะมีอิทธิพลต่อการอ่านหนังสือของเด็กมาก

3. นักเรียนแต่ละคนมีสิทธิ์เลือกสิ่งที่ตนเองสนใจอ่าน ซึ่งอาจจะเป็นวารสาร หนังสือหรือหนังสือพิมพ์ก็ได้ แล้วอ่านตามลำพังเงียบ ๆ ครูจะต้องเตรียมเรื่องไว้ให้นักเรียนมากมายหลายประเภท เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการเลือก เมื่อเลือกไปแล้วจะไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงอีก ในช่วงเวลานั้นนักเรียนอาจจะนำหนังสือของตนเองมาจากบ้าน บางครั้งครูจะต้องช่วยนักเรียนเลือกเรื่องที่เห็นว่ามีความประโยชน์และเหมาะสมกับเขามากที่สุด

4. การอ่านทุกครั้งจะต้องมีการจับเวลาโดยการใช้นาฬิกาปลุก ครูจะเป็นผู้บอกเวลาเริ่มต้นของการอ่านให้ทราบ จากนั้นครูก็จะเก็บนาฬิกาไว้ทันทีโดยไม่ให้เด็กเห็นในขณะที่อ่าน ดังนั้นจึงไม่มีนักเรียนคนไหนทราบเวลาที่ผ่านไปเท่าไรแล้ว ตัวครูเองก็จะไม่แสดงหรือบอกใบ้ให้นักเรียนทราบ ทุกคนจะทราบพร้อมกันเมื่อได้ยินเสียงกริ่งจากนาฬิกาบอกหมดเวลา อาทิตย์แรกที่เริ่มต้นการอ่านควรจะใช้เวลาสั้น ๆ แล้วค่อยขยายออกไปในสัปดาห์ต่อมา

5. ครูอาจจะใช้เวลาอาทิตย์ละ 1 ครั้ง ในการอภิปรายร่วมกับนักเรียนถึงเรื่องที่เขารับอ่าน ในการอภิปรายนั้นครูอาจจะให้นักเรียนออกมาเล่าตอนที่สนุก ๆ หรือนำปัญหาที่เจอในขณะอ่านมา อภิปรายร่วมกับครู อย่างไรก็ตามครูจะไม่บังคับให้นักเรียนทุกคนต้องทำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการ ของนักเรียนเอง

6. วิธีการเอสเอสอาร์ สามารถใช้กับกลุ่มนักเรียนเป็นจำนวนมากได้โดยเฉพาะกับ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านต่ำ

กิจกรรมเสริมหลังจากการอ่านด้วยวิธีเอสเอสอาร์ นั้นมีผู้เสนอไว้หลายวิธีสำหรับการ นำไปปฏิบัตินั้นขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะนำวิธีต่าง ๆ เหล่านี้ไปใช้โดยดูจากความเหมาะสมทางด้าน เนื้อหา จำนวนนักเรียน เวลา และสถานที่ เป็นต้น ดังกิจกรรมที่แมคครีกเคน (McCracken. 1971 : 524) ม็อก (Mork. 1972 : 441) และฟาร์เรลล์ (Farrell. 1982 : 48 - 51) เสนอไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อความที่อ่านเพื่อหาใจความสำคัญ
2. นักเรียนหาความหมายคำบางคำจากพจนานุกรม
3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยครูจะให้นักเรียนบางคนออกมา เล่าตอนที่สำคัญ ๆ หรือตอนที่สนุกสนานให้เพื่อนฟัง
4. นักเรียนบันทึกรวบรวมคำที่เป็นปัญหาส่งครูเพื่อนำมาอภิปรายร่วมกัน หรือครูอาจจะ นำคำเหล่านั้นมาทดสอบเป็นครั้งคราว
5. ครูอาจจะทำใบงาน ให้นักเรียนเติมเฉพาะส่วนที่สำคัญ ๆ เช่น ชื่อผู้แต่ง ลักษณะของเรื่องเป็นแบบไหน เป็นต้น
6. นักเรียนทำข้อความหลัก โดยวิธีการทำแผนภูมิ เป็นต้น
7. ครูเปิดโอกาสให้ออกเสียงตอนที่ตนเองประทับใจในเรื่องที่อ่านมา

จากเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยค้นคว้าพบว่า มีผู้นำเอากิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ไปใช้กันส่วนมาก และประสบผลสำเร็จ เพราะจากการรายงานผลพบว่า นักเรียนมีความต้องการที่จะขยายเวลาของ การอ่านออกไปอีก และพวกเขาจะจับกลุ่มอภิปรายถึงเรื่องที่ตนเองอ่านมาให้เพื่อนฟังในช่วงเวลาพัก (McCracken. 1972 : 406 - 408) แต่อย่างไรก็ตามสำหรับนักเรียนที่ไม่สนใจหรือทักษะการ

อ่านไม่ดี มีอก (Mork. 1972 : 441) กล่าวว่าครูจะต้องมีความอดทนและรอเวลาที่เด็กจะเปลี่ยนพฤติกรรมเหล่านี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ใช่จะทำงานง่ายนัก บางทีอาจจะต้องใช้เวลาราว 1 ปี

นอกจากนี้ แกมเบรล (ศิริรัตน์ นิละคุปต์. 2533 : 32 - 33; อ้างอิงมาจาก Gambrell. 1978 : 328 - 331) เสนอแนะวิธีการที่จะคงความสนใจของนักเรียนดังนี้

1. ในช่วงเวลาที่นักเรียนอ่าน ครูจะต้องอ่านด้วย เพื่อให้นักเรียนตระหนักว่าการอ่านมีคุณค่า การสร้างแบบอย่างเป็นวิธีที่ดีที่สุด จะทำให้วิธีแบบเอสเอสอาร์ มีเป้าหมาย นอกจากนี้ครูจะต้องเป็นนักอ่านและควรที่จะอ่านหนังสือที่นักเรียนสนใจเพื่อจะนำไปสนทนากับนักเรียน ช่วยให้นักเรียนเลือกหนังสืออ่านที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน และสามารถคิดหาวิธีอ่านที่จะให้นักเรียนสนใจ
2. ให้นักเรียนเลือกสิ่งพิมพ์ที่จะอ่านก่อนถึงชั่วโมงการอ่าน เพื่อไม่ให้เสียเวลากับการเลือกสิ่งพิมพ์
3. สร้างความหลากหลาย เพื่อคงความสนใจของนักเรียนและสร้างแรงจูงใจในระดับสูง เช่น จัดป้ายนิเทศให้นักเรียนโฆษณาหนังสือเรื่องของตนแก่เพื่อน
4. ให้นักเรียนสร้างและตกแต่งมุมหนังสือให้น่าสนใจ
5. สร้างแบบอย่างในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน โดยสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับหนังสือที่ครูอ่าน

ฮันท์ (ศิริรัตน์ นิละคุปต์. 2533 : 33; อ้างอิงมาจาก Hunt. 1970) เสนอวิธีที่ครูควรจะใช้แก้ปัญหาให้นักเรียนที่ไม่สนใจอ่านขณะอยู่ในช่วงกิจกรรมการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ดังนี้คือ

1. ครูจะต้องอดทน แต่หลีกเลี่ยงความคาดหวังถึงความสำเร็จในการอ่านในใจของนักเรียน
2. ขอมิให้นักเรียนบางคนแสร้งทำเป็นอ่าน จนทุกคนสามารถอ่านในใจสำเร็จ
3. ทนที่จะเห็นนักเรียนอ่านผ่าน ๆ คูภาพ พลิกหน้าหนังสือกลับไปกลับมา โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน
4. ชกเลิกการอ่านในใจ และกลับไปสนทนากับนักเรียนปกติ หากนักเรียนท้อถอยมาก
5. ให้ชื่อเรื่อง 2 หรือ 3 เรื่อง แก่เด็กนักเรียนที่ไม่สามารถเลือกเรื่องที่จะอ่านเพื่อที่นักเรียนจะมีโอกาสเลือกเรื่องมากขึ้น

6. เริ่มอ่านในใจในระยะเวลาสั้น ๆ และเพิ่มเวลามากขึ้น เมื่อนักเรียนแสดงว่าสามารถอ่านเองได้มากขึ้น

7. บอกกล่าวให้ชัดเจนว่า นักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้ทุกสิ่งเมื่ออ่านในใจ

จะเห็นว่า ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะทำให้วิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ประสบความสำเร็จ ครูมิใช่เพียงแต่แสดงความเอาใจใส่ในขณะที่อ่านเท่านั้น แต่สิ่งที่ครูกระทำหลังการอ่านจะเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน เช่น ครูเล่าเกี่ยวกับสิ่งที่ตนอ่าน กล่าวถึงความคิดของตนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแสดงความชื่นชมกับวลีหรือคำที่ไพเราะ นำความคิดที่อ่านพบในเรื่องมาอ่านให้นักเรียนฟัง เหล่านี้เป็นสิ่งที่ครูกำลังสอนนักเรียนว่าอ่านแล้วได้อะไรบ้าง ครูกำลังสอนแบบอย่างและทักษะ ตลอดจนครูกำลังสอนนักเรียนว่า การอ่านคือการสื่อสารกับผู้อื่น เป็นการซึมซับและมีปฏิริยาสนองตอบความคิดเห็นของผู้เขียน ในที่สุดนักเรียนก็จะค้นพบความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินจากการอ่านด้วยตนเอง งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์

หลังจากที่ ฮันท์ (Hunt) และ แมคแคร็กเกน (McCracken) เสนอการฝึกการอ่านด้วยวิธีการเอสเอสอาร์ แล้วมีผู้นำไปใช้อย่างกว้างขวาง มีผลงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เพราะนอกจากจะทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านดีขึ้นแล้วนักเรียนยังมีแรงจูงใจต่อการอ่านด้วยดังที่

มินตัน (Minton. 1980 : 498 - 502) วิจัยผลการนำวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ไปใช้กับนักเรียน เกรด 9 ซึ่งผ่านการทดลองมาแล้ว 1 ภาคเรียนด้วยการนำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและแบบทดสอบคำศัพท์ รวมทั้งแบบทดสอบเจตคติไปวัดกับนักเรียนเหล่านี้ ผลปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านและคำศัพท์มีอิทธิพลทางบวกแต่เจตคติไปในทางลบ

ปัญญา สมจิตต์ (2530) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีการเอสเอสอาร์ และวิธีการตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการเอสเอสอาร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการตามคู่มือครู และนักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนการอ่านตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

จิไล อังสันทัตสุข (2532) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการดึงความรู้เดิมออกมาใช้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบเอสเอสอาร์

และวิธีการตามคู่มือครู พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถในการดึงความรู้เดิมออกมาใช้ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความสามารถในการดึงความรู้เดิมออกมาใช้แตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิสมัย ชุ่มจิตร (2536) ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และความสามารถในการเขียน ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

5.1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ลุล่วงไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ และพยายามทำให้ดีที่สุดกว่าคนอื่น ๆ หรือแข่งขันกันเพื่อให้ได้ผลมาตรฐานอันดีเยี่ยม บุคคลที่มีแรงจูงใจจะมีความสบายใจถ้ากระทำสิ่งนั้น ๆ สำเร็จและจะมีความวิตกกังวลถ้าหากประสบความล้มเหลว แรงจูงใจมี 3 ด้าน

1. ด้านความต้องการสังคมสัมพันธ์ เป็นความต้องการที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข
2. ด้านความต้องการอำนาจ เป็นความต้องการที่จะพยายามให้ผู้อื่นรู้สึกว่าคุณมีความเหนือกว่า สำคัญกว่า
3. ด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล เป็นความต้องการที่จะพยายามกระทำเพื่อให้มีมาตรฐานอันดีเยี่ยมในสิ่งที่ตนต้องทำ

แมคเคลแลนด์ (McChelland. 1953 : 110 - 111) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำได้ดีกว่าคนอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อไม่สำเร็จหรือประสบความล้มเหลว

เมอเรย์ (Murray. 1966 : 118) เป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นความต้องการที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟัน กระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้สำเร็จ เมอเรย์ อธิบายไว้ว่าเป็นความปรารถนาหรือแนวโน้มที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งจัดอยู่ในความต้องการมีอำนาจเป็น ความต้องการทางสังคม

ไวเนอร์ (Weiner. 1953) สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไว้ดังนี้ (ประหยัด ทองมาก. 2518 : 6; อ้างอิงมาจาก Weiner)

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะชอบริเริ่มกระทำการต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเอง มากกว่า และภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูงกว่า ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

พรณี ชุติย (2523 : 29) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความมานะบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง
2. เป็นผู้ที่ทำงานที่มีการวางแผนอย่างดี
3. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) เชื่อว่าพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้นจะมีความทะเยอทะยาน มุ่งการแข่งขัน และพยายามปรับปรุงตัวเองให้ดียิ่งขึ้น แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนมาก นักเรียนที่ตั้งใจสูงมักจะประสบผลสำเร็จในการเรียน มีพฤติกรรมอันเป็นที่พึงปรารถนาตามมาตรฐานของสังคม นักเรียนที่ขาดความสนใจหรือไม่ตั้งใจเรียนก็จะไปไม่ถึงเป้าหมาย พฤติกรรมที่ตามมาภายหลังก็จะเป็นปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในด้านการปรับตัว นอกจากนี้ ฮิลล์ (Hill. 1971 : 70) กล่าวว่า

การเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์ผู้เรียนจะเกิดความตั้งใจ เรียนรู้ในสิ่งใด ๆ จะต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นพื้นฐานเสมอ แรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์ทางการเรียนจึงมีความสัมพันธ์กันมากกับการเรียนรู้

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1983 : 153) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ (Goal) ได้ผลเท่าเทียมมาตรฐานอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) และ นอร์ธ ฮัทธ (2522 : 228) ให้ความคิดเห็นว่า ทุกคนจะมีการตั้งมาตรฐานการกระทำของตนเองไว้ คนเรียนรู้ที่จะตั้งมาตรฐานการกระทำหลังจากที่ได้ทำงานชิ้นแรกสำเร็จ คนแต่ละคนมีความคาดหวังแตกต่างกัน ใครจะตั้งความคาดหวังไว้สูงหรือต่ำเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ คนที่เคยประสบแต่ความสำเร็จก็มักจะตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง ส่วนคนที่เคยประสบแต่ความล้มเหลวผิดหวังก็มักจะตั้งความคาดหวังไว้ต่ำ

ในการเรียนการสอนนั้น ครูจะต้องพยายามสร้างแรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เพื่อที่จะให้ส่งผลต่อการเรียนและการทำงาน จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการเรียนต่อไป

5.1.2 ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์

กิลฟอร์ด (Guildford. 1968 : 437 - 439) กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยาน มีความปรารถนาที่จะกระทำกิจการให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายามที่จะทำงานให้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความอดทน เต็มใจที่จะลำบาก แม้จะยากเย็นเพียงใดก็ตามก็มุ่งมั่นทำกิจกรรมให้สำเร็จ

ถึงแม้ว่าจะเสียเวลานาน

แอตคินสัน (Atkinson. 1964 : 230 - 231) ให้หลักว่า คนที่มีแรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์สูงหรือต่ำ จะพิจารณาจากลักษณะองค์ประกอบ 2 ประการด้วยกัน คือ ความแตกต่างทางอุปนิสัยของบุคลิกภาพกับความแตกต่างที่เกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดความเข้มแข็งแรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการข้างต้น

ส่วน แมคเคลแลนด์ (McChelland. 1969: 104) กำหนดลักษณะของคนที่มีแรงจูงใจไม่สั่นฤทธิ์ ไว้ดังนี้

1. มุ่งที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
2. มักจะเลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้ และเหมาะสมกับกำลังความสามารถ
3. คิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างสำเร็จด้วยความตั้งใจจริง และการทำงานของตนไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์
4. ทำการงานเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเองเท่านั้น ไม่มีมุ่งจุดหมายที่รางวัลหรือชื่อเสียง

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจไม่ล้มถกนั้นหมายถึง ผู้ที่มีความมุ่งมั่น ปรารถนา และมีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อที่จะทำให้งานที่มุ่งหวังไว้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และได้มาตรฐานที่ตนตั้งไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สรุปว่า แรงจูงใจไม่ล้มถกเป็นความปรารถนาและคาดหวังของบุคคลที่จะทำกิจการงานอย่างหนึ่งอย่างใดให้ประสบผลสำเร็จได้มาตรฐานที่กำหนดไว้เมื่องานที่ทำ ประสบความสำเร็จแล้วก็จะเกิดกำลังใจและคาดหวังความสำเร็จในครั้งต่อ ๆ ไปอีก ดังนั้นแรงจูงใจไม่ล้มถกจึงเป็นองค์ประกอบที่ทำให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.3 การวัดแรงจูงใจไม่ล้มถก

แมคเคลแลนด์ (McChelland. 1969 : 36 - 62) วัดแรงจูงใจไม่ล้มถกโดยวิธีที่เรียกว่าเทคนิคการฉายภาพ (Projective Technique) จากแบบทดสอบ TAT (Thematic Apperception Test) ซึ่ง เมอเรย์ เป็นผู้สร้างขึ้นวิธีวัดแรงจูงใจไม่ล้มถกโดยวิธีนี้ ใช้ภาพที่มีความคลุมเครือ แต่มีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการศึกษา เป็นสิ่งเร้าใจให้บุคคลตอบสนอง แล้วนำเอาสิ่งที่บุคคลตอบสนองไปวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ที่แมคเคลแลนด์กำหนดไว้

สพจน์ สันธวงศ์วัฒน์ (2527 : 31) กล่าวว่า การวัดแรงจูงใจไม่ล้มถกจัดว่าเป็นการวัดบุคลิกภาพด้านหนึ่ง ซึ่งการวัดบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่วัดยาก เมื่อเปรียบเทียบกับ การวัดในสิ่งอื่น ๆ ม.อ. ดุษฎี ชุมสาธ (สพจน์ สันธวงศ์วัฒน์. 2527 : 31; อ้างอิงมาจาก ดุษฎี ชุมสาธ. 2508 : 364 - 367) กล่าวสรุปการวัดบุคลิกภาพไว้ว่ามีอยู่ 5 วิธี คือ

1. วิธีการสังเกต ซึ่งเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนง
2. วิธีทดสอบ การทดสอบประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ หลายข้อสอบที่ผู้ทดสอบตั้งขึ้นโดยใช้สิ่งปกติวิสัยของคนทั่ว ๆ ไปเป็นมาตรฐาน ซึ่งบางข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับความหวัง ความวิตกกังวล

ความนิยมในลัทธิการเมือง หรือเศรษฐกิจ ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ หรือปฏิบัติหน้าที่ตนทำอยู่เสมอ ๆ เมื่อตกอยู่ในสภานั้น ๆ เป็นต้น ผู้ถูกทดสอบต้องร่วมมือร่วมใจกับผู้ทดสอบในการตอบคำถามต่าง ๆ เพื่อให้การสอบมีผลตามวัตถุประสงค์

3. การประเมินค่าโดยการเลือกลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นเครื่องเชิดชูให้บุคลิกภาพเด่น สะดุดตา เช่น ความสงบสงี่ยม แล้วหลาย ๆ คนประมาณค่าว่าบุคลิกภาพของผู้ถูกประมาณค่านั้น ตกอยู่ในขั้นไหน คือ มีความสงบสงี่ยมมากน้อยเพียงใด

4. การวิเคราะห์ตัวเอง คือ การประเมินค่าตัวเอง แบบวิเคราะห์ตัวเองมักเป็นคำถามปรนัย จะเป็นประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน

5. การสัมภาษณ์ มีหลักคล้าย ๆ กับการวิเคราะห์ตัวเอง ต่างกันที่ให้ผู้สัมภาษณ์มาตั้งคำถามให้ผู้ถูกสัมภาษณ์คิดตามเพื่อให้วิเคราะห์ตัวเอง ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จัดบันทึกและประมาณค่าบุคลิกภาพของผู้ถูกสัมภาษณ์ ซึ่งจะไม่รู้ว่าถูกทดสอบบุคลิกภาพ

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า การวัดแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สามารถทำได้หลายวิธีแล้วแต่ความเหมาะสม สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เพราะแบบสอบถามสามารถใช้วัดกับบุคคลจำนวนมาก และทราบผลในเวลารวดเร็ว

5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์

งานวิจัยในต่างประเทศ

รัสเซล (Russel. 1969 : 260 - 263) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 9 ในวิชาคณิตศาสตร์ภาษาและการอ่าน โดยใช้แบบสอบถาม California Achievement Test พบว่า แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คาร์มา (Klarmar. 1971 : 109 - 111) ทำการสำรวจแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษระดับกลางในประเทศคูเวต ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจและแรงจูงใจของผู้เรียนขึ้นอยู่กับครูผู้สอนและชนิดของเนื้อหาที่ใช้สอนว่า มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด หากเนื้อหาที่ใช้สอนสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากผู้เรียนก็จะมี ความสนใจและมีแรงจูงใจมากด้วย

งานวิจัยภายในประเทศ

นาราวดี กิจวิทย์ (2532 : 74 - 75) ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่รับการสอนโดยวิธีสอนตามแนวทฤษฎีตามธรรมชาติและวิธีการสอนตามคู่มือครู พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยที่กล่าวมา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ให้สำเร็จจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนก่อนกับหลังโดยวิธีสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนก่อนกับหลังโดยวิธีสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปราสาทวิทยาคม อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา ที่เรียนวิชาภาษาไทย รหัส ท 305 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 4 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สุ่มจากประชากรดังกล่าวข้างต้น จำนวน 2 ห้องเรียน แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดย
 - 2.1 กลุ่มทดลอง เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์
 - 2.2 กลุ่มควบคุม เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการสอนวิชาภาษาไทย รหัส ท 305 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 มีดังนี้

- 1.1 แผนการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ สำหรับกลุ่มทดลอง
- 1.2 แผนการสอนตามคู่มือครู สำหรับกลุ่มควบคุม
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำไปหาคุณภาพแล้ว
3. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำไปหาคุณภาพ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการสอนวิชาภาษาไทย
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ในเรื่องจุดประสงค์ของวิชาภาษาไทย คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย รหัส ท 305
 - 1.2 กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ทดลองซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกันทั้งสองกลุ่ม
 - 1.2.1 กำหนดหัวเรื่องที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นชอบอ่านเป็น ส่วนมากและพบเห็นในชีวิตประจำวัน ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับ สัตว์ กีฬา งานอดิเรก การผจญภัย นิทาน หรือ ตำนาน โดยให้เนื้อหาของเรื่องที่นำมาเป็นบทอ่านนั้นความยาวไม่เกิน 3 หน้า เมื่อ ได้เนื้อหามาแล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบความยากง่ายและความเหมาะสม
 - 1.2.2 สำนวความสนใจในเรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนสนใจอ่านเรื่องใด จากนั้นคัดเลือก เรื่องตามลำดับความสนใจของนักเรียนจำนวน 16 เรื่อง และกำหนดเรื่องในหนังสือที่กษสัมพันธ์ เล่ม 3 จำนวน 4 เรื่อง ให้นักเรียนเลือก 2 เรื่อง รวมเป็น 18 เรื่อง ซึ่งเนื้อเรื่องทั้ง 18 เรื่องนำไปใช้เป็นบทอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.3 การสร้างแผนการสอน

1.3.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง สร้างโดยยึดหลักการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ และยึดหลักจัดกิจกรรมการสอนของ แมคแคร็กเกน

1.3.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ใช้แผนการสอนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษาที่ 11 ซึ่งสร้างจากแนวการสอนวิชาภาษาไทยรหัส ท 305 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

1.3.3 นำแผนการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ตรวจแก้ไข แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปราชญ์วิทยาเขตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องของแผนการสอน การจัดกิจกรรมในห้องเรียน และเรื่องของเวลาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อจะนำไปทดลอง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบภาษาไทยในหนังสือ การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย ของ จันทิมา พรหมโชติกุล (2529 : 9 - 77)

2.2 สร้างแบบทดสอบ จำนวน 80 ข้อ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ในด้านการแปลความ การตีความ การขยายความ การสรุปความ และการจับใจความสำคัญ

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 3 คน ตรวจแก้ไขและดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปราชญ์วิทยาเขต ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพเป็นรายข้อ ซึ่งจะวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% แบ่งเป็นกลุ่มสูงและต่ำ หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ตารางสำเร็จของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปนำมาใช้

2.6 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกจำนวน 40 ข้อ ไปหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Kr-20 ของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน ศาสสศ และอังคณา ศาสสศ. 2536 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน เป็นการเขียนเรียงความโดยวัดความสามารถในการเขียนด้านความรู้ในเนื้อเรื่อง ความคิด การใช้ถ้อยคำสำนวน การขยายความ การลำดับความ เอกภาพของเรื่อง โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวที่กำหนดให้ ความยาวประมาณ 10- 15 บรรทัด โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบการเขียน จากหนังสือ การเขียนข้อสอบวิชา ภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (2529 : 125 - 127)

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทย 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในคำสั่ง ตลอดจนความเหมาะสมของเรื่อง ที่กำหนด

3.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปราสาทวิทยาคม จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงโดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนน การเขียนเรียงความ ซึ่งรวบรวมมาจากการวิจัยเรื่อง รูปแบบการสอนเขียนและปัญหาของการสอน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ สุนันท์ ศลโกสม (2526 : ภาคผนวก) แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นจากผู้ตรวจ จำนวน 2 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การพิจารณา

ความรู้ในเนื้อเรื่อง	ให้ 4 คะแนน
ความคิด	ให้ 4 คะแนน
การใช้ถ้อยคำสำนวน	ให้ 4 คะแนน
การขยายความ	ให้ 3 คะแนน
การลำดับความ	ให้ 3 คะแนน
เอกภาพของเรื่อง	ให้ 2 คะแนน

ความหมายของเกณฑ์และการพิจารณาให้คะแนน

ความรู้ในเนื้อเรื่อง หมายถึง การเขียนเนื้อเรื่องที่มีขอบข่ายครอบคลุมและตรงกับ
จุดมุ่งหมาย วิเคราะห์จากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้

เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนครอบคลุมเนื้อหา สอดคล้องกับชื่อเรื่องอย่างชัดเจน ให้ 4 คะแนน

เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อเรื่องบางตอน แต่บางตอนเขียนออกนอกเรื่อง ให้ 3 คะแนน

เนื้อหาสับสนวุ่นวาย ให้ 2 คะแนน

เนื้อหาไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่องนัก ให้ 1 คะแนน

ความคิด หมายถึง การที่ให้นักเรียนเกี่ยวข้องกับเนื้อหาหรือหัวข้อเรื่องที่เขียนให้คิดสนใจ หรือ
มีความคิดเห็นแปลกใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน

แนวคิดแปลกใหม่	ให้ 4 คะแนน
แนวคิดแสดงแง่มุมต่าง ๆ	ให้ 3 คะแนน
แนวคิดถูกต้องตามเนื้อหา	ให้ 2 คะแนน
แนวคิดไม่ถูกต้องนัก	ให้ 1 คะแนน

การใช้ถ้อยคำสำนวน หมายถึง การใช้ภาษาถูกต้องตามหลักการเขียนภาษาไทย
คำนึงถึงการใช้ถ้อยคำ การใช้ประโยค การให้ความหมายของคำ ความหมายของประโยคถูกต้อง
ตามหลักการและเหตุผล

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้องเกิน 80% ของข้อความที่เขียน	ให้ 4 คะแนน
ใช้ถ้อยคำถูกต้องประมาณ 71 - 79%	ให้ 3 คะแนน
ใช้ถ้อยคำถูกต้องในช่วง 61 - 70%	ให้ 2 คะแนน
ใช้ถ้อยคำถูกต้องในช่วง 50 - 60%	ให้ 1 คะแนน
ใช้ถ้อยคำผิดประมาณครึ่งหนึ่งของข้อความ	ให้ 0 คะแนน

การขยายความ หมายถึง ความสามารถในการเขียนข้อความเพื่ออธิบายความหมาย
ที่บอกถึงเหตุผล หรือคำอธิบายบริบทต่าง ๆ ในเชิงเหตุผล การยกตัวอย่างอุปมาอุปไมยให้เห็นข้อ
เท็จจริงในเรื่อง

เกณฑ์การให้คะแนน

มีการขยายความอุปมาอุปไมย หรือการชี้แนะให้เห็นเหตุผลอย่างถูกต้อง	ให้ 3 คะแนน
มีการขยายความ แต่เป็นการขยายความที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์	ให้ 2 คะแนน
มีการขยายความ แต่ขยายความผิดความหมาย	ให้ 1 คะแนน
ไม่มีการขยายความ	ให้ 0 คะแนน

การลำดับเรื่อง หมายถึง การเขียนเรียบเรียงเนื้อหาให้ต่อเนื่องกันไม่สับสน รวมถึงการเขียนเรื่องในเค้าโครงที่ถูกต้อง มีบทนำ เนื้อหา และการสรุป

เกณฑ์การให้คะแนน

มีการลำดับความถูกต้องทุกประการ	ให้ 3 คะแนน
มีการลำดับความสับสนในบางตอน	ให้ 2 คะแนน
มีการลำดับความสับสนค่อนข้างมาก	ให้ 1 คะแนน
มีความสับสนในเนื้อหาทั้งหมด	ให้ 0 คะแนน

เอกภาพในเรื่อง หมายถึง การเขียนเป็นเรื่องราวเดียวกันไม่เขียนนอกเหนือไปจากขอบเขตเนื้อเรื่องที่กำหนด

เกณฑ์การให้คะแนน

เขียนให้ทั้งเรื่องอยู่ในขอบเขตเนื้อหาและหัวข้อที่กำหนด	ให้ 2 คะแนน
เขียนมีบางส่วนอยู่นอกเหนือจากเนื้อหา และหัวข้อที่กำหนด	ให้ 1 คะแนน

คุณสมบัติของผู้ตรวจการเขียนเรียงความของนักเรียนมี ดังนี้

1. มีวุฒิอย่างต่ำปริญญาตรี สาขาการสอนภาษาไทย
2. มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยอย่างน้อย 3 ปี

3.6 หาคความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจสอบ 2 คน โดยใช้สูตรคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (ลิวน ศาสยศ และอังคณา ศาสยศ. 2536 : 168) และกำหนดค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.60

4. การสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียน โดยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ อุดมลักษณ์ ชัยอิทธิฤ (2531 : 139 - 244) เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษา ซึ่งหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) จากสูตร (ลิวน ศาสยศ และอังคณา ศาสยศ. 2536 : 170 - 172)

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ข้อความ	ความคิดเห็น		
	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
(0) เมื่อเรียนวิชาใด ๆ ในวิชาภาษาไทยเสร็จสิ้นข้าพเจ้า ปรารถนาให้ครูมอบหมายงานให้ทำเพื่อเป็นการสำรวจ ความเข้าใจของตนเองอีกครั้งหนึ่ง			
(0) ข้าพเจ้าเชื่อเสมอว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับ การมีทักษะในการอ่านของข้าพเจ้าเอง			
(0) ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนจะอ่านภาษาไทยได้ดี หากครูส่งเสริม ให้ฝึกฝนทักษะทางภาษาคด้วยตนเองอยู่เสมอ			

จากคำถามนี้ผู้ตอบต้องพิจารณาว่าตนเองมีลักษณะเช่นนี้หรือไม่เพียงใดให้กา (/)

ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึก

การให้คะแนนมีดังนี้

ถ้าตอบช่อง "จริง" ให้อ 3 คะแนน

ถ้าตอบช่อง "ไม่แน่ใจ" ให้อ 2 คะแนน

ถ้าตอบช่อง "ไม่จริง" ให้อ 1 คะแนน

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีจำนวน 40 ข้อ เมื่อสร้างเสร็จแล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาความเหมาะสม แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนปราสาท วิทยาคม จ. นครราชสีมา จำนวน 80 คน แล้วนำผลการตรวจสอบให้คะแนนของแบบสอบถาม มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แบ่งเป็นกลุ่มสูงและต่ำ แล้วหาค่า t-test

(ลิวน ศาสยศ และ อังคณา ศาสยศ. 2536 : 185 - 186) คัดเลือกข้อในแบบสอบถามนำมาใช้จริง จำนวน 20 ข้อซึ่งเป็นข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริงโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) (ลิวน ศาสยศ และอังคณา ศาสยศ. 2536 : 171 - 172) ได้ค่าเท่ากับ 0.86

การดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมีลักษณะดังนี้ (ลิวน ศาสยศ และอังคณา ศาสยศ. 2536 : 216)

ตารางแบบแผนของการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T_1	X	T_2
RC	T_1	$\sim X$	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนในรูปแบบการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลองซึ่งสอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์

C แทน กลุ่มควบคุมซึ่งสอนตามคู่มือครู

T_1 แทน การสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

T_2 แทน การสอบหลังการทดลอง (Posttest)

X แทน การทดลองสอนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์

(ตัวกระทำ Treatment ในกลุ่มทดลอง)

$\sim X$ แทน ไม่มีการจัดทำหรือให้ตัวแปรทดลอง ซึ่งในที่นี้คือ การสอนตามคู่มือครู

R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่ม

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

1. ก่อนทดลอง ดำเนินการสอบนักเรียน 2 กลุ่ม เพื่อวัดความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย
2. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองทั้งสองกลุ่ม ระยะเวลาในการสอน เท่ากันคือ 18 คาบ คาบละ 50 นาที โดยกลุ่มทดลองสอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ และ กลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

2.1 กลุ่มทดลอง สอนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ซึ่งดำเนินการสอนตาม ขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ปฐมนิเทศ ครูอธิบายขั้นตอนง่าย ๆ ในการทดลองให้นักเรียนเข้าใจ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4 - 5 คน สมาชิกของแต่ละกลุ่ม จะคงเดิมตลอดระยะเวลาในการทดลอง

2. ครูแจกบทอ่านให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีการสรุปเลือกมาก่อนแล้วล่วงหน้าเพื่อคง ความสนใจในแต่ละคาบเรียนและเพื่อความสะดวกในการจัดกิจกรรม

3. นักเรียนอ่านในใจตามลำพัง โดยครูจับเวลา เรื่องละประมาณ 5 - 10 นาที กลุ่มใดที่อ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปราย

ขั้นที่ 3 อภิปราย ทำกิจกรรม

1. ครูให้นักเรียนออกมาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ทีละ 1 กลุ่ม หมุนเวียนด้วย วิธีการดังนี้

1.1 นักเรียนสรุปความจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

1.2 นักเรียนเล่าตอนที่สำคัญ หรือตอนที่สนุกให้เพื่อนฟัง

1.3 นักเรียนอ่านออกเสียงตอนที่ตนเองประทับใจในเรื่องที่อ่าน

1.4 นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2. นักเรียนเสนอปัญหาที่พบในบทอ่าน เช่น คำยากบางคำ สำนวนภาษาหรือข้อความ รุ้ต่าง ๆ ที่สมาชิกในกลุ่มเห็นว่า ควรสอนในชั้นเรียน

3. ครูสอนตามที่นักเรียนเสนอ แล้วให้นักเรียนจดบันทึกที่ครูอธิบายเพิ่มเติมในสมุด
4. ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในใบงาน เพื่องานกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ดังต่อไปนี้
 1. ถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านให้อยู่ในรูปแบบภูมิ
 2. เขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง
 3. หาข้อมูลมาปะติดปะต่อให้เรื่องราวสมบูรณ์ขึ้น
 4. เขียนสรุปใจความสำคัญ
 5. ตรวจสอบคำจากบางคำจากพจนานุกรม

ขั้นที่ 4 ประเมินผล

สังเกตผลการอภิปราย และตรวจผลงานที่ทำในใบงาน

2.2 กลุ่มควบคุม สอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู มีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ คือ การให้นักเรียนมีใจจดจ่อต่อบทเรียนโดยวิธีการเล่น

ชักถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ กระตุ้นความสนใจของนักเรียน

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์ คือ บอกให้นักเรียนทราบจุดหมายของบทเรียน

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมและคำที่ยากบางคำ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่เป็นการเริ่มกิจกรรมใหม่ของบทเรียนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์

ต่าง ๆ ประกอบการพูด อธิบาย ชักถาม และให้ตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้โดยแนะแนวทางหรือนำทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้

ด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งศึกษาค้นคว้า และใช้คำถามเป็นแนวทาง

ให้แก่ นักเรียน

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องในใจและทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง

ขั้นที่ 7 แจ้งผลการปฏิบัติ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนด้วยการตรวจสอบแก้ไข

สิ่งที่นักเรียนทำผิด ให้คำชมเชยและแสดงความยินดีในผลงานของนักเรียน

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติ เป็นการวัดและประเมินว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตาม

จุดประสงค์ของบทเรียนนี้ได้หรือไม่เพียงใด โดยวัดและประเมินจากการทำแบบฝึกหัด การทำแบบ

ทดสอบ และการแสดงออก เช่น การพูด การตอบคำถามของนักเรียน

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนสรุป้าบทวนบทเรียนที่ผ่านมาโดยการให้แบบฝึกหัดเสริมหรือมอบหมายงานเพิ่มเติม

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ทดสอบวัดความสามารถในการเขียน และทำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับชุดก่อนการทดลอง

4. นำแบบทดสอบ และแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาตรวจให้คะแนน จากนั้นรวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ในรูปแบบ Independent ชนิด Difference Score (Scott. 1967 : 256 - 267)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ โดยใช้ t-test ในรูปแบบ Dependent (ล้วน ศำยศ และอังคณา ศำยศ. 2536 : 88 - 89)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.

2536 : 63)

$$S^2 = \frac{N \sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวน

f แทน ความถี่ของคะแนน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

X^2 แทน คะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$n-1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

(Degrass of Freedom)

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน คำนวณจากสูตรของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kr-20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 - 160)

$$r_{kk} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_e^2} \right]$$

เมื่อ r_{kk} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p แทน สัดส่วนของคนที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ

$$= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$$

q แทน สัดส่วนของคนที่ทำผิดในข้อหนึ่ง = $1 - p$

S_e^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

2.2 หาค่าของความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน โดยใช้เทคนิค 27% และใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง เดห์ ฟาน

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจสอบการเขียนเรียงความโดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 164)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน X ผู้ตรวจคนที่ 1

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนน Y ผู้ตรวจคนที่ 2

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของ Y แทน แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของ X กับ Y ทุกคู่

N แทน จำนวนคน

2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170 - 172)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t แทน อำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

$\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มสูง

$\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มสูง

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนคำตอบเป็นรายข้อในกลุ่มต่ำ

N_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง

N_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) จากสูตร (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170 - 172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_e^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S_e^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม t-test ในรูปแบบ Independent ชนิด Difference Score (Scott. 1967 : 256 - 267)

$$t = \frac{M_{D_1} - M_{D_2}}{S_{(M_{D_1} - M_{D_2})}}$$

$$S_{(M_{D_1} - M_{D_2})} = \frac{S_D^2}{n_1} + \frac{S_D^2}{n_2}$$

$$S_D^2 = \frac{\sum (D_1 - M_{D_1})^2 + \sum (D_2 - M_{D_2})^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
MD_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลอง ของทุกคนในกลุ่มทดลอง
MD_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลอง ของทุกคนในกลุ่มควบคุม
$S(M_{D_1}-M_{D_2})$	แทน	คะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง MD_1 และ MD_2
S_D^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการเขียนและ ก่อนการเขียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
D_1	แทน	ผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการเขียนกับก่อนการเขียนของกลุ่มทดลอง
D_2	แทน	ผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการเขียนกับก่อนการเขียนของกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนนักเขียนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนนักเขียนในกลุ่มควบคุม

3.2 ทดสอบความแตกต่างของความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการ
เขียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
ใช้สูตร t-test ในรูปแบบ Dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 88
- 89)

$$t = \frac{\sum D}{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาใน t-Distribution
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
n	แทน	จำนวนคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูลเข้าใจได้ตรงกัน ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\bar{D}$ แทน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย

S_D^2 แทน ความแตกต่างของความแปรปรวนของคะแนน

t แทน ค่าวิกฤติของการแจกแจงแบบ t (t -Distribution)

ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์

4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนกับหลังการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ได้ผลดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงผลค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ความสามารถในการอ่าน		ความสามารถในการเขียน		แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
กลุ่มทดลอง (N=40)	23.87	21.29	14.45	1.47	63.55	181.69
กลุ่มควบคุม (N=40)	20.75	13.06	11.23	1.06	60.87	74.31

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับ
นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ได้ผลดังแสดงในตาราง 2 ตาราง 3 และตาราง 4

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	23.87	21.9	4.23 [*]
กลุ่มควบคุม	40	20.75	13.06	

* $P < .05$

จากตาราง 2 ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ
เอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	14.15	1.47	2.29*
กลุ่มควบคุม	40	11.23	1.06	

* $P < .05$

จากตาราง 3 ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ
เอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	63.55	181.89	3.18*
กลุ่มควบคุม	40	60.87	74.31	

* $P < .05$

จากตาราง 4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนกับหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ได้ผลดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง
ของกลุ่มทดลอง

การทดลอง	$\bar{X}$	$\bar{D}$	S_D^2	t
ความสามารถในการอ่าน				
ก่อนการทดลอง	19.45	4.42	9.7682	3.55*
หลังการทดลอง	23.87			
ความสามารถในการเขียน				
ก่อนการทดลอง	10.93	3.52	6.1952	2.55*
หลังการทดลอง	14.45			
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				
ก่อนการทดลอง	43.6	19.95	199.01	4.33*
หลังการทดลอง	63.35			

* $P < .05$

จากตาราง 5 ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ
เอสเอสอาร์ แตกต่างกัน และความสามารถในการเขียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการ
เขียนภาษาไทยของนักเรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ก่อนการทดลองกับหลังการ
ทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย ก่อนกับหลังการทดลองของกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธี
การสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ได้ผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

การทดลอง	$\bar{X}$	$\bar{D}$	S_D^2	t
ความสามารถในการอ่าน				
ก่อนการทดลอง	18.35	2.4	9.7682	3.08*
หลังการทดลอง	20.75			
ความสามารถในการเขียน				
ก่อนการทดลอง	9.66	1.57	1.23245	4.63*
หลังการทดลอง	11.23			
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				
ก่อนการทดลอง	45.27	15.6	121.68	2.80*
หลังการทดลอง	60.87			

* $P < .05$

จากตาราง 6 ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู ก่อนการ
ทดลองกับหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ และวิธีสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนก่อนกับหลังการเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับเรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนก่อนกับหลังการเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับเรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับเรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนกับหลังที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนก่อนกับหลังที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

การศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปราสาทวิทยาคม อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา ที่เรียนวิชาภาษาไทยรหัส ท 305 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 4 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สุ่มจากประชากรดังกล่าวข้างต้น โดยการสุ่มมา 2 ห้องเรียน จับฉลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองเรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนที่ใช้กับกลุ่มทดลอง ใช้สอนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักการของการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ และจัดกิจกรรมการสอนหลักของ แมคแคร์ริเกน ใช้เวลา 18 คาบ คาบละ 50 นาที

3.2 แผนการสอนที่ใช้กับกลุ่มควบคุม ใช้แผนการสอนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 11 ซึ่งสร้างจากแผนการสอนวิชาภาษาไทยรหัส ท 305 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ใช้เวลา 18 คาบ คาบละ 50 นาที

3.3 บทอ่านได้มาจากการคัดเลือกเรื่องตามความสนใจในการอ่านของนักเรียน จำนวน 18 เรื่อง โดยเป็นเรื่องจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จำนวน 16 เรื่อง และเรื่องในหนังสือทักษะสัมพันธ์เล่ม 3 จำนวน 2 เรื่อง ทั้ง 18 เรื่องนี้ใช้เป็นบทอ่านของนักเรียนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อความให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้นเพื่อวัดความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความและการจับใจความสำคัญ

แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างโดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20-.80 ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

3.5 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาไทยให้เขียน แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่กำหนดให้ความยาว 10 - 15 บรรทัด แบบทดสอบนี้ผ่านการทดสอบคุณภาพ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

3.6 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างและผ่านการตรวจสอบคุณภาพ โดยแต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนก .30 ขึ้นไป มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ใช้เวลาการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเวลาในการทดลองกับ กลุ่มตัวอย่าง 18 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

4.1 ทดสอบก่อนการทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านแบบทดสอบ วัดความสามารถในการเขียนและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียน ภาษาไทย ใช้เวลา 2 คาบ

4.2 แนะนำกลวิธีการเรียน ที่แจ่มชัดทุกประสงค์ และวิธีการเรียนให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มเข้าใจอย่างละเอียด ใช้เวลา 1 คาบ

4.3 ดำเนินการสอนอ่านตามแผนการสอน โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ และกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนตามคู่มือครู ทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลาสอน 18 คาบ เท่ากัน

4.4 ทดสอบหลังการทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน แบบทดสอบ วัดความสามารถในการเขียน และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียน ภาษาไทย โดยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถามฉบับเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลอง ใช้เวลา ในการทดสอบ 2 คาบ

4.5 รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test ใน
รูปแบบ Independent ชนิด Difference Score
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยวิธีสอนอ่านแบบ
เอสเอสอาร์ โดยใช้ t-test ในรูปแบบ Dependent
4. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนก่อนกับหลังการเรียนรู้โดยวิธีสอนตามคู่มือครู
โดยใช้ t-test ในรูปแบบ Dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตาม
คู่มือครู มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตาม
คู่มือครู มีความสามารถในการเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตาม
คู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05
4. ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการ
อ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์
ก่อนกับหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ใน การอ่านและการเขียนภาษาไทย ของกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ก่อนกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

ผลการทดลองอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตาม คู่มือครู มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมุติฐานในข้อที่ 1 นั่นคือความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนกับหลังการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานของ สตีเวน (Steven. 1981 : 365) มินตัน (Minton. 1980 : 498 - 502) วิล อังสันทัตสุข (2532 : 70) และ นิสมัย ชุ่มจิตร์ (2536 : 79) เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การให้นักเรียนเลือกอ่านเรื่องที่นักเรียนสนใจ และบทอ่านนั้นมีความยากง่าย เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน รวมทั้งลักษณะสำคัญของการสอนอ่านแบบ เอสเอสอาร์ จะเน้นการอ่านในใจทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านเมื่อนักเรียนมีโอกาเลือกอ่าน เรื่องที่ตนเองสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะทำความเข้าใจ และหาข้อมูลที่ตน ต้องการ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ สตีเวน ที่กล่าวว่า หากผู้อ่านได้เป็นผู้เลือกสิ่งที่อ่านเองและ ตรงกับความสนใจของผู้อ่าน จะทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน

1.2 นักเรียนมีโอกาสมักอ่านในใจด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการที่นักเรียน นำกลวิธีการอ่านต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบทอ่านแต่ละประเภท ทำให้เข้าใจเนื้อหาโดยไม จำเป็นต้องอ่านทุกตัวอักษร เป็นการทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการที่จะประสบความสำเร็จใน การอ่าน นอกจากนี้วิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ เป็นวิธีฝึกทักษะการอ่านโดยตรงจึงทำให้นักเรียนพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และเกิดความสามารถในการอ่านด้วย นอกจากนี้ยังมีความ เชื่อว่าการอ่านในใจมีผลต่อความเข้าใจมากกว่าการอ่านออกเสียง และนักเรียนสามารถนำไปพัฒนา ทักษะการอ่านได้เป็นอย่างดี (Harvey. 1972 : 10 - 11)

1.3 กิจกรรมภายหลังจากการอ่านเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด ความร่วมมือกันจากการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด รวมทั้งได้รูปแบบการเขียนด้วย ดังที่ แฮริส (Harris. 1976 : 59) กล่าวไว้ว่า ความสามารถทางความคิดรวมทั้งการมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเกิดความคิดสำคัญ ความคิดย่อย สามารถระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง และสรุปความดีขึ้น ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการอ่านจนเกิดความสามารถในการอ่านในที่สุด

2. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮูเลทท์ (Hulett. 1986 : 847-A) ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 วิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ เป็นการสอนอ่านที่ใช้หลักจิตวิทยาการอ่าน คือ นักเรียนรู้จักใช้ความคิดรวบยอดในการจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน มีการหารายละเอียดของเรื่องจากการถ้อยของประสบการณ์ การอ่านงานเขียนที่มีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ในการอ่านและเป็นประสบการณ์ตรง จึงทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้นส่งผลให้การเขียนพัฒนาตามไปด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮย์ (Heys. 1962 : 320 - 322) ที่พบว่าการใช้ทักษะการอ่านมาก ๆ แล้วจะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนตามไปด้วย

2.2 การสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ มีการนำทักษะการเขียนเข้ามาร่วมในการเรียนการสอนตลอดเวลา คือหลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วนักเรียนต้องเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ตนอ่านโดยใช้ภาษาของตนเองทุกครั้ง เมื่อนักเรียนฝึกเขียนด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอก็ทำให้การเขียนของนักเรียนพัฒนาตามไปด้วย ดังที่ คัลฮูน (Calhoun. 1971 : 1971A - 1972A) ฮูเลทท์ (Hulett. 1986 : 847 - A) และวิดโดวสัน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้นควรนำทักษะอื่นมาร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย เช่น การนำทักษะการเขียนมาผสมผสานเข้าด้วยกันแล้วจะพบว่านอกจากนักเรียนจะพัฒนาทักษะการอ่านแล้วในเวลาเดียวกันนักเรียนก็มีการฝึกการเขียนทำให้การเขียนมีการพัฒนาไปด้วย

3. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อ 3 และกับงานวิจัยของ รัสเซลล์ (Russell. 1969 : 260 - 266) ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 วิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ เป็นวิธีสอนที่ใช้หลักจิตวิทยา คือ ในการให้อ่านบทอ่านนั้น บทอ่านจะมีเนื้อหาหลากหลาย และตรงกับความสนใจของนักเรียน พร้อมทั้งมีการใช้กลวิธีอ่านที่จะทำให้เด็กนักเรียนสนใจและมีกิจกรรมในการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดความสนใจ สร้างแรงจูงใจในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แกมเบรลล์ (ศิริรัตน์ นิละคุปต์. 2533 : 32 - 33; อ้างอิงมาจาก Gambrell. 1978 : 328 - 331) ที่ว่า การสร้างความหลากหลายในกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการสร้างแบบอย่างในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หรือให้นักเรียนแสดงผลงานของตนแก่เพื่อนจะเป็นการสร้างแรงจูงใจในระดับสูงเป็นอย่างดี

3.2 วิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ เป็นวิธีสอนที่ให้ความสำคัญเรื่องความเข้าใจในการอ่านมากกว่าการจำถ้อยคำ จำเนื้อหาข้อความรู้ใด ๆ เพื่อนำมาใช้ตอบคำถามแก่ครูหลังจากอ่านจบแล้ว การที่นักเรียนอ่านอย่างมีอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ฮาร์วี (Harvey. 1972 : 10 - 11) ที่กล่าวว่า การสอนอ่านด้วยวิธีเอสเอสอาร์ นี้ นักเรียนสามารถเลือกเรื่องที่จะอ่านเอง การทำกิจกรรมอื่น ๆ หลังการอ่าน จะไม่บังคับให้ทำขึ้นอยู่กับตัวของนักเรียนเองซึ่งจะทำให้เด็กนักเรียนมีกำลังใจในการเรียนและเป็นแรงจูงใจในการเรียนครั้งต่อไป

3.3 กิจกรรมหลังการอ่านของวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนคิดเอง เป็นผู้ปฏิบัติเองทุกขั้นตอน ส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามมาด้วย ดังที่ไวเนอร์ (ประหัด ทองมาก. 2518 : 6; อ้างอิงมาจาก Weiner. n.d.) กล่าวว่า การที่ริเริ่มกระทำการต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเอง จะทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าการถูกบังคับให้ทำ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

ผู้สอนควรนำวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ไปใช้ช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียนได้ในทุกระดับโดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่น ๆ เนื่องจากความสนใจของนักเรียนในแต่ละวัยแตกต่างกันและมีขอบข่ายของงานกว้างขวางมากขึ้นด้วย

2.2 ควรศึกษาถึงตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความรับผิดชอบ และความสามารถในทักษะอื่น ๆ

2.3 ควรนำวิธีสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ ไปทดลองกับวิชาอื่น ๆ เพื่อศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

מדחורמדדע

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพานิชย์. การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2525.
- กมลรัตน์ หล้าสงฆ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กฤษณา อัจฉิมวงศ์. "ความสนใจ ปัญหาและอุปสรรคในการอ่านของนักเรียนโรงเรียนคุรุราษฎร์-รังสฤษดิ์", การวิจัย. 20(3) : กรกฎาคม - กันยายน 2533.
- กุลธนา เบญจกาญจน์. "โปรแกรมการอ่านแนะแนว SSR". วิทยจารย์. 8(92) : 24 - 25 : 2537.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- จันทิมา พรหมโชติกุล และสุนันท์ ศัลโกศล. เอกสารการสอนชุดวิชาการวัดและประเมินผลกลุ่มวิชาเฉพาะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.
- ฉลวย สุรสิทธิ์. ศิลปะการเขียนเรียงความ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523.
- ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน์. จิตวิทยาการอ่าน. ม.ป.ท., 2526.
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2526.
- ชูชีพ อ่อนโลกสูง. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วารุณการพิมพ์, 2518.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- เดโช สวามานนท์. จิตวิทยาในชีวิตประจำวันและจดหมายถึงผู้มิตร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2515.

ถนนวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล. "เทคนิคนักเรียนจึงชอบหนังสือบางเล่มเป็นพิเศษ", การอ่าน.

5(1) : 26 - 33 : ตุลาคม 2534.

ถนนศรี เหลาหา. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียน แรงจูงใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี
กระบวนการเขียนของเฮรินส์กับการสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

ทรงพร อิศโรวสุกุล. "แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนอ่าน", ภาษาปริทัศน์. 7(2)

38 - 41 : 2529.

นพดล จันทรเพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ, 2531.

นาราวดี กิจวิชัย. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดย
วิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

นิคม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียน
ในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนในโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

2524. อัดสำเนา.

บรรจง พงศ์ศาสตร์. "เวทีครู : สารถึงครูภาษาไทย," สยามโพลด์. 30 พฤศจิกายน

2535. หน้า 7.

บังอร สว่างวโรรส และ เขาภา พุกกะคุปต์. "การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

เป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย," วารสารภาษาปริทัศน์.

4 : 62 - 67, ภาคปวาร ปีการศึกษา 2526.

บันลือ พุกกะวัน. มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทอวัฒนาพานิช, 2532.

- ประทุม การรักเรียน. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเคชั่นส์, 2530.
- ประภาศรี สีหอำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.
- ประสาธ บัณฑุงกูร. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการคิดแบบอเนกนิย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา
- ประสิทธิ์ กาว์ยกลอน. การเขียนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ประหัด ทองมาก. ความวิตกกังวลในการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.
- ปรีชา หิรัญประดิษฐ์. "การพัฒนาพฤติปัญญาในการอ่าน," เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 การอ่าน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- ปัญญา สมจิตต์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยการสอนวิธีการ SSR และวิธีตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- เปลื้อง ณ นคร. เรื่องความชั้นสูง. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2512.
- พะอบ โปษกฤษณะ. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น, 2526.
- พยุง ญาณโกมล. วิธีการสอนภาษาไทย. พระนครศรีอยุธยา : วิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา, 2518.

- พรทิพย์ ตั้งไชยวรวงศ์. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกฝนเขียนโดยการเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลสซ์ และการทำแบบฝึกหัดทำย่อหน้าเขียน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- พรณี ชูภัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
- พวงทอง วิโรจนกร. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- พิสมัย ชุ่มจิตร. การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบเอสเอสอาร์ กับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- พิศวาท ลัดดากุล. การสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- พุทธทาส อินทปัญโญ. อานาปานสติภาวนา. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, 2523.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. การอ่านภาษาอังกฤษ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.
- มานิต บุญประเสริฐ. "ยุทธวิธีพัฒนาการอ่าน," จันทร์เกษม. 174 : 9 -14; กันยายน - ตุลาคม 2526.

ยพิน พุทธาพิพัฒน์. การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูด แร่งจูงใจ และความคงทน
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธีตามทฤษฎี
ธรรมชาติและวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

เขาวรีชัย ประเสริฐภักดิ์. "การพัฒนาการอ่าน," การอ่าน. 6(1) : 1 - 6: ตุลาคม 2534.

ระวีวรรณ ศรีศรีรามศรีน. ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยรามคาแหง, 2527.

รัญจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ดวงกมล, 2517.

รุ่งเรือง ชงศิดา. ผลการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.

ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. รายงานการวิจัยการวัดความสามารถทางการเขียนระดับอุดมศึกษา .

กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสายสุรีย์ ชีรดากร. จิตวิทยาการศึกษา (Educational
Psychology). โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา

และการแนะแนว. 2522.

วิชาการ, กรม. ชุดการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : วชิรันธ์

การพิมพ์, 2526.

———. "การวิจัยสงเคราะห์กระบวนการหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น. พ.ศ. 2521."

รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.

———. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.

- วิไล อังสันศักดิ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SSR และวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- ศิรินันท์ เพชรทองคำ. จิตวิทยาพัฒนาการและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.
- ศิริพร พันธุ์ดี. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรับรู้ทางสายตา กับสัมฤทธิ์ผลในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.
- ศิริรัตน์ นิละคุปต์. "ปลูกฝังนิสัยเป็นนักอ่าน," การอ่าน. 5(2) : 29 - 38; กันยายน 2533.
- ศุภลักษณ์ วิริยะสมน. "เทคนิคในการอ่าน," ใน มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 7(1) : 41 - 56; 2528.
- สนิก ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2529.
- สมศักดิ์ ลินธุรเวชญ์. "การประเมินทักษะการอ่าน," สารพัฒนาหลักสูตร. 23 - 24; ธันวาคม 2528.
- สมบุรณ์ ชิตพงษ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบการวิจัย 521 วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- สมุทร เช้นชวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์ และ อุดม หนูทอง. การเขียน 1. กรุงเทพฯ : ไทอวดนาพานิช, 2524.
- สุนันท์ ศลโกสม. "รูปแบบการสอนเขียน และปัญหาของการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น," รายงานการวิจัยประกอบการศึกษา ราชวิชา หลักสูตร 773. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

- สุนันทา มั่นเศกวิทย์. "การวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านของนักเรียนมัธยม," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทยหน่วยที่ 11-15. หน้า 88 - 89, กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- สุพจน์ สีนางค์วัฒน์. การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดบุรีรัมย์. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. "หลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา," เอกสารคำสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- . เอกสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง การอ่านกับกระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- . การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์. เล่ม 2 กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- อัจจิมา เกิดผล และ อรทัย วิมลโนช. ภาษาไทย 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- อัมพร สุขเกษม. การอ่านหนังสือ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2520.
- อุดมลักษณ์ ชัยอิทธิฤทธิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการใช้แบบฝึกกับใช้กิจกรรมตามคู่มือครู. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- อุทัย ภิมรณรัตน์. "การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย," การอ่าน. 5(2) : 1 - 13; กันยายน 2533.
- อุทุมพร จามรมาร. การเขียนเรียงความ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.
- อุบล บุญชู. "การฝึกทักษะการอ่านประเด็นสำคัญที่ถูกลืมของข้าม," มิตรครู. 23(4) : 13 - 16; กุมภาพันธ์ 2524.

- อบุณ เรืองสุวรรณ. "ผลการวิจัยทางการศึกษา," การประชุมทางวิชาการครั้งที่ 7.
สัมพันธ์พานิช, 2523.
- เอกวิทย์ ฅ กลาง. ครูวาทะ. กรุงเทพฯ : มติชน, 2532.
- เอนกกุล กรีนสง. "จิตวิทยาที่เกี่ยวกับการศึกษา," เอกสารคำสอน. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิตยสาร, 2521.
- Aborderin, Hemi, "Integrating Reading and Writing, "English Teaching Forum". 34:38-40; January, 1986.
- Allington, Richard. "Sustained Approaches to Reading and Writing"
Language Arts" 52-813-815; September, 1975.
- Anderson, John Robert. "Classroom Interaction Academic Achievement
and Creative Performance in Sixth Grade Classroom, "Dissertation Abstracts. International. 34(08): 185-A; July, 1973.
- Aranha mable. Development and Evaluation of a Sustained Silent Reading Program in Grade Four Using Self-Selected Materials" Columbia University Teacher College DAI 46201 a.p. 109. 1980.
- Arapoff, Nancy. "Writing A Thinking Process, English Teaching Forum.
33-39 June. 1967.
- Arrowsmith, G. "Reading VS Thinking," Bulletin of the English Language Center. 1972.
- Atkinson. John W. An Introduction to motivation" New York: America Book, 1964.
- Bloom, Benjamin S. Taxonomy of Educational Objective. 2nd ed., London: Longman. 1979.
- Bond Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. New York : Appleton Century-Crofts. 1957.

- Box Larry. A Study of Achievement and attitudes of High-Achieving, Average-Achieving, and los-Achieving Thire Grade Students Involved in Daily Sustained Silent Reaging. Mississippi State University. DAI 46/02A. 1984.
- Browne, C.G. and Thomas S.Cohn. The Study of Ledership. The Interslate Printer and Publishers, Inc., Illinois, 1958.
- Burley, Hoanne Elaine. A Comparative Study:Four methods of Reading Practic and Their Effect on Achievement and Attitude.University of Pittsburgh, 1979.
- Burmister, Low E. "Improving Speed of Comprehension in Teaching," Reading Stratergies for Secondary School Teachers. Unites States of America: Addison-Wesley Publishing Compay Inc,. 1974.
- Calhoun, James L. "The Effect of Analysis of Essays in College Compsotiton Classes on Reading and Writing Skills, "Dissertation Abstracts International" 32:1971A-1972A;October, 1971.
- Carr, Eillen M. and others. "The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text, "Journal of Reading Behavior. 15(3):1-18; 1983.
- Carlsen, G Robert. Book and in Teen-age Reader. New York. 1976.
- Carrell, P.L. and J.c.Eisterhold. "Schema'Theory and ELS Reading Pedalogy" TESOL Quarterly. 17:268-289; December, 1983.
- Cronbach, Leejoseph. Essential of Psychological Tests. 3 rd. ed. New York; 1970.
- Eskdy, David. "Advance Reading: The Structure Problem, "English Teaching Forum. December, 1983.

- Fan, Chung Ten, Item Analysis Table. New Jersey : Educational Testing service Princeton, 1952.
- Farrell, Ellen. "USSR as the Core of a Junior High Reading Program, The Journal of Reading. Program. 26:48-50, October, 1982.
- Gambrell, Linda B. "Getting Started with Sustained Silent Reading and Keeping it Going," The reading Teacher. 32:328-331; December, 1978.
- Guilford, J.P. The Nature of Human Intelligence. New York: McGraw Hill, 1959.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3 rd New York : Longmans, Queen and co., 1956.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading instruction Diagnostic Teaching in the Classroom. New York: Holt, Tien-Hart and Winston, 1976.
- Harvey L. "USSR: Uninterrupted Sustained Silent Reading in Ronald G. Nolan (ed), Children and Reading: The Human Connective. Auburn University Alabama, 1972.
- Heaton, J.B. Writing English Language Tests. Longman Groups Limited London, 1975.
- Heys, Frank. "The Teme-a-week Assumption: A Report of Experiment, English Journal. 51(5) : 320-322, 1962.
- Hilgard, Ernest R., Richard c. Atkinson, and Rita L. Atkinson introduction to Psychology. 8 th. ed. New York : Harcourt Brance Javanovich, Inc., 1983.

- Hill, L.A. English Sound and Spelling: Dictation Pieces. 3 rd. ed.
London, Oxford University Press, 1971. 70P.
- Holt, Sondra Baker, The Effectiveness of Sustained Silent Reading
and Sustained Silent Writing on Reading and Writing Achievement
and Attitude Toward Reading. University of South Carolina, DAI
46/02A, 1984.
- Hulett, Joycelin Brown. "Third Grade Writings: Thire Relationship with
Reading, Disseration Abstracts International. 47(3):847-A;
September, 1986.
- Hunt, L.O. "The Effect of Self-Selection and Interest and Motivation
upon independent Instrutional and Frustrational Levels, The
Reading Teacher. 146-151, 158; 24 November, 1970.
- Johnson, David W. "Social Skills for Successful Group work," Education
Leadership. 47(4):29-30; December 1989/January 1990.
- Kaisen Jemes. Reschers and Principals' Perceptions of Sustained Silent
Reading (SSR). The University of Iowa, DAI 48/10A, 1987.
- Kant, I. Critique of Pure reasson. (J.M.D. Meikle Hohn, Trans.)
London: G. Bell & G. Bell & Sons. (Original work published 1781) 1987.
- Klarmar, Nayef. "Motivation and the Foreign Language Learner,"
English Language Teaching. 31:103-111; 89 July, 1971.
- Krashen, Stephen.G. Principle and Proctice in Second Language Acoisition.
Oxford: Progamon, 1982.
- Lado, Robert. Language Teaching: A Scientibic Approach. New York :
McGraw-Hill Book company, 1964.
- Letson, Charles T. "Speed and Comprehension in Reading, "Journal of
Educational Research. 52:49-53; October, 1985.

- Lindgren, Hendy C. Educational Psychology in Classrooms. 3 rd., ed.
New York: John Wiley and Sons, 1967.
- McChelland, David Clarence. The Achievement Motivation. New York:
Appleton, 1953.
- McCracken, R.A. 'Initivating Sustained Silent Reading, ' The Journal of
Reading. 14 May, 1971.
- McCrimon, P.M. and M. James. Writing with a purpose Shorted. Boston :
Longton Mifflin Company, 1978.
- Minton, Marilyn Joy. "The Effect of Sustained Silent Reading upon
Comprehension and Attitudes among Ninth Graders, " The Journal
of Reading. 23:498-502; March, 1980.
- Mork, Theodore A. "Sustained Silent Reading in the Classroom. The
Reading Teacher. 25:438-441 ; February, 1972.
- Murray, Edward J. Motivation and Emotion. New Jersey, Prentice Hall,
Inc., Englewood Cliffs, 1966. 118 p.
- Oliva, Peter F. and Rebecca F. Oleva. The Teaching of Foreigners
Languages. New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1969.
- Piepho, Hans Ederhard, "Establishing objective: in the Teaching of
English. " The Communicative Teaching of English Principled and
Exercise Typology. edited and translated by Christopher H.
Candlin, 1981.
- Rumelhart, D.E. "Schemator: The Building Block of Cognition,"
Comprehension and Teaching Research Review. Neward :
International Reading Association, 1981.

- Russell, Ivan L. "Motivation for School Achievement: Measurement and Validity," The Journal of Educational Research. 62:263-266, February, 1969.
- Ryan, J. "Family Patterns or Reading Problem: the Family the Read together," 41 st Yearbook. California: Claremont Graduate School, 1977.
- Scott, William A. and Michael Wertheimer. Introduction to Psychological Research, 4th ed. New York: John Wiley and son Inc., 1976.
- Steven, Kathleen S. "The Effect of Topic Interests on the Reading Comprehension of Higher Ability Student," The Journal of Education Research. 6: July, 1981.
- Thomas, Freddy Level. "The Extent of the Relationship Between Reading Achievement and Writing Achievement among College Freshman," Diesertation Abstracts Internation. 37(10):6320-A; April, 1977.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York: Appleton, 1952.
- Torrance, E. Paul and Bail, O.E. Streamlined Scoring and Interpretation Guide and Norms Manual Form B., Torrance Test of Creative Thinking. Athens, University of Georgia, 1978.
- Velette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2 nd., ed New York: Harcourt, Brace & Word Inc., 1977.
- Weiner, Irving B. Child Development : A Core Approach b. New York : Appleton, 1953.
- Widdowson, H.G. Explorations in Applied Linguistics. London, Oxford University Press, 1979.
- William, Eddie. Reading in the Language Classroom. London : McMillan Publisher Ltd., 1986.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

บทความที่ใช้ในการทดลอง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความคิดซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่อง และเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจและอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักสำคัญในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้จับใจความสำคัญได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "ทำไมจึงทำกินไม่ขึ้น" ให้นักเรียนทุกคนอ่านในใจตามลำพัง (10 นาที) กลุ่มใดอ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปราย

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันอภิปรายภายในกลุ่มว่าเรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไรบ้าง และสามารถนำข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ไปใช้กับชีวิตประจำวันของนักเรียนได้อย่างไรตามความคิดเห็นหรือตามมุมมองของนักเรียนเอง

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น เกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่องตามประเด็นที่กลุ่มช่วยกันอภิปรายมา
- 3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระบุใจความสำคัญหลัก และใจความรองของแต่ละย่อหน้าในบทอ่าน แล้วเขียนในใบงานที่แจกให้
- 3.3 ให้นักเรียน เสนอสำนวนในบทอ่านที่นักเรียนไม่เข้าใจความหมายและต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม
- 3.4 ครูอธิบายเพิ่มเติมตามที่นักเรียนเสนอ พร้อมกับสรุป
- 3.5 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "ทำไมจึงทำกินไม่ขึ้น" (บทอ่านเรื่องที่ 1)
2. ใบความรู้เรื่อง การจำแนกใจความสำคัญหลักและใจความรอง
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปรายและจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความคิดซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่อง และเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่าง เข้าใจ และอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักสำคัญในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้จับใจความสำคัญได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเนื้อเรื่อง "พาสเจอร์ไรส์" ให้นักเรียนทุกคนอ่านในใจตาม ลายพราง (10 นาที) กลุ่มใดอ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปราย

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ช่วยกันอภิปรายตามประเด็นที่กลุ่มเสนอ โดยมีแนว คิดสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับบทอ่าน

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น เกี่ยวกับเรื่องที่ได้อภิปรายกันภายในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ครั้งละ 1 กลุ่ม หมุนเวียนกัน
- 3.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ลงในใบงานที่แจกให้
- 3.3 ครูอภิปรายร่วมกับนักเรียน หรืออธิบายเพิ่มเติมตามที่นักเรียนเสนอและต้องการให้ครูอธิบาย
- 3.4 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "พาสเจอร์ไรส์" (บทอ่านเรื่องที่ 2)
2. ใบความรู้เรื่อง การจับใจความสำคัญ
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปรายและจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความคิดซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่อง และเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจ และอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักสำคัญในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้จับใจความสำคัญได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "นางผมหม่อม" ให้นักเรียนทุกคนอ่านในใจ

(10 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายถึงประเด็นที่

สมาชิกกลุ่มสนใจ หรือช่วยกันวิเคราะห์ว่าเรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไรบ้าง และสามารถนำข้อคิด

เรื่องใดไปใช้กับชีวิตประจำวัน ของนักเรียนได้ตามความคิดเห็นหรือแต่ละมุมมองของนักเรียนเอง

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงาน เกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่องและบอกด้วยว่าจะนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างไร พร้อมทั้งให้เหตุผลด้วย
- 3.2 ให้นักเรียนเสนอคำถาม หรือส่วนในบทอ่านที่นักเรียนไม่เข้าใจความหมาย และต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม
- 3.3 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุดทุกคน
- 3.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระบุใจความสำคัญหลัก และใจความรองของแต่ละย่อหน้าในบทอ่าน แล้วเขียนลงในใบงานที่แจกให้
- 3.5 ครูสรุป หรืออธิบายเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "นางพมพอม" (บทอ่านเรื่องที่ 3)
2. ใบความรู้เรื่อง การจำแนกใจความสำคัญหลักและใจความรอง
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
2. จากการอภิปรายและจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความคิดซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่อง และเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่าง เข้าใจ และอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักสำคัญในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้จับใจความสำคัญได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "ประโยชน์ของฟ้าแลบ" ให้นักเรียนทุกคนอ่านในใจ

ตามลำพัง (10 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันตั้งประเด็นเพื่ออภิปรายกัน

ภายในกลุ่ม โดยให้อิสระในความคิด เรื่องหรือหัวข้อที่จะอภิปรายกัน

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น ตามประเด็นที่กลุ่มได้อภิปรายไว้แล้ว
- 3.2 ให้นักเรียนเสนอปัญหาที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม
- 3.3 ครูอธิบายเพิ่มเติม พร้อมกับให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด
- 3.4 ให้นักเรียนทุกคนถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนให้อยู่ในรูปแบบภูมิลงในใบงานที่แจกให้
- 3.5 ครูสรุปอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "ประโยชน์ของฟ้าแลบ" (บทอ่านเรื่องที่ 4)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปรายและจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความคิดซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่อง และเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจ และอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักสำคัญในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้จับใจความสำคัญได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "สืบทอดด้วยตนเอง" ให้นักเรียนทุกคนอ่านในใจตามลำพัง (10 นาที) กลุ่มใดอ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปราย

2.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายภายในกลุ่มตามที่กลุ่มพอใจและคิดว่าสนใจร่วมกัน หรืออภิปรายตามหัวข้อให้เลือก คือ

1. วิธีรักษาสิ่วโดยใช้อำนาจจากธรรมชาติที่สะดวกและปลอดภัย
2. หน้าสวสได้ด้วยวิธีใดบ้าง

ขั้นที่ 3 อภิปราย

3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น ในหัวข้อที่กลุ่มอภิปรายกันมาเรียบร้อยแล้ว หมุนเวียนกัน

- 3.2 ให้นักเรียนเสนอข้อความรู้ใหม่ที่นักเรียนต้องการทราบเพิ่มเติม
- 3.3 ครูอธิบายเพิ่มเติม ตามที่นักเรียนเสนอ
- 3.4 ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ลงในใบงานที่แจกให้
- 3.5 ครูสรุปเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "สิ่วหายด้วยตนเอง" (บทอ่านเรื่องที่ 5)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปรายและจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 6

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความคิดซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่อง และเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่าง เข้าใจ และอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักสำคัญในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และค่าต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้จับใจความสำคัญได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 มีกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช" ให้นักเรียนทุกคนอ่านในใจ

ตามลำพัง (10 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนกลุ่มใดอ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปรายกันตาม ความคิดของนักเรียน หรือนักเรียนจะเลือกอภิปรายภาษาในกลุ่ม ตามหัวข้อดังนี้

1. ความมีสติปัญญา และมีคุณธรรมด้วยนั้นให้ผลอะไรบ้างแก่ผู้ปฏิบัติ
2. ความเชื่อเกี่ยวกับความฝัน นักเรียนคิดว่าเชื่อถือได้หรือไม่อย่างไร
3. ในปัจจุบันนี้ปัจจัยอะไรบ้างที่จะทำให้เราประสบกับ ความสำเร็จในชีวิต

ขั้นที่ 3 อภิปราย

3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น เกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนอภิปรายกันภายในกลุ่มมาแล้ว

3.2 ให้นักเรียนเสนอ คำยาก หรือสำนวนในบทอ่านที่นักเรียนไม่เข้าใจและต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม

3.3 ครูอธิบายเพิ่มเติม ตามที่นักเรียนเสนอพร้อมทั้งให้บันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด

3.4 ให้นักเรียนเขียนลำดับเหตุการณ์จากบทอ่าน ลงในใบงานที่แจกให้

นักเรียนทุกคน

3.5 ครูสรุป

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช" (บทอ่านเรื่องที่ 6)
2. หนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปรายและจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 7

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่องนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักตีความซึ่งจากการตีความนี้จะทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน สามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียน อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมารับรู้ได้ตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "ความเชื่อของมนุษย์ในวันขึ้นปีใหม่" ให้นักเรียน

ทุกคนอ่านในใจ (ประมาณ 5 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหัวข้ออภิปรายตามที่กลุ่มต้องการอภิปราย รวมทั้งบอกด้วยว่าผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการเขียนอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาอภิปรายในหัวข้อที่กลุ่มคิดขึ้นในข้อ 2.3 ครั้งละ 1 กลุ่ม หมุนเวียนกันไป
- 3.2 ครูสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด
- 3.3 ให้นักเรียนทุกคนเขียนความเรียงลงในใบงาน จากคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ชีวิตมนุษย์-----ความสนุกสนาน-----การเริ่มต้นใหม่-----ครอบครัว-----
ในที่สุด-----ชีวิตที่ติดลบไป" โดยกำหนดให้มีความยาว 4 บรรทัด

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "ความเชื่อของมนุษย์ในวันขึ้นปีใหม่" (บทอ่านเรื่องที่ 7)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 8

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่องนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักตีความ ซึ่งจากการตีความนี้จะทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน สามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้อื่น อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "กฎแห่งกรรม... ไม่ต้องรอชาติหน้า" ให้นักเรียนทุกคนอ่านในใจ (5 นาที) เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปราย

2.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายภายในกลุ่มตามมุมมองของกลุ่มเห็นควรที่จะนำมาเป็นประเด็นอภิปราย หรือเลือกจากหัวข้อดังนี้

1. เวิร์กมีจริงหรือไม่ตามความคิดเห็นของนักเรียน
2. คำกล่าวที่ว่า "ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป" นักเรียนคิดว่าอย่างไร
3. คำว่า "กรรม" มีความหมายว่าอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น หมุนเวียนกันไป
- 3.2 ให้นักเรียนเสนอปัญหาที่พบในบทอ่าน และเสนอสิ่งที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม
- 3.3 ครูอธิบายเพิ่มเติมตามที่นักเรียนเสนอ
- 3.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนถ่ายทอดเรื่องเท่าที่เคสพบเห็นหรือเคยได้ยิน ได้ฟังมาความยาว 5 บรรทัด
- 3.5 ครูสรุปเพิ่มเติม และให้ข้อมูลย้อนกลับ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "กฎแห่งกรรม...ไม่ต้องรอชาติหน้า" (บทอ่านเรื่องที่ 8)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 9

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่งนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักตีความ ซึ่งจากการตีความนี้จะทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะอ่านสามารถตีความทางภาษา และนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้อ่าน อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "เพชรเม็ดน้อยนิด" ให้นักเรียนอ่านในใจ

(10 นาที)

2.3 ให้นักเรียนที่อ่านจบแล้ว ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปราย ตามความคิด
ทรรศนะของสมาชิกแต่ละกลุ่มอย่างอิสระ

ขั้นที่ 3 อภิปราย

3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา
รายงานหน้าชั้นหมุนเวียนกันไป

3.2 ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำนิยามที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน

3.3 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด

3.4 ให้นักเรียนทุกกลุ่มแต่งเรื่อง โดยใช้ข้อความที่กำหนดให้ แต่งความเรื่อง
ให้มีความยาว 6 บรรทัด จากข้อความที่ขึ้นต้นและลงท้าย ดังนี้

การแสดงออกถึงความรักทำได้หลายอย่าง
ความรักที่จริงใจชั่ววันจันทร์

3.5 ครูนำผลงานเขียนของทุกกลุ่มมาติดที่ป้ายนิเทศ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "เพชรมีค่าตลอดไป" (บทอ่านเรื่องที่ 9)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 10

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่องนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักตีความ ซึ่งจากการตีความนี้จะทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน สามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้อื่น อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาให้เข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "จงก้าวไปกับวัยอันงดงาม" ให้นักเรียนอ่านในใจ

(5 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้ทุกคนในกลุ่มช่วยกันตั้งหัวข้อที่จะอภิปราย

ตามความคิดเห็น หรือตามความสนใจของกลุ่มอย่างมีอิสระ

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา รายงานหน้าชั้นหม่นเวียนกันไป
- 3.2 ครูนำอภิปรายในประเด็นเจตนาของผู้ส่งสารและร่วมอภิปรายกับนักเรียน
ในชั้น
- 3.3 ให้นักเรียนบันทึกแนวคิดหรือข้อความรู้ที่ได้จากการอ่านลงในสมุด
- 3.4 ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านลงในใบงานทุกคน
- 3.5 ให้นักเรียนเสนอปัญหาที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม
- 3.6 ครูอธิบายเพิ่มเติม หรือสรุป

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "จงก้าวไปกับวัยอันงดงาม" (บทอ่านเรื่องที่ 10)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 11

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่งนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักตีความ ซึ่งจากการตีความนี้จะทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านสามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้อ่าน อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้อ่านต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "พระแม่ย่าเทวรูปศักดิ์สิทธิ์" ให้นักเรียนอ่านในใจ

(10 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้ทุกคนในกลุ่มช่วยกันตั้งหัวข้อที่จะอภิปราย

ตามความคิดเห็น หรือตามความสนใจของกลุ่มอย่างมีอิสระ

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา รายงานหน้าชั้น หมุนเวียนกันไป
- 3.2 ให้นักเรียนเสนอคำถามบางคำที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติมหรือนักเรียนเสนอความรู้ที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม
- 3.3 ให้นักเรียนจดบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด
- 3.4 ให้นักเรียนเขียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง
- 3.5 ครูสรุปเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "พระแม่ย่าเทวรูปศักดิ์สิทธิ์" (บทอ่านเรื่องที่ 11)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 12

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่งนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักตีความ ซึ่งการตีความนี้จะทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านสามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียน อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง "บทละครว่า เห็นแก่ลูก" อ่านในใจ (15 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้ทุกคนในกลุ่มช่วยกันตั้งหัวข้อที่จะอภิปราย

ตามความคิดเห็น หรือตามความสนใจของกลุ่มอย่างมีอิสระ

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น หมุนเวียนกันไป
- 3.2 ให้นักเรียนเสนอคำหรือ ส่วนเวลาที่พบในบทอ่านหรือข้อความรู้อื่น ๆ ที่ต้องการให้ครูสอนในชั้นเรียน
- 3.3 ครูสอนตามที่นักเรียนเสนอ หรือให้รายละเอียดเพิ่มเติม
- 3.4 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ ลงในสมุด
- 3.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนสรุปในหัวข้อ "บทละครเรื่องนี้ ให้ข้อคิดอะไรต่อผู้อ่าน" ลงในแผ่นใส
- 3.6 นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานของกลุ่ม
- 3.7 ครูสรุปเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "เห็นแก่ลูก" (บทอ่านเรื่องที่ 12)
2. หนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3
3. แผ่นใส

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 13

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงพอ และการฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านนี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่านทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "เห็ดมีประโยชน์" ให้นักเรียนอ่านในใจ (5 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้นักเรียนตั้งประเด็นที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ จากบทอ่าน หรืออภิปรายตามหัวข้อที่ครูเสนอมาเพื่อให้เลือก

ขั้นที่ 3 อภิปราย

3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา
รายงานหน้าชั้นหมุนเวียนกันไป

3.2 ครูแสดงความคิดเห็นร่วมกับการรายงานของนักเรียน

3.3 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ ลงในสมุด

3.4 ครูแจกใบความรู้เรื่อง การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากการอ่าน
ให้นักเรียนอ่านพร้อมอธิบายเพิ่มเติม

3.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแยกข้อเท็จจริง กับความคิดเห็นที่ได้พบจาก
บทอ่านเขียนออกมาในรูปแผนภูมิ ลงในใบงานที่แจกให้

3.6 ครูสรุปหรืออธิบายเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "เห็ดมีประโยชน์" (บทอ่านเรื่องที่ 13)
2. ใบความรู้เรื่อง การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากการอ่าน
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 14

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงไร การได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านนี้จะ เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่านทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "ตายแล้วเกิด" ให้นักเรียนอ่านในใจ (10 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปรายกันภายในกลุ่ม เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องในบทอ่าน อย่างอิสระและมีมุมมองที่กว้าง หรือตามหัวข้อที่ครูเสนอให้เลือกอภิปราย

ขั้นที่ 3 อภิปราย

- 3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายกันภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา รายงานหน้าชั้นหมู่เวียนกันไป
- 3.2 ครูแสดงความคิดเห็นร่วมกับการรายงานของนักเรียน
- 3.3 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ ลงในสมุด
- 3.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนเล่าเรื่อง "การกลับชาติมาเกิด" ตามที่นักเรียนเคยได้ยินได้ฟังมา หรือตามที่นักเรียนคิดว่าเป็นอย่างไร ความยาวไม่ต่ำกว่า 5 บรรทัด ลงในใบงานที่ครูแจกให้
- 3.5 ครูนำผลงานของนักเรียนติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "ตายแล้วเกิด" (บทอ่านเรื่องที่ 14)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 15

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงพอไร และการฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านนี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่านทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "อร่อยดีมีประโยชน์" ให้นักเรียนอ่านในใจ (5 นาที)

2.3 เมื่อให้นักเรียนอ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ จากบทอ่าน หรือตามหัวข้อที่ครูเสนอมาเพื่อให้เลือก

ขั้นที่ 3 อภิปราย

3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา รายงานหน้าชั้น หมุนเวียนกันไป

3.2 ครูและนักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องแต่ละเรื่องที่กลุ่มออกมา รายงานหน้าชั้นร่วมกัน

3.3 ให้นักเรียนเสนอปัญหาหรือข้อความรู้ใหม่ที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม

3.4 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด

3.5 ให้นักเรียนทุกกลุ่มเขียนความเรียงสั้น ๆ ความยาว ประมาณ 7 บรรทัด ในหัวข้อเรื่อง "อาหารดีมีประโยชน์ที่ฉันชอบ" ลงในใบงานที่ครูแจกให้

3.6 ครูนำผลงานของนักเรียนมาคิดไว้ที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "อร่อยดีมีประโยชน์" (บทอ่านเรื่องที่ 15)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 16

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงไร และการฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านนี้จะ เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่านทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "หุ่นยนต์โตคาเนียม" ให้นักเรียนอ่านในใจ (10 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นที่สัมพันธ์กับบทอ่าน

อย่างอิสระตามแต่มุมมองของนักเรียน หรือตามหัวข้อที่ครูเสนอให้เลือก

ขั้นที่ 3 อภิปราย

3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายกันภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา
รายงานหน้าชั้น หมุนเวียนกันไป

3.2 ครูแสดงความคิดเห็นร่วมกับเรื่องที่นักเรียนออกมารายงาน

3.3 ครูสอนตามที่นักเรียนเสนอ จบแล้วให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงใน

สมุด

3.4 ให้นักเรียนเขียนความเรียงในหัวข้อ "ความเจริญที่เกิดจากจินตนาการ
ของมนุษย์" ตามที่นักเรียนเคยได้ทราบมา หรือเกิดจากความคิดเห็นของนักเรียนเอง

3.5 ครูนำผลงานของนักเรียนติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "หุ่นยนต์โตตาเนียม" (บทอ่านเรื่องที่ 16)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 17

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระหรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงพอ และการฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านนี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่านทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "แกลบของดีที่ถูกกลืน" ให้นักเรียนอ่านในใจ (5 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็น

เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หรือตามหัวข้อที่ครูเสนอมาให้เลือก

ขั้นที่ 3 อภิปราย

3.1 เมื่อนักเรียนอภิปราย แสดงความคิดเห็นกันภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นหมู่เวียนกันไป

3.2 ครูและนักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนนำมารายงาน
เพิ่มเติมร่วมกัน

3.3 ให้นักเรียนเสนอปัญหาหรือข้อความรู้ที่ต้องการให้ครูสอนเพิ่มเติม

3.4 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุดทุกคน

3.5 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากบทอ่าน
อ่านลงในแผ่นใสให้อยู่ในรูปของแผนภูมิ

3.6 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเสนอผลงานของตนเอง

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "กลอนของดีที่ถูกลืม" (บทอ่านเรื่องที่ 17)
2. แผ่นใส และอุปกรณ์การเขียน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง

แผนการสอนที่ 18

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระหรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงไร และการฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านนี้จะ เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่านทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นที่ 1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ฝึกอ่าน

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

2.2 ครูแจกบทอ่านเรื่อง "ก้าวแรกในอวกาศ" ให้นักเรียนอ่านในใจ (5 นาที)

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้ช่วยกันตั้งประเด็นที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้อ่าน หรือตามหัวข้อที่ครูเสนอมาเพื่อให้เลือก

ขั้นที่ 3 อภิปราย

3.1 เมื่อนักเรียนอภิปรายกันภายในกลุ่มเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียนเวียนกันไป

3.2 ครูและนักเรียนช่วยกันเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบจักรวาลเพิ่มเติม
 ช่วยกันเขียนลงในแผ่นใส แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

3.3 คงอธิบายเพิ่มเติมและสรุปอีกครั้ง

3.4 ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุดทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "ก้าวแรกในอวกาศ" (บทอ่านเรื่องที่ 18)
2. แผ่นใส

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่องและเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจและอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียง ด้วยภาษาของตนเอง หลักสำคัญในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งช่วยทำให้จับใจความสำคัญได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียน ชักถามพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องความกตัญญู ผลกรรม เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ครูแจกใบความรู้เรื่อง การจำแนกใจความสำคัญหลัก และใจความรอง ให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจ
4. ครูอธิบายพร้อมยกตัวอย่างประกอบในเรื่องการจำแนกใจความสำคัญหลัก และใจความรอง
5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
6. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "ทำไมจึงทำกันไม่ขึ้น" ให้นักเรียนทุกคนอ่าน (10 นาที)

7. เมื่อนักเรียนกลุ่มใดอ่านจบแล้วให้นักเรียนเลือกอภิปรายประเด็น เหล่านี้
 - นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากบทอ่านเรื่องนี้
 - สาเหตุใดจึงทำกินไม่ขึ้น
 - นักเรียนสามารถนำสิ่งใดในบทอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนบ้าง
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นหมู่เวียนกันไป
9. เมื่อนักเรียนรายงานครบทุกกลุ่มแล้ว ครูอธิบายเพิ่มเติม
10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแยกใจความสำคัญหลัก และใจความรองของแต่ละย่อหน้าลงในใบงานที่แจกให้
11. ครูสรุปเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "ทำไมจึงทำกินไม่ขึ้น" (บทอ่านเรื่องที่ 1)
2. ใบความรู้ เรื่อง การจำแนกใจความสำคัญหลักและใจความรอง
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่องและเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจและอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักสำคัญในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งช่วยทำให้จับใจความสำคัญได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการกินอาหารสำเร็จรูป และถามถึงประสบการณ์เกี่ยวกับการกินอาหารต่าง ๆ ของนักเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจ
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ ของการเรียนรู้การสอน
3. ครูแจกใบความรู้ เรื่อง การจับใจความสำคัญให้นักเรียนอ่าน
4. ครูอธิบายพร้อมยกตัวอย่างเกี่ยวกับการจับใจความสำคัญ
5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
6. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "พาสเจอร์ไรส์" ให้นักเรียนอ่าน (10 นาที)

7. เมื่อนักเรียนกลุ่มใดอ่านจบแล้วให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายภายในกลุ่ม เลือกประเด็นต่อไปนี้

- นักเรียนคิดว่าการพาสเจอร์ไรส์มีประโยชน์ด้านใดบ้าง
 - นอกจากนมแล้วยังมีอะไรอีกบ้างที่จะนำมาพาสเจอร์ไรส์ได้
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียนเวียนกันไป
9. เมื่อนักเรียนรายงานครบทุกกลุ่มแล้ว ครูอธิบายเพิ่มเติมตามที่นักเรียนเสนอ
10. ให้นักเรียนทุกคนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านลงในใบงานที่แจกให้
11. ครูตรวจผลงานของนักเรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "พาสเจอร์ไรส์" (บทอ่านเรื่องที่ 2)
2. ใบความรู้เรื่อง การจับใจความสำคัญ
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่องและเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจและอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักสำคัญในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยคข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งทำให้จับใจความสำคัญได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนซักถามพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเล่าตำนานพื้นบ้านของท้องถิ่นเพื่อเป็น การกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ ของการเรียนการสอน
3. ครูบอกความหมายของคำบางคำจากบทอ่าน เช่น "อุบ ประพาส" เป็นต้น
4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
5. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "นางพมพอม" ให้นักเรียนอ่าน (10 นาที)
6. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันแลกเปลี่ยนใจความสำคัญหลักและใจความรอง ของแต่ละย่อหน้าในบทอ่าน เขียนลงในใบงานที่แจกให้

7. ให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าได้ข้อคิดอะไรบ้างจากบทอ่านเรื่องนี้และส่งตัวแทนกลุ่มออกมารายงานและสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบด้วย

8. ครูสรุปหรืออธิบายเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "นางผมหมอม" (บทอ่านเรื่องที่ 3)
2. ใบความรู้ เรื่อง การจำแนกใจความสำคัญและใจความรอง
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปรายและจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความคิดซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่องและเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจและอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียง ด้วยภาษาของตนเอง หลักในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งช่วยทำให้จับใจความสำคัญได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูซักถามพูดคุยถึงประสบการณ์ของนักเรียนในเรื่องฟ้าแลบมาก่อน แล้วนักเรียนเกิดความรู้สึกอย่างไรบ้าง เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจ
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ ของการเรียนรู้การสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "ประโยชน์ของฟ้าแลบ" ให้นักเรียนอ่าน (5 นาที)
5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ให้ช่วยกันตั้งประเด็นเพื่อจะอภิปรายภายในกลุ่มอย่างอิสระ
6. เมื่อนักเรียนอภิปรายกันภายในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ให้ส่งตัวแทนกลุ่มออกมารายงาน

หน้าชั้น

7. ให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนอยู่ในรูปแบบภูมิลงในใบงานที่แจกให้
8. ครูสรุป หรืออธิบายเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "ประโยชน์ของฟ้าแลบ" (บทอ่านเรื่องที่ 4)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความคิด ซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่องและเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจและอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งทำให้จับใจความสำคัญได้ดีขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำภาพของคนที่มีผิวมาให้นักเรียนดู เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "สิ่วหายด้วยตนเอง" ให้นักเรียนอ่าน (10 นาที)
5. เมื่อนักเรียนกลุ่มใดอ่านจบแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอภิปรายในประเด็นเหล่านี้
 - เทคนิคของการรักษาสิ่วที่นักเรียนแนะนำว่าควรจะทำ
 - ถึงมีสิ่วก็มีความสุขในชีวิตได้
 - นักเรียนมีความเห็นเช่นไรต่อการเสียเงินจำนวนมากในการรักษาสิ่ว

6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นหมุนเวียนกันไป
7. ให้นักเรียนเสนอปัญหาหรือข้อความรู้ที่ต้องการให้ครูอธิบายเพิ่มเติม
8. ครูอธิบายตามที่นักเรียนเสนอ
9. ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ลงในใบงานที่แจกให้

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "สืบทอดตัวเอง" (บทอ่านเรื่องที่ 5)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 6

เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านเพื่อจับความคิด ซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่องและเป็นการอ่าน เพื่อให้ทราบรายละเอียดโดยส่วนรวมของงานเขียนนั้น ๆ ซึ่งอาศัยการอ่านอย่างเข้าใจและอ่านอย่างรวดเร็วเป็นพื้นฐานในการอ่าน จากนั้นจึงนำมาสรุปเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง หลักในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือ การสังเกต ความเข้าใจประโยค ข้อความ และคำต่าง ๆ ซึ่งช่วยทำให้จับใจความสำคัญได้ดังนี้

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำภาพของวัดสุวรรณาาราม มาให้นักเรียนดูและพูดคุยเกี่ยวกับความเป็นมาของวัดสุวรรณาาราม เพื่อกระตุ้นความสนใจ
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง "สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช" ในหนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 (10 นาที)
5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 - ความมีสติปัญญา และมีคุณธรรมด้วยนั้นให้ผลอะไรบ้างแก่นุชนุษย์
 - ความเชื่อเกี่ยวกับความฝันนั้น นักเรียนคิดว่าเชื่อถือได้หรือไม่อย่างไร
 - ในปัจจุบันนี้มี ปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้ประสบกับความสำเร็จในชีวิต

6. นักเรียนภายในกลุ่มอภิปรายร่วมกันแล้วส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น และ
เวียนกันไปทีละกลุ่ม

7. ครูบอกความหมายของคำที่เห็นว่ายากในบทอ่าน
8. ให้นักเรียนทุกคนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด
9. ให้นักเรียนเขียนลำดับเหตุการณ์จากบทอ่าน ลงในใบงานที่แจกให้
10. ครูสรุปเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "สมเด็จพระเจ้าตากสิน" (บทอ่านเรื่องที่ 6)
2. หนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 7

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่องนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักการตีความซึ่งการตีความนี้จะทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน สามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียน อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูนำภาพกิจกรรมประเพณีโสมที่จัดกันในวันปีใหม่มาให้นักเรียนดู และสนทนาเกี่ยวกับวันปีใหม่นั้นแง่มุมทั่ว ๆ ไป

2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน

4. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "ความเชื่อของมนุษย์ในวันปีใหม่" ให้นักเรียนทุกคนอ่าน

(5 นาที)

5. เมื่อนักเรียนกลุ่มใดอ่านจบแล้วให้ช่วยกันอภิปรายภาษาในกลุ่ม ในประเด็น

ต่อไปนี้

- ความเชื่อของมนุษย์ในวันขึ้นปีใหม่ในประเทศแถบเอเชีย
 - นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดประเพณีในวันขึ้นปีใหม่
 - นักเรียนมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องใดบ้างในวันขึ้นปีใหม่
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียนร่วมกันไป
 7. ครูอธิบายเพิ่มเติม และให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุดทุกคน
 8. ให้นักเรียนทุกคนเขียนเรื่องลงในใบงาน จากคำที่กำหนดให้ดังนี้ โดยมีความยาว

4 บรรทัด ดังนี้

"ชีวิตมนุษย์ ---- ความสนุกสนาน ---- การเริ่มต้นใหม่ ---- ครอบครัว ----
ในที่สุดชีวิตก็คลอไปด้วย"

9. ครูตรวจผลงานของนักเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "ความเชื่อของมนุษย์ในวันขึ้นปีใหม่" (บทอ่านเรื่องที่ 7)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 8

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่องนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักการตีความซึ่งการตีความนี้จะทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน สามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ และทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียน อันจะทำให้การสื่อสารเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ ตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนสนทนาซักถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องบุญหรือบาปกรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจ
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง "กฎแห่งกรรม...ไม่ต้องรอชาติหน้า" (5 นาที)
5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

- เวิร์กช็อปมีจริงหรือไม่ตามความคิดเห็นของกลุ่มนักเรียน
- คำกล่าวที่ว่า "ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป" นักเรียนคิดเห็นอย่างไรให้แสดง

ความคิดเห็น

- คำว่า "กรรม" นักเรียนตีความหมายอย่างไรบ้าง
6. นักเรียนภาสในกลุ่มอภิปรายร่วมกันแล้วส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นหมู่เวียนกัน
 7. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนถ่ายทอดเรื่องราวตามที่เคยได้ยินได้ฟังมา ความยาว

5 บรรทัด

8. ครูตรวจผลงาน และนำไปติดที่ป้ายนิเทศภายในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "กฎแห่งกรรม...ไม่ต้องรอชาติหน้า" (บทอ่านเรื่องที่ 8)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภาสในกลุ่ม
2. จากการอภิปรายและจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 9

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่องนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักการตีความซึ่งการตีความนี้จะทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน สามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียน อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำภาพการประกอบพิธีหมั้นมาให้ให้นักเรียนดู และสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับขั้นตอนการแต่งงาน เพื่อกระตุ้นความสนใจ
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูให้นักเรียนอ่าน เรื่อง "เพชรมีค่าตลอดไป" (10 นาที)
5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมาอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

- คำว่า "เพชร" นักเรียนตีความหมายอย่างไรบ้าง
 - นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคำนิยามที่ปรากฏในบทอ่านว่ามีอะไรบ้าง
6. ให้นักเรียนทุกคนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุด
 7. ครูอธิบายเพิ่มเติม
 8. ให้นักเรียนทุกกลุ่มช่วยกัน แต่งเรื่องโดยใช้ข้อความที่กำหนดให้แต่งความเรียง มีความยาว 6 บรรทัด จากข้อความที่ขึ้นต้นและลงท้าย ดังนี้
- การแสดงออกถึงความรักทำได้หลายอย่าง
- ความรักที่จริงใจชั่วนิรันดร์
9. ครูตรวจผลงาน และนำมาติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "เพชรมีค่าตลอดไป" (บทอ่านเรื่องที่ 9)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปรายและจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 10

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่งนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักการตีความซึ่งการตีความนี้จะทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะอ่าน สามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้อ่าน อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูนำภาพของบุคคลที่อยู่ในแต่ละวัยมาให้ให้นักเรียนดู และสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่เหมาะสมของแต่ละภาพว่ามีข้อเด่นในเรื่องใดบ้าง เป็นการกระตุ้นความสนใจ
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "จงก้าวไปกับวัยอันงดงาม" ให้นักเรียนอ่าน (5 นาที)
5. ให้นักเรียนอภิปรายร่วมกันในประเด็นเจตนาของผู้ส่งสาร และสาระความรู้ที่ได้จากบทอ่าน
6. ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในสมุดทุกคน

7. ให้นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านลงในใบงานทุกคน
8. ครูตรวจผลงาน และให้ข้อมูลย้อนกลับ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "จงก้าวไปกับวัยอันงดงาม" (บทอ่านเรื่องที่ 10)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 11

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่งนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักการตีความซึ่งการตีความนี้จะทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะอ่าน สามารถตีความทางภาษาและนัยของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้อ่าน อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียน ชักถามพูดคุยเกี่ยวกับอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย และแลกเปลี่ยนความเห็นร่วมกัน เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ครูบอกความหมายของคำจากบางคำจากบทอ่าน
4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
5. ครูแจกบทอ่านเรื่อง "พระแม่ย่าเทวรูปศักดิ์สิทธิ์" ให้นักเรียนอ่าน (10 นาที)
6. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 - สภาพสังคม ความเชื่อในสมัยสุโขทัยมีลักษณะเป็นอย่างไร
 - "พระขลุ่ย" นักเรียนตีความว่าน่าจะเป็นอะไรได้บ้าง

7. ให้นักเรียนทุกกลุ่มเขียนเรื่องลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านลงในใบงาน
8. ครูสรุปเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "พระแม่ฮ่าเทารูปศักดิ์สิทธิ์" (บทอ่านเรื่องที่ 11)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 12

เรื่อง การอ่านเพื่อตีความ

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

ในการอ่านงานเขียนต่าง ๆ นั้น งานเขียนที่มีความหมายแฝงในเรื่องนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักการตีความซึ่งการตีความนี้จะทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะอ่าน สามารถตีความทางภาษาและเนื้อหาของภาษาได้ ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียน อันจะทำให้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์ และตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อออกมาเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูและนักเรียนซักถามพูดคุยเกี่ยวกับการชมละคร ว่าเคยชมหรือเคยแสดงหรือไม่อย่างไร เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ครูบอกความหมายของคำบางคำจากเรื่องที่อ่าน
4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
5. ให้นักเรียนอ่าน "บทละครว่า เห็นแก่ลูก" (15 นาที)
6. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดว่า บทละครเรื่องนี้ให้ความรู้อะไรบ้าง แล้วเขียนลงในแผ่นใส

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนอผลงานของกลุ่มตนเองเวียนกัน
8. ครูสรุปเพิ่มเติม
9. ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ ลงในสมุดทุกคน

สื่อการเรียนการสอน

1. บทอ่าน เรื่อง "เห็นแก่ลูก" (บทอ่านเรื่องที่ 12)
2. หนังสือทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3
3. แผ่นใส

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 13

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงไร การได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านนั้นจะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่าน ทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียนพูดคุยถึง เรื่องเทคนิคต่าง ๆ และนำรูปภาพให้บางชนิดที่นิยมรับประทานมาประกอบการสนทนา เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ครูแจกใบความรู้เรื่อง การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากการอ่าน ให้นักเรียนอ่านพร้อมอธิบายเพิ่มเติม
4. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
5. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "ให้คมีประโยชน์" ให้นักเรียนทุกคนอ่าน (5 นาที)
6. เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านจบแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนแยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นที่พบจากบทอ่าน โดยเขียนออกมาในรูปแบบภูมิลงในใบงานที่แจกให้ทุกกลุ่ม

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นหมุนเวียนกันไป
8. เมื่อนักเรียนรายงานครบทุกกลุ่มแล้ว ครูอธิบายเพิ่มเติมและสรุป
9. ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงสมุด

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "เห็ดมีประโยชน์" (บทอ่านเรื่องที่ 13)
2. ใบความรู้เรื่อง การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากการอ่าน
3. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 14

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงไร การได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านนี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่าน ทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียน พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับเรื่องการตายหรือการเวียนว่ายกลับมาเกิดใหม่ เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "ตายแล้วเกิด" ให้นักเรียนอ่าน (10 นาที)
5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 - การเกิดใหม่ นั้นมีจริงหรือไม่หรือเป็นเรื่องบังเอิญให้แสดงความคิดเห็น
 - นักเรียนเกิดแนวคิด หรือได้ข้อคิดอย่างไรบ้างจากบทอ่านนี้
6. ให้นักเรียนออกมารายงานหน้าชั้น ที่ละกลุ่ม

7. ครูสรุปหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม
8. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม เขียนเล่าเรื่อง "การกลับชาติมาเกิด" ตามที่นักเรียนเคยได้ยินได้ฟังมา หรือตามความคิดของนักเรียนว่าเป็นอย่างไร ความยาวไม่ต่ำกว่า 5 บรรทัด ลงในใบงานที่ครูแจกให้
9. ครูนำผลงานของนักเรียนติดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "ตายแล้วเกิด" (บทอ่านเรื่องที่ 14)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 15

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงไร การได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านจะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่าน ทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำภาพอาหาร ผัก ผลไม้ มาให้นักเรียนดูและพูดคุยร่วมกันถึงประโยชน์ของอาหารที่ปรากฏในภาพว่าให้ประโยชน์ด้านใดบ้าง
 2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
 3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
 4. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "อร่อยดีมีประโยชน์" ให้นักเรียนอ่าน (10 นาที)
 5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 - อร่อยดีมีประโยชน์ ให้คุณค่าในด้านใดบ้างให้แสดงความคิดเห็น
 - นักเรียนมีวิธีการอย่างไรบ้างที่จะทำให้อาหารนั้นมีประโยชน์และอร่อยควบคู่ไปด้วย
- ให้นักเรียนเสนอความคิดเห็น

6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้น ที่ละกลุ่มหมุนเวียนกัน
7. ครูอธิบายเพิ่มเติม
8. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงสั้น ๆ ในหัวข้อเรื่อง
"อาหารดีมีประโยชน์ที่ฉันชอบ" ความยาวประมาณ 7 บรรทัด ลงในใบงานที่ครูแจกให้
9. ครูนำผลงานของนักเรียนมาติดไว้ที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "อร่อยดีมีประโยชน์" (บทอ่านเรื่องที่ 15)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 16

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงไร การได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านจะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่าน ทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูและนักเรียน สนทนาเกี่ยวกับ การ์ตูน หุ่นยนต์ ที่เคยชมในโทรทัศน์ หรือที่เคยพบเห็นในรูปภาพต่าง ๆ ว่านักเรียนคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับหุ่นยนต์เหล่านี้
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "หุ่นยนต์โตตาเนียม" ให้นักเรียนอ่าน (10 นาที)
5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 - หุ่นยนต์โตตาเนียมเปรียบได้กับสิ่งใดบ้าง ให้แสดงความคิดเห็น
 - หุ่นยนต์ จะมีอิทธิพลต่อสังคมมนุษย์มากน้อย หรือไม่ อย่างไร ให้แสดงความคิดเห็น
6. ให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมา รายงานหน้าชั้น ที่ละกลุ่ม

7. ครูสรุปหรืออธิบายเพิ่มเติม

8. ให้นักเรียนเขียนความเรียงในหัวข้อ "ความเจริญที่เกิดจากจินตนาการของมนุษย์" ตามที่นักเรียนเคยทราบมา หรือเกิดจากความคิดของนักเรียนเอง ความยาวประมาณ 10 บรรทัด ลงในใบงานที่ครูแจกให้

9. ครูนำผลงานของนักเรียนคิดที่ป้ายนิเทศในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "หุ่นยนต์ไดตาเนียม" (บทอ่านเรื่องที่ 16)
2. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 17

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย และผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านด้วยว่า งานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นเลื่อนลอยไร้สาระ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงพอ การได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านจะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่าน ทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำ แกลบ มาเป็นสื่อในการประกอบการสอน และพูดคุยเกี่ยวกับประโยชน์ของ แกลบร่วมกัน เพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "แกลบของคหิ์ถูลืม" ให้นักเรียนอ่าน (5 นาที)
5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 - แกลบนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง นอกจากนี้ยังให้คุณค่าอย่างไร ให้แสดงความคิดเห็น

- มีสิ่งใดอีกบ้างที่นักเรียนเห็นว่ามีความน่าสนใจแต่ถูกมองข้ามไปอย่างน่าเสียดาย และควรมีการแก้ไขอย่างไร ให้แสดงความคิดเห็น

6. ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้น ที่ละกลุ่ม
7. ครูให้นักเรียนเขียนแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากบทอ่านลงในแผ่นใส ทุกกลุ่ม
8. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเสนอผลงานของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน
9. ครูสรุปหรืออธิบายเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่านเรื่อง "แกลบของคหิ์ถูลืม" (บทอ่านเรื่องที่ 17)
2. แผ่นใสและอุปกรณ์การเขียน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มควบคุม

แผนการสอนที่ 18

เรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

เวลา 1 คาบ

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระสำคัญ

การอ่านงานเขียนทั่วไปนั้น เมื่ออ่านแล้วต้องรู้จักคิดพิจารณาด้วย ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ว่างานเขียนหรือความคิดของผู้เขียนนั้นน่าสนใจหรือไม่ หรือมีเหตุผลข้อเท็จจริงเพียงไร การได้ฝึกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านจะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการอ่าน ทำให้การอ่านนั้นเป็นการอ่านที่สมบูรณ์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูนำภาพระบบจักรวาล มาให้นักเรียนดูและพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน
4. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง "ก้าวแรกในอวกาศ" ให้นักเรียนอ่าน (5 นาที)
5. เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้
 - นักเรียนมีความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับในห้วงอวกาศที่นักเรียน

เรียนรู้อา

- หากนักเรียนมีโอกาสไปสัมผัสกับห้วงอวกาศนักเรียนจะมีความรู้สึก

อย่างไร และต้องการจะทำสิ่งใดบ้าง จงแสดงความคิดเห็นออกมา

6. ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาพูดรายงานหน้าชั้น ที่ละกลุ่ม

7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเสนอความคิดเห็นที่เกี่ยวข้อกับระบบจักรวาลตามความคิดเห็นของนักเรียนเอง ลงในแผ่นใบที่ครูแจกให้

8. นักเรียนออกมาเสนอผลงาน ที่ละกลุ่ม

9. ครูสรุปหรืออธิบายเพิ่มเติม

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบฝึกอ่าน เรื่อง "ก้าวแรกในอวกาศ" (บทอ่านเรื่องที่ 18)
2. แผ่นใบและอุปกรณ์การเรียน

การวัดผลประเมินผล

1. จากการสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนภายในกลุ่ม
2. จากการอภิปราย และจากผลงานของนักเรียน

บทอ่านที่ใช้ในการทดลอง

บทอ่านที่ใช้ในการทดลอง

เรื่องที่	ชื่อเรื่อง	หน้า
1.	ทำไมจึงทำกินไม้ขึ้น	167
2.	พาสเจอร์ไรส์	171
3.	นางผมหอม	174
4.	ประโยชน์ของฟ้าแลบ	177
5.	ชีวประวัติตัวเอง	178
6.	สมเด็จพระเจ้าตากสิน (ทักษิณพันธ์ เล่ม 3)	
7.	ความเชื่อของมนุษย์ในวันขึ้นปีใหม่	180
8.	กฎแห่งกรรม...ไม่ต้องรอชาติหน้า	181
9.	เพชรมีค่าตลอดไป	184
10.	จงก้าวไปกับวิสัยทัศน์งดงาม	187
11.	พระแม่ฮ่าเทวรูปศักดิ์สิทธิ์	189
12.	เห็นแก่ลูก (ทักษิณพันธ์ เล่ม 3)	
13.	เห็ดมีประโยชน์	191
14.	ดาสน์แล้วเกิด	192
15.	อรุณคดีมีประโยชน์	194
16.	หุ่นยนต์ไดคาเนียม	196
17.	กลบของดีที่ถูกลืม	199
18.	ก้าวแรกในอวกาศ	200

ทำไมจึงทำกินไม่ขึ้น

ดร. บุญเสริม บุญเจริญผล

คำว่า "ทำกินไม่ขึ้น" ผมหมายถึงทำมาหากิน เท่าไร ๆ ก็ยังจนกรอบเหมือนเดิม ไม่ได้หมายความว่า กินแล้วไม่อ้วนหรือทำแล้วไม่ได้กิน

ถ้าท่านสังเกตชีวิตคนหลาย ๆ ชีวิตท่านคงทราบว่า มีคนบางคนหรือบางครอบครัวชั้นชั้นชั้น ในการทำมาหากินกระหมัดกระหมัดใช้จ่าสแต่ก็มีรายได้อาจไม่พอใช้จ่าส มีปัญหาในการทำมาหากินต่าง ๆ นานาเกิดขึ้นสารพัด พอทำทำจะดีสักหน่อย ก็มีอันเป็นไป ต้องเสียทรัพย์หรือกิจการงานแห่งม่อไปเสียแล้ว

อะไรคืออำนาจลึกลับที่ทำให้เขาผู้นั้นหรือครอบครัวนั้นม่อเป็นไปต้องให้เกิดสภาพ "ทำกินไม่ขึ้น"

ท่านคงนึกถึงสาเหตุประกอบหลายอย่างที่ทำให้สภาวะ "ทำกินไม่ขึ้น" เช่น ความสุรุ่ยสุร่าย ทุเบาเชื่อง่ายให้เขาหลอก ไม่รอบคอบ ฯลฯ และอะไรอีกสารพัดประการแต่ท่านอาจลืมเหตุปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งมันเป็นเหตุสำคัญที่คนส่วนมากลืมสนิทที่ว่า คนรู้จักบุญคุณคนจะทำกินขึ้น

ในบ้านเรา ถ้ากล่าวถึงคนที่ทำมาหากินขึ้นเร็วเรามักนึกถึงคนจีนหลายคน คนจีนก่อสร้างตัวเป็นเจ้าสัวขึ้นมาได้รวดเร็ว ผลประจักษ์นี้เกิดจากเหตุหลายอย่าง แต่ผมเชื่อว่ามีเหตุลึกลับเหตุหนึ่งที่คนมองข้ามไปคือ

"คนรู้จักบุญคุณ ทำกินขึ้น"

เพราะคนจีนหลายคนพิถีพิถันในเรื่องบุญคุณ สาเหตุนี้เองทำให้คนจีนเจริญมั่นคง

ขอให้พิจารณาคุณสมบัติเด่นของคนจีนกันดีกว่า ตั้งแต่เข้าขึ้น ก่อนจะเปิดร้าน คนจีนจะแสดงความขอบคุณต่อผีดวงเทวดาทั้งหลาย ด้วยการจัดขนม ผลไม้ และน้ำชา ใส่ถ้วยน้อย ๆ วางบนถาด นำไปเช่นไหว้เทวดาทั้งหลาย เช่น เจ้าที่บนพื้นห้อง เทวดาทิ้งสาม (มั่งคั่ง อายุยืน มีเกียรติ) แป๊ะกงบรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้ว ฯลฯ คนจีนบางคนบูชาตามทั้งต่าง ๆ ถึง 10 กว่าที่เดินเช่นไหว้กันจนเหนื่อยกว่าจะเปิดร้านได้

เขาให้เหตุผลว่า ผีสาธิตเวทคาเหล่านี้ช่วยให้เขามีความเจริญในอาชีพและมีความสุข การกระทำดังนี้เป็นเรื่องมงามหรือไม่ว่า ผมไม่อาจตอบได้และคุณก็คงตอบไม่ได้ถูกต้อง แต่ผมมองเพียงว่าคนจีนเขาไม่บังอาจคิดว่าการที่เขาเจริญขึ้นมาเป็นเพราะมีผีมือ โดยไม่ต้องพึ่งใคร ตรงข้ามเขาคิดว่าการที่เขาเจริญได้ เพราะเทวดาฟ้าดินมีส่วนช่วยเหลือเขา

อาจเป็นเรื่องของกำลังใจ แต่ผมมองต่อไปว่า ถ้ามนุษย์ผู้ใด มีความโน้มเอียงที่คิดว่า "การที่เขาเจริญได้นั้น เขาเป็นหนี้บุญคุณใครต่อใครมากมาย" มนุษย์ผู้นั้นย่อมดีกว่ามนุษย์ที่คิดว่า "การที่ฉันเจริญขึ้นมาได้ เพราะฉันมีความสามารถฉันไม่ต้องพึ่งใคร ไม่ต้องง้อใคร"

ท่านคงสังเกตเห็นว่า คนจีนตั้งตัวไม่ขาด เพราะญาติมิตรเขาช่วยกันเช่น ให้ยืมเงินลงทุนโดยไม่คิดดอกเบี้ย หากสินค้าเข้าร้านให้ก่อน ตลอดจนมอบลูกค้าบางส่วนให้ การช่วยเหลือเกื้อกูลกันเช่นนี้ทำให้กิจการของผู้ที่เริ่มตั้งตัวดำเนินไปได้ราบรื่นพอควร

ครั้นเมื่อกิจการของเขาไปได้ดีพอควรเขาก็เริ่มทะยอยส่งเงินคืน พร้อมคำขอบคุณเหลือเกินไว้ แต่ "ขอบคุณในความรู้จัก อันไม่มีทางจะลืมเลือนได้ง่าย ๆ" และทุกปีเขาจะแสดงความรู้จักถึงบุญคุณ โดยนำขึ้นหมู่ใหญ่ชดวาทบนภาคเทินกับด้วยเส้นหมี่ อันหมายถึงความยั่งยืนยาวนาน และมีกระดาษแดงแสดงความเป็นมงคลปิดทับลงไป นำไปมอบให้ผู้มีพระคุณ สำหรับคนจีนสมัยใหม่อาจเปลี่ยนเป็นกระเช้าผลไม้และกระเช้ากาแฟ-คอฟฟี่เมต-โอวัลติน-แฮม ซึ่งก็เหมาะสมไปตามกาลสมัย เพราะเจ้าสมัยนี้ยังใช้รถเบนซ์ (กงเต็ก) แทนช้างม้าไปแล้ว ทำไมผู้มีพระคุณของเขาจะเปลี่ยนแปลงการรับของเช่นไหว้วางไม่ได้

มองในทางตรงข้าม ใครก็ตามจะเป็นคนจีน-ฝรั่ง-แขก-ไทย ก็ตามที่หากเป็นคนอกตัญญูไม่รู้คุณ ก็ย่อมทำกินไม่ขึ้น ถึงจะทำกินขึ้นแต่ในไม่ช้าก็ต้องล้มจม

ผมเคยเห็นคนหลายคนจนมาก่อน ต่อมาเขาได้รับความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณ ทั้งทางตรงและทางอ้อม จนเขาร่ำรวยขึ้นพอควร แม้จะไม่ถึงระดับเศรษฐีชั้นแนวหน้าก็ตาม จากนั้นเขาก็เริ่มหัวสูง ทำตัวให้เด่น พูดจาเสียงดังทำท่าหาญ แล้วก็เริ่มหยิ่งจองหอง ไม่ง้อใครอีกต่อไป และที่สำคัญที่สุดเขาเริ่มวัดรอสู้กับผู้มีพระคุณ ดูว่าเท่าไรจะโตกว่ากัน หมายความว่า ใครกันแน่ที่ยิ่งใหญ่ ผมเฝ้ามองคนเหล่านี้อย่างสนใจในที่สุดก็สรุปได้ว่า "ไปไม่รอด" ไม่ช้านักคนพวกนี้ก็จนเหมือนเก่า แกมมีโทษ

สมบัติติดตัวมาใหม่อีกสองประการคือ

1. จอทอง

2. คุณอวดว่า ในกาลครั้งหนึ่งฉันเคยร่ำรวยมาก่อน แม้จะไม่ยาวนานนัก

หลายรายที่ผมเคยเห็น ได้รับการเกื้อหนุนด้านเงินทุนที่ให้ฮิมเปล่าไม่มีดอกเบี้ย ครั้นคนพวกนี้มีฐานะขึ้นมา ก็นำรายได้ไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือยไม่ยอมใช้หนี้คืน บางครั้งยังทำท่าเหมือนกับว่า "แกอยากโง่ให้ฉันฮิมทำไม?" แล้วก็จัดการโกงเสียดามระเบียบ บางคนบอกด้วยว่า "ถ้าไม่โกงก็โง่ละซิ"

บุคคลดังกล่าวเหล่านี้ ถือว่าเนรคุณต่อผู้มีพระคุณ จะทำมาหากินอย่างไรก็ไม่ขึ้น ถึงจะร่ำรวยขึ้นมาชั่วครั้งชั่วคราว ไม่นานนักก็จนอย่างเดิมแต่อาจปกปิดคราบแห่งความจนเอาไว้โดยการอยู่บ้านหลังใหญ่ ที่อยู่ในระหว่างการฟ้องขับไล่ นั่งรถยนต์คันงามที่ฮิมเข้ามา และกินอาหารในร้านหรู ๆ โดยเซ็นชื่อไว้เรื่อย ๆ

พูดถึงเรื่องนี้ ผมเป็นห่วงชาวบางคนที่ใช้วัวควายโกนา วัวควายเหล่านี้เป็นเพื่อนร่วมทำมาหากินกันมาเป็นมิตรแท้ที่ช่วยงานอาชีพโดยไม่มีปัน ครั้นวัวควายเหล่านี้สูงอายุนั้นกลายเป็นพลเมืองอาวุโสชักเลอะเทอะ ก็จัดการขับไล่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ อย่างนี้พอจะเรียกได้ว่าทรยศต่อเพื่อน เห็นเพื่อนหมดประโยชน์แล้วก็ฆ่าเสีย หรือให้เขาเอาไปฆ่าเสีย จะได้ไม่เป็นภาระอย่างนี้กับปากที่แก้ตัวไม่ขึ้น กรรมที่ท้าวโสมส่งผลให้ไม่เร็วก็ช้า อย่างนี้อีกก็ส่งผลให้ทำมาหากินไม่ขึ้นอย่างมาก ผมไม่ทราบแต่ผลก็คงเท่ากับเหตุนี้แหละ

บุคคลสองพวกที่ทำได้ยากในโลก

ในพุทธศาสนามีคำสอนอย่างหนึ่งที่น่าสนใจมาก คือ "คนที่ทำได้ยากสองพวก" พวกที่ 1 เป็นพวกที่อยู่ดี ๆ ก็ช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังผลตอบแทน คือ เป็นพวกที่มีความกรุณาสูง เห็นใครตกทุกข์ก็ไม่ดูคานเต็มใจเข้าไปช่วยเหลือให้เขาพ้นทุกข์ ที่เราเห็นอยู่ทั่วไปมีแต่พวกที่คอยตั้งคำถามว่า "ช่วยเหลือทำไม? ช่วยแล้วได้อะไร?" พวกที่ 2 ได้แก่ คนที่เห็นบุญคุณคน คือ ใครเขาทำความดีต่อเรา เราก็ซาบซึ้งในบุญคุณแม้จะทดแทนตอบแทนบุญคุณไม่ได้ ก็ไม่ลืมบุญคุณ คอยระลึก คอยพูดถึงไม่กล่าวร้ายไม์เนรคุณ ไม่ซ้ำเติมเมื่อผู้มีพระคุณเปลี่ยนแปลง

ผู้ที่คิดจะยกฐานะของตนจากคนเป็นมนุษย์อย่างต่ำคือสมบัติ 2 ประการนี้ จงสร้างให้มีขึ้นในตัวเราให้ได้ แล้วอย่าลืมถามตัวเราเองว่า รู้จักบุญคุณคนหรือเปล่า

ถ้ามีใครถามว่า "คุณเป็นคนหนึ่งใช่ไหม? ที่ไม่รู้จักบุญคุณคน" รับรองว่าร้อยทั้งร้อยปฏิเสธ ไม่มีใครบอกว่า "บางทีอาจเป็นคนหนึ่งก็ได้" ลองสำรวจตัวเองดูเถิดครับ ไม่นานนักเราจะพบว่า การที่เราได้ดีเป็นผู้เป็นคนขึ้นมาได้ เป็นเพราะคนนั้น...คนโน้น...คนนี้ ช่วยเหลือเราไว้ มิฉะนั้น แล้วเราคงมีชีวิตที่เลวกว่านี้ ลองสำรวจรายชื่อผู้มีพระคุณต่อเราให้ครบเถิดครับ ผมรับรองว่ามีผู้มีพระคุณที่เราลืมไปแล้วไม่น้อยกว่า 20 คน จงนึกถึงชื่อของท่าน คุณงามความดีของท่าน ที่มีต่อเราแล้ว ยกมือขึ้นท่วมหัวกราบไหว้ท่าน ปีนึงทำอย่างนี้สักหน รับรองว่าชีวิตของคุณจะไม่ตกต่ำ

ถ้าเป็นข้าราชการก็นึกถึงว่า เราเป็นหนี้บุญคุณผู้ที่เขาเสียภาษีจนมาเป็นเงินเดือนของเรา แล้วเต็มใจตอบแทนด้วยการทำงานให้เต็มที่ ถ้าเป็นชาวไร่ชาวนา ได้รับความช่วยเหลือจากหลวง ช่วยเปลี่ยนเจ้าหนี้ดอกเบี้ยแพงมาเป็นดอกเบี้ยถูก ผ่อนชำระนาน ก็จงนึกถึงว่าเราเป็นหนี้บุญคุณแผ่นดิน ขอให้ตั้งหน้าตั้งตาชำระหนี้ให้หมด อย่าได้คิดว่า "ถ้าไม่โกงหลวงก็โกงเต็มที่ ใคร ๆ เขาก็โกงกันทั้งนั้น" ถ้าคิดอย่างนี้เพียงแต่คิดก็ทำกินไม่ขึ้นแล้ว

จะเชื่อหรือไม่เชื่อ แต่กฎแห่งกรรมก็มีอยู่นะ จะบอกให้

พาสเจอร์ไรส์

บัญญัติ สุขศรีงาม

ในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมาี้ หลาย ๆ ท่านยังคงจำกันได้ดีนะครับว่า รัฐบาลได้มีการรณรงค์ให้ประชาชนดื่มนมกันมากขึ้นเพราะเห็นว่าการกระทำดังกล่าวจะเป็นการช่วยพัฒนาคุณภาพของประชาชนได้อีกวิธีหนึ่ง เนื่องจากนํ้านมเป็นอาหารที่ให้คุณค่าทางโภชนาการสูงและมีความสมดุลย์ของโปรตีน ไขมัน และคาร์โบไฮเดรตเป็นอย่างดีโปรตีนในนมที่สำคัญ ได้แก่ แคลซิน โปรตีนชนิดนี้ อยู่ในรูปของโปรตีนรวมกับแคลเซียมที่เรียกว่า แคลเซียมเคสซีเนต (Calcium caseinate) จะช่วยเสริมสร้างการเจริญของกล้ามเนื้อให้มีความแข็งแรงยิ่งขึ้น จึงเหมาะสมสำหรับการบริโภคของทุกคนทุกวัย โดยเฉพาะในวัยทารก และเด็กซึ่งเป็นระยะที่ร่างกายกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว

ด้วยเหตุที่นมเป็นอาหารที่มีคุณค่าสูงและเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางทุกวัย ตั้งแต่วัยเด็กถึงวัยชรา โดยเฉพาะนมสดจึงมีบริษัทผู้ผลิตนมสดออกมาจำหน่ายในรูปของนมพาสเจอร์ไรส์และนมสเตอริไรส์อย่างที่เราทั้งหลายคุ้นเคยกันแล้วนะครับ แต่สำหรับวันนี้กระผมจะขอนำเรื่องนมพาสเจอร์ไรส์มาเสนอก่อนนะครับ

การพาสเจอร์ไรส์นมเริ่มครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา มีวัตถุประสงค์เพื่อลดอายุการเก็บรักษานมให้ยาวนานออกไปมิได้มุ่งหวังในการทำลายจุลินทรีย์ที่เป็นสาเหตุของโรคต่าง ๆ ที่ปนเปื้อนอยู่ในนํ้านมแต่ในปัจจุบันนมพาสเจอร์ไรส์เป็นการนำนํ้านมสดไปผ่านการให้ความร้อนที่อุณหภูมิไม่สูงเกินไปนัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำลายเชื้อโรคที่อาจปนเปื้อนมาในนํ้านม รวมทั้งเพื่อเป็นการปรับปรุงคุณภาพการเก็บรักษานํ้านมอีกด้วย สำหรับวิธีการพาสเจอร์ไรส์มี 2 วิธีได้แก่

1. การใช้อุณหภูมิต่ำและเวลานาน (low temperature holding method : LTH) เป็นการนำนํ้านมไปให้ความร้อนที่อุณหภูมิประมาณ 63 องศาเซลเซียส เป็นเวลาอย่างน้อย 30 นาที และทำให้เย็นอย่างรวดเร็ว วิธีนี้จะทำให้ส่วนครีมของนํ้านมแยกออกเป็นแถบชัดเจนอยู่บริเวณส่วนบน นํ้านมที่ได้จึงมีลักษณะไม่เป็นเนื้อเดียวกัน

2. การใช้อุณหภูมิสูงและเวลาดสั้น (high temperature time method : HTT) เป็นการนำน้ำนมไปให้ความร้อนที่อุณหภูมิอย่างน้อย 72 องศาเซลเซียส นาน 15-30 วินาที หรือที่อุณหภูมิ 82 องศาเซลเซียส นาน 2-3 วินาทีแล้วทำให้เย็นอย่างรวดเร็วที่อุณหภูมิ 5-10 องศาเซลเซียส เนื่องจากการพาสเจอร์ไรส์น้ำนมวิธีนี้ใช้อุณหภูมิสูง จึงจำเป็นต้องใช้เวลาดสั้น ๆ เพราะมีฉะนั้น ความร้อนจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพของน้ำนม กล่าวคือ น้ำนมจะมีกลิ่นและรสชาติขากลิ่นไหม้ ทำให้ไม่เป็นที่นิยมของผู้บริโภค วิธีนี้นิยมใช้กันทั่วไปในอุตสาหกรรมผลิตนมพาสเจอร์ไรส์

เนื่องจากนมพาสเจอร์ไรส์ใช้อุณหภูมิไม่สูงมากนักในกรรมวิธีการผลิต อุณหภูมิดังกล่าวนี้จะทำลายจุลินทรีย์ต่าง ๆ ได้พอสมควร แต่สามารถทำลายจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคที่ปนเปื้อนในน้ำนมได้ทุกชนิด เช่น วัณโรค คอตีบ ไทฟอยด์ Q-fever เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าหลังจากการพาสเจอร์ไรส์แล้วจุลินทรีย์จะถูกทำลายประมาณ 95-99 เปอร์เซ็นต์ จุลินทรีย์ที่ยังหลงเหลืออยู่จะอยู่ในสภาพสปอร์ที่ทนความร้อนได้ดี และจะไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายแต่อาจทำให้น้ำนมเน่าเสียหรือเปลี่ยนสภาพได้ถ้าเก็บไว้ในที่ไม่เหมาะสม เช่น ถ้าเก็บนมพาสเจอร์ไรส์ไว้ที่อุณหภูมิห้องจะเกิดการเปลี่ยนสภาพจนมีลักษณะเป็นก้อน (sweet curdling) และมีรสเปรี้ยวเกิดขึ้นเนื่องจากแบคทีเรียพวกสเตรปโตค็อกคัส (Streptococcus) ที่หลงเหลืออยู่จะเจริญและสร้างกรดออกมา ทำให้โปรตีนในนมรวมตัวกันเป็นก้อน และนมมีรสเปรี้ยว ดังนั้น นมพาสเจอร์ไรส์ จึงต้องเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำประมาณ 5-10 องศาเซลเซียสเพื่อขัดขวางการเจริญของจุลินทรีย์เหล่านี้ นอกจากนี้ยังต้องระมัดระวังมิให้จุลินทรีย์จากภายนอกเข้าปนเปื้อนด้วย ทำให้นมพาสเจอร์ไรส์มีช่วงเวลาดสั้น ๆ ในการเก็บรักษาหรือระยะเวลาการหมดอายุสั้นมากประมาณ 7 วันเท่านั้น ดังนั้นในการผลิตพาสเจอร์ไรส์ จึงจำเป็นต้องแจ้งกำหนดเวลาหมดอายุให้ผู้บริโภคได้ทราบด้วย

การคัมนมพาสเจอร์ไรส์มิใช่จะได้ประโยชน์แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้นนะครับ บางครั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ โดยเฉพาะอาการผิดปกติในระบบทางเดินอาหาร สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการคัมนมพาสเจอร์ไรส์ที่หมดอายุ หรือคัมนมที่เก็บรักษาไม่ถูกวิธี ทำให้น้ำนมเสียก่อนวันหมดอายุ นอกจากนี้อาจเกิดความบกพร่องมาจากระบบการผลิต การบรรจุ และการเก็บรักษาในช่วงการขนส่ง หรือก่อนการจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องนี้จึงได้มีการประกาศเตือนให้ประชาชนทราบมาโดยตลอด รวมทั้งคอยสอดส่องดูแลพฤติกรรมของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายอยู่เสมอ แต่ก็ยังปรากฏมีผู้ได้รับอันตรายจากการคัมนมพาสเจอร์ไรส์เสื่อมคุณภาพอยู่เนือง ๆ ดังนั้น จึงต้องเป็นหน้าที่ของผู้บริโภคด้วยที่จะต้องร่วมมือกัน กล่าวคือ ก่อนจะซื้อนมพาสเจอร์ไรส์ก็กรุณาดูวันหมดอายุพอดีหรือวันหมดอายุไปแล้วก็ไม่ควรจะซื้อเพราะอาจได้นมที่เน่าเสีย หรืออยู่ในสภาพที่ไม่เหมาะสมจะบริโภค แต่ถ้านมพาสเจอร์ไรส์ที่ซื้อยังไม่หมดอายุก็ต้องระวังในเรื่องการเก็บรักษา โดยจะต้องเก็บไว้ในที่อุณหภูมิต่ำหรือในตู้เย็นอย่างรวดเร็ว เพื่อป้องกันไม่ให้จุลินทรีย์เจริญได้นั่นเอง ถ้ากระทำได้ดีดังกล่าวมาแล้วนี้ท่านก็จะได้นมพาสเจอร์ไรส์ที่มีคุณภาพดีไว้คัมนะครับ สำหรับวันนี้...ท่านคัมนมพาสเจอร์ไรส์แล้วหรือยังครับ

นางผมหอม

"มาลัย"

นางผมหอม เป็นเวรกรรมพื้นบ้านประจำอำเภอกลาง จังหวัดหนองบัวลำภู
เนื้อเรื่องมีอยู่ว่า...เจ้าเมืองนครศรี มีพระธิดาองค์เดียว นามว่าสีดาวันหนึ่ง...

นางสีดาออกประพาสป่า พร้อมด้วยเหล่าอำมาตย์นางสนมกำนัล

แต่เกิดเหตุพลัดหลงกัน จนนางสีดาหลงทางอยู่คนเดียวในป่าใหญ่หลายวัน ด้วยความหิวนางจึง
ได้คืบน้ำในรอยเท้าพญาช้างสารและรอยเท้ากระทิงจึงเกิดตั้งครรภขึ้น

หลังจากเหล่าเสนาอำมาตย์ตามหานางสีดาพบและพากันกลับเข้าเมืองแล้ว พอลงกำหนด

นางก็ประสูติธิดาฝาแฝด

ธิดาองค์พี่มีเชื้อสายพญาช้างสารและมีเส้นผมหอมกรุ่นจึงได้นามว่า นางผมหอม

ส่วนธิดาองค์น้องเป็นเชื้อสายกระทิงได้นามว่า นางลุน

เมื่อสองธิดาอายุได้ 13 ปี พอละรู้ความพวกนางถูกลอบนิทว่าปีนลูกสัตว์ จึงตัดสินใจ
ออกติดตามหาบิดาในป่า จนกระทั่งไปพบกับพญาช้างสารเข้า

พญาช้างสารจึงเสี่ยงทายว่าเด็กคนใดเป็นลูกของตน ด้วยการให้ธิดาทั้งสองนางไต่ขึ้นมานบน
งวง (อีกตำนานบอกว่าไต่เงา) ของตน

ปรากฏว่า...นางผมหอมไต่ผ่านไปได้

แต่...นางลุนก้าวเท้าพลาด ตกลงมาศีรษะกระแทกกับพื้นเสียชีวิต (อีกตำนานว่า นางลุน
ไต่ไม่ผ่าน เลือดถูกพญาช้างสารจับกิน...รู้สึกตัวมานานเผลอไปไหน)

เมื่อได้พิสูจน์แล้วว่า นางผมหอมเป็นลูกของตน พญาช้างสารก็พานางไปเลี้ยงไว้ที่ภูเก้าช้าง
(ถ้าเอราวัณ)

วันเวลาผ่านไป...

นางผมหอมได้เติบโตขึ้นเป็นสาวสวยอายุ 16 ปี ก็คิดจะเสียดายหาเนื้อคู่จึงบรรจูปอผม
และสารเสียดายลงในออบ (พอบ) แก้ว แล้วลอยน้ำไป...

จึงเสียดายหมายหาคู่ผู้ภิรมย์	หยิบปอผมใส่พอบแพแก้วใส
ร่างบรรจงทรงอักษรกลอนจากใจ	แทรกความในใจใส่สารพसानความ
ครั้นเรือบรื้อลอยพอบลงลำธาร	อธิษฐานวานธำราพาคำถาม
แม้ชายใดเป็นเนื้อคู่คั่นงาราม	พอบตามไปหาอย่าเวียนวน

(ภาพ-คำร้องกรอง ของ อาจารย์สุนทร พรหมรัตน์ สโมสรโลออนส์ ศรีประจักษ์ฯ และสโมสร
โลออนส์ อุดรธานี)

ผอบแก้วซึ่งบรรจุผอบและสารรักของนางผมหอม ได้ล่องลอยตามธารน้ำไปจนถึงเมือง
เบ็ญจนา ท้าวขุนไท กษัตริย์หนุ่มแห่งเมืองเบ็ญจนาเป็นผู้เก็บผอบแก้วนั้นได้
และพอได้อ่านสารรักของนางผมหอม ก็ออกเดินทางติดตามหาจนได้พบกับนางที่ในป่า
สองหนุ่มสาวเมื่อได้พบกันก็เกิดความรักต่อกัน และครองคู่อยู่ด้วยกันในภูผาข้าง (ถ้า
เอราวัณ) จนกระทั่งมีโอรสธิดา 2 องค์ คือ...

โอรสองค์โตชื่อ สีดา

ธิดาองค์น้องชื่อ ชาคา

ท้าวขุนไทเห็นว่าตนจากบ้านเมืองมานาน ก็คิดจะกลับเมืองเบ็ญจนาจึงพานางผมหอมและ
โอรสธิดาหนีภูผาข้างสาร

ภูผาข้างสารออกติดตามหลานจนทัน หลังจากได้ลาลานางผมหอมแล้วก็ขาดใจตาย
ก่อนตาย... ภูผาข้างสารได้มอบนางของตน ให้ท้าวขุนไทไว้เป็นอาวุธป้องกันตัว
แล้วท้าวขุนไทก็พาชาคาและโอรสธิดา เดินทางกลับสู่เมืองเบ็ญจนาต่อไป
แต่ในระหว่างทาง... มีนางผีป่า (ผีโพง) ตนหนึ่งผ่านมาเห็นท้าวขุนไทเข้า นางเกิดหลงรัก
รูปโฉมของท้าวขุนไท จึงลอบปลักนางผมหอมตกน้ำหวังจะให้นางจมน้ำตาย แล้วแปลงกายมาแทน
ท้าวขุนไทไม่รู้ความจริง ก็พานางแปลงเข้าไปอยู่ในวัง
ในตอนแรก... นางผีโพงก็ยังสามารถตอบใครต่อใคร แต่พอวันเข้าก็อดหาคืนของสด
คาวไม่ได้จนเป็นพิษทำให้ท้าวขุนไทจับได้

ท้าวเธอจึงหาทางกำจัดนางผีโพงจนสำเร็จ แล้วไปรับนางผมหอมมาอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข
ต่อมา... ท้าวขุนไทและนางผมหอมได้พาลูกทั้งสอง ไปเยี่ยมมารดาที่เมืองนครศรี ซึ่งขณะนั้น
นางสีดามารดาของนางผมหอมได้ขึ้นครองเมือง

หลังจากเยี่ยมมารดาแล้ว... ท้าวขุนไท นางผมหอม และโอรสธิดาก็พากันกลับเมืองเบ็ญจนา
และอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขตลอดไป

เรื่องราวตำนานถ้าเอราวัณ หรือนางผมหอม ก็จบลงเพียงเท่านั้น

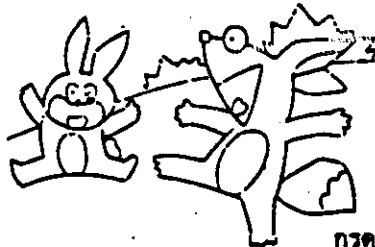

ประโยชน์ของฟ้าแลบ

เด็ก ๆ คงจะนึกไม่ถึง ว่าฟ้าแลบเบรียงปร้างก่อนฝน จะตกทุกครั้ง กลับมีประโยชน์อย่างน่าอัศจรรย์ใจที่สุด

ผลพลอยได้ของการเกิดพายุฟ้าคะนอง คือ การเพิ่มพูนปริมาณของสารประกอบไนโตรเจนให้แก่ดิน โดยมีการคาดการณ์ไว้ว่า ฟ้าแลบครั้งหนึ่งจะทำให้ธาตุไนโตรเจนตกลงมายังพื้นดิน 2 กิโลกรัม ต่อพื้นที่จำนวน 1 ไร่ ในเวลาหนึ่งปี และเมื่อคิดคำนวณทั้งโลก พบว่าจะมีธาตุไนโตรเจนตกลงมายังโลกทั้งสิ้น 770 ล้านตัน

ในขณะที่เกิดฟ้าแลบ พลังงานบางส่วนที่เกิดจากฟ้าแลบ จะทำให้ไนโตรเจนทำปฏิกิริยาเคมีกับออกซิเจนเกิดเป็นสารประกอบไนตริกออกไซด์

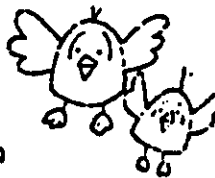

สารประกอบไนตริกออกไซด์จะเกิดปฏิกิริยาเปลี่ยนแปลงตัวเองไปเป็นไนโตรออกไซด์ ซึ่งจัดว่าเป็นสารที่มีการละลายได้ดีในน้ำฝน เปลี่ยนแปลงเป็นกรดดินประสิว ตกลงมายังพื้นโลก

ต่อมาจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยรวมตัวกับสารเคมีอื่น ๆ บนพื้นโลก กลับกลายเป็นแคลเซียมในเขตร

ในที่สุด

แคลเซียมในเขตร เป็นปุ๋ยที่ดีสำหรับพืช ดังนั้นการเกิดฟ้าแลบฟ้าคะนองนอกจากจะช่วยให้พื้นดินชุ่มฉ่ำแล้ว ยังช่วยเพิ่มปุ๋ยให้กับพืชด้วย

วิวัฒน์ กนกนุเคราะห์
วิทยาศาสตร์ทั่วไป

สิวหาย ด้วยตนเอง

เรื่อง นายแพทย์นิติพล ชัยสกุล

เป็นสิวใช้ว่าจะต้องไปหาหมอหรือเข้าสถานเสริมความงามเสมอไป สิวระยะแรก ๆ ไม่ทัน
อีกเสบที่เรียกสิวดุดัน หากมีจำนวนไม่มากนัก ใคร ๆ ก็สามารถกำจัดออกด้วยตนเองที่บ้านได้ด้วย
กรรมวิธีง่าย ๆ ปลอดภัย ไม่เสียสตางค์อีกต่างหาก

บรรดาครีมโลชั่นหรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดใบหน้าในท้องตลาดหลายชนิดไม่มีสรรพคุณ
รักษาสิวเลยแม้แต่หยด แต่กลับโฆษณาว่าช่วยละลายหัวสิว ลบรอยแผลเป็นจากสิวได้ ลูกค้าหลายรายที่
ซื้อใช้ก็รู้สึกว่าคุณสมบัติที่นั่นจริงอย่างที่โฆษณา เหตุที่เป็นเช่นนั้น เนื่องมาจากเมื่อได้ก็ตามที่คุณอยาก
รักษาสิว ก็เริ่มมีแนวโน้มเพิ่มการดูแลรักษาผิวหน้าทั้งในด้านความสะอาดและการถนอมผิว ลดสารพัด
ครีมบำรุงที่ไม่จำเป็นลงไม่คอยบีบและเด็ดขูดหัวสิวที่งอกโผล่ออกทุกคืน สิวที่เป็นน้อย ๆ เลยหายไปได้
โดยไม่ใช้ผลจากผลิตภัณฑ์ที่ซื้อมาใช้เลย

ช่วงอายุที่มีสิวบวมักเริ่มตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้นจนถึงวัยเบญจเพศ แต่บางรายอาจมีสิวดังแต่
อายุ 8 ขวบ หรือมาเกิดสิวดอนหมดประจำเดือนไปแล้วหลาย ๆ ปีก็ได้ ซึ่งช่วงวัยรุ่นระยะแรกสิวมัก
เป็นน้อยพอจะดูแลรักษาด้วยตนเองได้ พออายุมากขึ้นสิวกักเสบมากขึ้นควรพบแพทย์รักษาอย่างเป็น
เรื่องเป็นราวจะปลอดภัยกว่าและเมื่อเข้าวัยผู้ใหญ่สิวมักปรากฏน้อยลง ช่วงนี้อาจกลับมารักษาสิวด้วย
ตนเอง ถ้าเห็นว่ายังนานสิวกักเสบยิ่งมากขึ้น แผลเป็นต่างตำหรือรูขุมขนเริ่มขยายใหญ่แสดงว่าการ
รักษาด้วยตนเองนั้นไม่ได้ผลแล้ว หากอดคิดไว้

จุดประสงค์สำคัญที่เรารักษาสิว ก็เพื่อมิให้ใบหน้าเกิดสิวกักเสบ สิวหัวช้าง สิวหัวหนองและ
รอยแผลเป็นถาวรชนิดหลุม ๆ ผู้ที่ดูแลผิวหน้าถึงแม้ว่าจะมากขึ้นวัยสิวบวมอย่างน้อยยังมีร่องรอย
รูขุมขนบริเวณแก้มขยายใหญ่อย่างถาวรอยู่ เรามีวิธีรักษาและป้องกันด้วยตนเอง ดังนี้

1. ทรงผม ไม่ควรไว้ผมปิดหน้าผาก น้ำมันจากหนังศีรษะและสารจากผลิตภัณฑ์ดูแลเส้นผม
จะเป็นสาเหตุอย่างหนึ่งของสิวลื่นหัวสิบบริเวณหน้าผาก หากหัวผมลงมาปิดจะทำให้สิวกำเริบหนัก
ถ้าหน้าผากไม่เบิกจนน่าเกลียดจริง ๆ ควรเปลี่ยนทรงผมได้แล้ว

2. ควรสระผมเป็นประจำ 1-2 วันต่อครั้ง เพื่อกำจัดคราบไขมันออกให้มากที่สุด แชมพูสระผมระวังอย่าให้สัมผัสใบหน้านาน ๆ เพราะเป็นต้นเหตุของสิวอย่างหนึ่ง

3. การล้างหน้า ไม่จำเป็นต้องล้างบ่อย เพียงวันละ 1-2 ครั้งก็พอ ผลพิสูจน์ทางการแพทย์พบว่าการล้างหน้าบ่อยไม่ทำให้สิวลดขึ้น ตรงข้ามกลับทำให้ผิวหนังแห้งตึง รักษาสิวลำบากยากเย็น ควรใช้สบู่เหลวหรือเจลล้างหน้าเพียงเล็กน้อย ล้างเพียงแก้มำคาก็พอ อย่าให้ถึงขนาดสะอาดหมดจดจนหมดสุดท้าย

4. ครีมบำรุงผิว ทาตามความจำเป็น การมีผิวแห้ง ถ้าผิวหนังมันหรือผดผื่นอยู่แล้วไม่ควรทาเพราะเพิ่ม

5. โคลชั่นเช็ดหน้า ควรหลีกเลี่ยง เพราะการเช็ดถูจะรบกวนผิว ทำให้อักเสบได้ง่าย

6. ยากักสิว ในท้องตลาดส่วนใหญ่มีฤทธิ์เพียงช่วยให้หน้าแห้งลอกผิวเสี้ยน สิวอุดตันขึ้น ๆ อาจหลุดออกได้บ้าง ควรอ่านฉลากวิธีใช้ให้ชัดเจน หากใช้แล้วผิวหนังลอกมากไปให้ลดปริมาณลงตามความเหมาะสม ถ้าเริ่มอักเสบหรือเกิดอาการแดงคัน ให้รีบหยุดทันที

7. ลอกหน้า ด้วยไขขาว หรือครีมขัดหน้า ที่วางจำหน่ายกันทั่วไป มีประสิทธิภาพเหมือนข้อ 6 คือ ทำให้ผิวหนังแห้งตึง ผิวเล็ก ๆ น้อย ๆ หลุดลอกไวขึ้น ผลเสียมีทำนองเดียวกัน คืออาการแห้งมากไปจนเกิดผื่นคัน จึงต้องค่อยทำอย่างระมัดระวัง

8. นวดหน้า ไม่ว่าจะนวดเอง หรือให้ช่างนวดให้ ไม่มีผลต่อสิวเลย แต่จะทำให้ผิวเห่อเข้าสู่ระบบทันทีทั้งนวด

9. ออรับ บีบ แคะ แกะ เกาผิว จะตามด้วยสิวกักเสบและรอยแผลเป็น การกดสิวต้องใช้ที่กดสิวลโดยเฉพาะ และเลือกกดแต่สิวมักรูเปิด หากกดสิวมักรูปิดจะทำให้สิวกักเสบระบบทั้งหน้าไม่ขออนุญาตให้ซื้อที่กดสิวมารูเปิดเอง อยู่เฉย ๆ ดีกว่า

10. ทาจิตใจให้ผ่องแผ้วแจ่มใส อารมณ์บูดบึ้งหรืออดหลับอดนอนมักทำให้สิวกำเริบ ไม่ต้องกังวลถึงประเภทอาหาร เนื่องจากไม่มีอาหารที่เกี่ยวข้องกับสิวลโดยตรง แม้แต่ช็อกโกแลตก็ไม่เกี่ยว ทาใจให้สบายดีกว่า

ข้อควรปฏิบัติข้างต้น มักช่วยให้สิวลที่ไม่รุนแรงมีอาการดีขึ้นในไม่กี่สัปดาห์ แต่หากจะให้เกลี้ยงเกลารึจริง ๆ คงใช้เวลาหลายเดือน ใบหน้าจะสวยใส ต้องใจเย็น ๆ ครับ

ความเชื่อของมนุษย์ในวันขึ้นปีใหม่

ชาวซูลู (ในทวีปแอฟริกา) มีประเพณีปัก
ฟ้าปีใหม่ด้วยการกินเลี้ยงผลไม้ที่ผลิผลครั้งแรก
และพวกผู้ชายจะต้องกินเนื้อวัวสด ๆ ตามความ
เชื่อที่ว่า จะทำให้พลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์ใน
ระหว่างปีใหม่ที่มาถึง

ชาวจิโรกิ (อินเดียแดงพวกหนึ่ง) เมื่อถึง
วันที่กำหนดให้เป็นวันขึ้นปีใหม่ ชาวจิโรกิจะช่วย
กันก่อไฟกองใหญ่ แล้วนำเสื้อผ้าเครื่องใช้ต่าง ๆ
เผาไฟให้หมด จัดการกับ

กวาดบ้านเรือนให้สะ-

อาดสะอาด หรือ

กับดักไฟเก่า และ

กวาดเก้าน้ำทิ้งไป

แล้วก่อไฟใหม่ขึ้น

แทน วันต่อมาจึง

เริ่มพิธีเลี้ยงฉลอง

ทุกคนจะสวมเสื้อผ้า

ชุดใหม่ คัมข้าวโพดใหม่

สวมลูกบิดและผ้าพันหัวใหม่ สิ่งเก่า ๆ ทั้งหมด

จะสลัดทิ้งไปให้หมดพร้อมกับปีเก่าที่ผ่านพ้น ในระยะ

3-4 วันนั้นจะมีการวิ่งแข่ง มีดนตรีเต้นรำ และไป

เยี่ยมเยียนเพื่อนบ้านใกล้เคียง และปล่อยนกไข

ชาวจิโรกิทุกคนต่างอึดใจว่าปีใหม่กำลังมาถึง

และเทพเจ้าได้โปรดประทานให้เขาได้มีชีวิตอยู่ได้

ในปีต่อไป

“กฎแห่งกรรม” ไม่ต้องรอชาติหน้า

วัฒน์ ศิระการ

เมื่อหลายวันผ่านมา ได้ไปร่วมงาน “ตั้งวงพิสูจน์กรรม” ของบริษัททราสเตอร์ เนชั่นแนลกรุ๊ป โดยคุณกรรณิกา ธรรมเกษร ผู้หญิงเก่ง หัวสร้างสรรค์คนหนึ่งของวงการ ผมไปด้วยหัวใจที่ไม่ค่อยสดใสนัก นับตั้งแต่มาหาญ หรืออดีตเดรนอ เริ่มเป็นข่าวโด่งดัง ในหน้าหนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่หลายฉบับ กรณีจัดไฮสคูลส์ขึ้นมาอย่างเด็กทำกุมารทองจน “ของ” เข้าตัวเอง

ครั้งแรกคิดอยู่เพียงแต่ว่า งานคงจะเป็นงานโปรโมทละครมินิซีรีส์ชุด “กฎแห่งกรรม” รายการในสังกัดของภาษาธรรมดา ๆ เท่านั้น ไม่ได้คิดจิตใจจะโรมางมาจนกระทั่งได้เข้าไปสัมผัสกับงานจริง ๆ จึงทำให้ทราบว่างานนี้มีอะไรลึกกว่าที่คิด

สิ่งที่ทำให้ผมรู้สึกประทับใจกับงานนี้คงจะหนีไม่พ้นการเล่าเรื่องประสบการณ์จริงของการที่ได้รับผลตอบแทนจากการทำกรรมชั่วไว้ตั้งแต่สมัยอดีตของวิทยากรท่านหนึ่งซึ่งก็คือ คุณศิริจันทร์ สารสิน นั่นเอง

ที่ผมไม่ได้หมายความว่า วิทยากรท่านอื่นไม่น่าสนใจ หากแต่ประสบการณ์ของคุณศิริจันทร์ เป็นสิ่งที่สามารถทำให้ผู้ฟังมองเห็นภาพของ “กฎแห่งกรรม” ได้อย่างชัดเจนที่สุดนั่นเอง

คุณศิริจันทร์ เล่าว่าเมื่อสมัยอดีต ครั้งยังเด็ก เธออยู่ในครอบครัวของผู้มีฐานะดีครอบครัวหนึ่ง ครั้งนั้น คุณศิริจันทร์ เธอเป็นเด็กที่แสนจะซุกซน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฆ่าสัตว์เนื่องจาก พี่ชายเป็นคนที่ชอบล่าสัตว์ ดังนั้นเธอจึงมักจะตามพี่ชายไปด้วยเสมอ แม้ว่าจะมีอายุเพียง 12-13 ปี แต่เธอก็สามารถใช้ปืนลมยิงกบเล่นได้ทุกวัน เรียกได้ว่าเล่นกันอย่างสนุกสนานโดยไม่ได้คิดถึงบาปบุญคุณโทษเลย

ร้างไปกว่านั้น เธอยังเคยใช้ก้อนทุบหัวสุนัขในบ้านที่ดันไปกัดเจ้าแมวตัวโปรด จนหน้าใจ แต่ก็ยังไม่ตาย จนเธอต้องให้คนส่วนจัดการกับเจ้าสุนัขโชคร้ายจนเสียชีวิตอย่างโหดร้ายด้วย

เวลาผ่านไปราว 30 ปี อย่างที่เธอเองก็ไม่เคยคิดถึงผลที่จะติดตามมาภายหลังแม้แต่น้อย “ผลกรรม” ก็ได้เกิดขึ้นแก่ตัวเธอชนิดน่าหวาดหวั่นเป็นที่สุด

ลูกคนแรกของเธอเกิดมายังไม่ทันรู้ว่าได้ดูโลกหรือไม่ก็เสียชีวิตเพราะหนูน้อยออกมาไม่มีกะโหลกศีรษะ มีแต่หน้า คนที่ 2 พิการแขนคด

คุณศิริจันทร์บอกว่าปรากฏการณ์เหล่านี้ถือเป็นผลกรรมอันมหาศาลที่ได้เคยกระทำไว้เมื่อสมัยก่อน ๆ

วันนั้นผมกลับจากงานเสวนาด้วยความรู้สึกหวั่น ๆ อยู่ลึก ๆ พยายามนึกทบทวนว่าในอดีตตัวเองได้ทำอะไรชนิดโหดร้ายทารุณอย่างที่คุณศิริจันทร์เล่ามาแล้วบ้าง...ปรากฏว่าจะด้วยการเข้าข้างตัวเองหรือเปล่าก็ไม่ทราบ ผมนึกออกน้อยเสียเหลือเกิน...

หลังจากนั้นไม่กี่วันเพื่อนสาวของผมเธอประสบอุบัติเหตุ ไปเชื่อมเชือกที่โรงพยาบาลพร้อมกับเพื่อนอีกคนหนึ่ง เอ๋อถามถึงอาการได้สองสามคำ เธอก็บอกว่า "นี่แหละกรรมตามสนองแล้ว" ผมมองเข้าไปในแวตารู้สึกว่า มันจะเป็นความรู้สึกจริง ๆ ของเธอ

เพื่อนที่ไปพร้อมผม เธอจะไม่ค่อยเชื่อ "กฎแห่งกรรม" มากนัก เธอบอกกับเพื่อนสาวว่า กรรมที่โหดร้ายมันเป็นอุบัติเหตุชัด ๆ ตกมือเตอร์ไรด์นะ เธอเห็นไหม?

การสนทนาเรื่อง "กฎ ๆ กรรม ๆ" ใกล้เคียงคนไข้อยู่ชัดจังหะด้วยคณะผู้เชื่อมผู้ป่วยอีกคณะหนึ่ง ผมเอาเรื่องนี้มาคิด...ที่เพื่อนสาวเธอพูดไม่น่าจะผิด

"วิบากกรรม" (ผลของกรรม) นั้นมีจริง...เพื่อนสาวเธอไม่ได้บอกว่า เพราะกรรมอะไร จึงส่งผลให้เธอตกมือเตอร์ไรด์ แต่ผมพบว่าเมื่อเธอพูดว่าอุบัติเหตุครั้งนี้คือกฎแห่งกรรม โดยส่วนตัวเธอก็ต้องรู้ว่า

"เพราะสิ่งหนึ่ง (กรรมที่เธอคิดคือ บาป)" จึงทำให้เกิดสิ่งนี้ (วิบากกรรมหรืออุบัติเหตุ) การเกิดวิบากกรรมหรือกฎแห่งกรรม ข้างต้น ผมจำได้ว่าเป็นของ "ท่านพุทธทาส" กฎแห่งกรรมดำรงอยู่ได้อย่างแน่นอน หากวิเคราะห์โดยใช้สูตรของท่านพุทธทาส "เพราะ...จึงเกิด..."นี่คือกฎแห่งกรรมเห็นได้ชัดเจน สัมผัสได้ ไม่จำเป็นต้องรอชาติหน้าหรือเวลาล่วงไป 30 ปี แล้วอย่างคุณศิริจันทร์

ศาสนาพุทธบอกว่า กรรมมีสองอย่างคือ "กุศลกรรม" และ "อกุศลกรรม"

เรารู้จักที่จะ "รักคนอื่น" (กรรม) เราก็จะเป็นที่รักของคนอื่น ๆ (ผลกรรม) แต่ถ้าเรา "เกลียดคนอื่น" (กรรม) เราจะเป็นที่เกลียดชังของคนอื่น ๆ ด้วย (ผลกรรม)

นี่คือใจที่ว่าด้วยกรรมที่ผมสรุปเอาจากหลักของท่านพุทธทาส เห็นง่าย ๆ ไม่ต้องรอชาติหน้า และไม่ต้องเถียงกันว่า "กฎแห่งกรรม" มีหรือไม่

วงเสวนาวันนั้นผู้คนแน่นชนิด ปรากฏการณ์นี้เป็นที่พอ ๆ กันกับแฟนละคร "กฏแห่งกรรม" ซึ่งคุณกรรณิกา เธอบอกว่ามากมาจนไม่น่าเชื่อ "เพราะแฟนรายการเฮอะ ละคร "กฏแห่งกรรม" จึงมีสปอนเซอร์เฮอะ" นี่คือกฏแห่งกรรมที่ทำให้ กรรณิกา ธรรมเกษร จลวส ศรีรัตนาคำ คำดี กระเป๋าตุง (เฮ...) เห็นกันตาจริง ๆ

เพชร มีค่าตลอดไป

"ศิลา"

แม้บางคนจะมีผู้ใหญ่มาติดต่อกาบทามเพื่อซื้อลูกสาว เมื่อพิจารณาเห็นแล้วว่าฝ่ายชาย
ดีพอควรกับลูกสาวของตน และไม่ได้ตั้งใจจะคิดค้าขายลูกสาวของตนก็มักจะบอกว่า "เรื่องสินสอด
ทองหมั้น ชันหมากเรือนหอนะ ก็แล้วแต่จะเห็นสมควรกัน แต่เรื่องแหวนหมั้นนี่คงต้องให้ดูให้
เหมาะสมหน่อย เพราะพวกผู้หญิงเขาอดกันตรงแหวนเพชรที่ใช้หมั้นนี่ละ"

ความจริงแล้วถ้าผู้ชายจริงจัง ๆ มีอนาคตไว้วางใจได้ ไม่มีแหวนเพชรมาหมั้นเลย แม้บางคน
ก็อาจยินดียกลูกสาวให้แล้ว แต่วันหนึ่งจะเขียนเรื่องเพชรนะเลยต้องเขียนเริ่มต้น เรื่องเพชรให้
เชื่อมโยงกันให้ได้สักหน่อย

เรื่องหมั้นกันด้วยแหวนเพชรนี่เราไปเอาแบบฉบับมาจากฝรั่ง คนไทยจริง ๆ แล้วไม่มี
แหวนหมั้นแหวนแต่งงานอะไรกันทั้งนั้น

ประเพณีของฝรั่งเมื่อแต่งงานจะต้องมีการมอบแหวนให้กันและกันระหว่างเจ้าบ่าวเจ้าสาว
เขาบอกกันว่าแต่ก่อนนั้นไม่ใช่แหวนทอง แหวนเพชรอะไรดอกนะ แค่ห่วงเล็ก ๆ ธรรมดาทำด้วยทอง
ที่มีค่าและคงทนก็ต้องทองขึ้นะ ที่เป็นห่วงกลมรัดนิ้วเอาไว้ มีความหมายถึงวัฏจักรแห่งชีวิตถ้วนเวียน
เรื่อยไปไม่มีจุดจบ (ความหมายซาบซึ้งในตัวของมันเองมากมาย)

ข้อมูลจากศูนย์ข่าวเพชรบอกว่า เพชรเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญจนคนทั่วไปพยายามบอกกันว่า
เพชรเป็นสื่อรัก...ตลอดกาล... เริ่มต้นกันที่ทวีปยุโรป ประเทศออสเตรีย เมื่อแม่ที่แห่งเบอร์กันดี
หญิงสาวผู้สูงศักดิ์ เป็นสตรีผู้โชคคิคนแรกที่ได้รับของกำนัลสูงสุดแห่งความรัก (ไม่ใช่หัวใจ) เป็นแหวน
ประดับเพชรจากอาร์ชดยุค แมกซิมิเลียน แห่งออสเตรีย ในศตวรรษที่ 15

คงจะพอคิดภาพออกว่า เพชรในสมัยนั้นการเจียรไนยังไม่มีเหลี่ยมคม ละเอียตมากเท่า
ปัจจุบัน คงเป็นแค่หลักเพชรจากธรรมชาติ แต่ธรรมชาติของเพชรก็มีความซับซ้อนจนทำให้ก้อนคาร์บอน
ผืนดินนั้นมีความแข็งแกร่งมากที่สุด แสงส่องผ่านไปได้ ต้องสะท้อนประกอบแวววาวออกมา แสดง
ความแข็งแกร่งเพชรเท่านั้นจึงจะตัดเพชรได้ และนั่นก็คือคุณสมบัติที่ทำให้เพชรโดดเด่นขึ้นมาเหนือพลอย
ชนิดอื่นใด ความแข็งแกร่งทนทานของเพชรนี้ละ ที่มีคุณค่าเทียบเท่ากับหัวใจรักที่คงทนตลอดไป

คุณรู้แล้วว่าอินเดียเป็นแหล่งอารยธรรมและความเจริญ เพชรก็ค้นพบและรู้จักเป็น
ครั้งแรกในอินเดียมานานมาก นานกว่า 2,000 กว่าปี และคนก็เริ่มรู้จักเพชรกันมากขึ้น

แต่...เพชรมาเปรียบเสมือนเป็นสัญลักษณ์แห่งความรักมาตั้งแต่ยุคสมัยจักรวรรดิโรมัน ในสมัยนั้นถึงกับเชื่อกันว่าเพชรที่มีลักษณะเป็นผลึก ใสแวววาวจรัสแสงนั้นคือ สะเก็ดของดาวตก ที่วิบัติเทพเจ้าแห่งความรักนำไปประดับไว้ที่ปาลาส์ของกามเทพ และนั่นคือความเป็นมาของ สัญลักษณ์ในชายและหญิง

ชาวกรีกก็มีความชื่นชมและยกย่องเพชร ในความแข็งแกร่งและใสแวววาว พวกชาวกรีก เชื่อว่าเพชรคือหยาดน้ำตาของเทพเจ้า...คำว่า DIAMOND เป็นภาษาอังกฤษที่แปลว่า เพชร ก็มาจากภาษากรีกว่า ADAMAS ที่มีความหมายว่าไม่มีวันแพ้

ความที่เพชรมีความแข็งแกร่ง ดัดหรือเจียรไนยาก สมัยก่อนเพชรที่ขุดค้นพบก็มีค่าเป็น เพียงผลึกใสจนถึงศตวรรษที่ 20 ความสามารถในการเจียรไนเพชรมีมากขึ้นทุกที แต่ละเหลี่ยมเล็ก ลงคมชัดและมีจำนวนเหลี่ยมมากขึ้น ทำให้เพชรสามารถเปล่งประกายสะท้อนความแวววาวรับแสงงาม ได้เต็มที่ และออกมาในรูปแบบต่าง

เพชรจะสวยงามขึ้นเมื่อมีเรือนแหวนที่เหมาะสม เรือนแหวนก็เปลี่ยนไปตามกาลเวลาและความนิยมจากเรือนแหวนแข็งแกร่งทนทานมาเป็นเรือนแบบที่บอบบางสะสวยขึ้น

ศูนย์ข่าวสารเพชรบอกว่าผู้ที่เป็นคนค้ารับของรูปแบบแหวนหมั้นเพชรในปลายศตวรรษที่ 19 คือ ทิฟานี แห่งนิวยอร์ก (คนไปนิวยอร์กไปแวะดูเพชรร้านนี้นบนถนนที่ 5 ให้เป็นขวัญตาให้ได้นะ) แหวนหมั้นจะมีรูปแบบเป็นแหวนตัวเรือนบางใช้หินามเตอบาง 6 อันเกาะเพชรเดี่ยวประดับเป็นหัว แหวนเดี่ยวขึ้นมา เรียกว่า SOLITAIRE กลายเป็นแหวนทรงคลาสสิกที่นิยมกันมาก

คนอินเดียให้คุณค่าของเพชรว่า เอาไว้สำหรับประดับดวงเนตรของเทพเจ้า แต่ชาวยุโรป เชื่อในพลังอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ว่า ถ้าใส่เพชรจะป้องกันอำนาจอันชั่วร้ายได้ ความจริงก็น่าเชื่อ อย่างนั้นนะ เพราะผลึกเพชรนั้นเกิดจากพลังแรงอัด และความร้อนระอุลงมาจากผิวโลกมากกว่า 200 กิโลเมตร ก่อนจะถูกดันตัวขึ้นมาปะปนกับหินปากปล่องภูเขาไฟกว่าเจ็ดพันล้านปีมาแล้ว และ เมื่อประมาณ 2,000 ปีมาแล้ว คนจึงมารู้จักเพชร...ของที่ใช้เวลาก่อตัวนานขนาดนั้น จะไม่ทำให้เกิดความเชื่อในพลังอันศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร

ความเชื่อในพลังอันศักดิ์สิทธิ์ในปัจจุบันลดลงมาก แต่ผู้หญิงก็ยังคงรักใคร่หลงใหลเพชร เพราะ คิดถือว่าเพชรเป็นสัญลักษณ์ของความรักและความผูกพันที่มั่นคงขนาดมีเพลงบอกว่า "เพชรมีค่า ตลอดไป ฉันไม่ต้องการความรัก เพราะความรักมักจะหลอกลวงฉัน เพชรไม่เคยหลอกลวงฉัน"

เพชรเป็นหลักประกันในความรักและชีวิตได้ทั้งในอดีต ปัจจุบัน แม้แต่ในอนาคต แต่อ้อ
ปล่อยให้เพชรเป็นเม็ดร่วงหล่นอยู่ เพราะไม่มีโอกาสแสดงความเป็นเจ้าของได้ตามกฎหมาย ถ้า
เป็นเพชรร่วงเป็นเม็ด ๆ เมื่อหย่าร้างกันต้องเอามาแบ่งกันระหว่างชายหญิง แต่ถ้าทำเป็นเรือน
เป็นเครื่องประดับแล้ว เมื่อหย่าร้างกันเป็นของฝ่ายหญิงคนเดียว

ผู้หญิงบางคนภูมิใจในการได้ใส่แหวนเพชรไว้บนนิ้วนางข้างซ้าย อึ้งเป็นเพชรเม็ดเดียว
นํ้างาม แสดงชัดว่าเป็นแหวนหมั้น อึ้งมีความภูมิใจว่าตนมีคู่หมั้นคู่หมายตนมีคุณค่าสูงส่งจนมีคนอื่น
มอบหัวใจมอบความรักและมอบของกำนัลความรักที่มีค่าสูงส่งให้

แหวนหมั้นต้องใส่นิ้วข้างซ้าย เพราะมีประวัติย้อนกลับไปถึงสมัยอียิปต์โบราณ ชาวอียิปต์
เชื่อว่าเส้นโลหิตแห่งความรักจะวิ่งจากนิ้วนางข้างซ้ายพุ่งตรงสู่หัวใจความรักที่สูงคุณค่าที่สอดใส่ที่นิ้ว
ข้างซ้ายจึงฉีกเลือกรักแรงตรงสู่หัวใจ แต่ผู้หญิงบางคนบอกว่าใส่มือซ้ายเพราะใช้งานมือซ้ายน้อย
กว่ามือขวา (ยกเว้นคนถนัดซ้าย) ใส่นิ้วนางแล้วจะกระทบกระเทือนน้อยกว่านิ้วอื่น...ลืมไปนะ
ว่าเวลาทำงานบ้าน งานสกปรก งานกระทบกระทั่งนั้นจะถลอกออกดีกว่า เพราะแม้ว่าเพชรจะแข็ง
แกร่งแต่ตัวเรือนไม่ใช่เพชร ไม่แข็งแกร่งเท่าเพชร กระทบกระเทือนด้วยแรงกระทบก็ทำให้สี
คลอน จนเพชรอาจหลุดร่วงหายไปได้

อ้อ! อ้อลืมเพชรตัดเพชรได้ ดังนั้น อ้อเอาเพชรหลาย ๆ เม็ดใส่ไว้ในกล่องเดียวกัน
จนกระทบกันได้เพราะจะขีดข่วนกันเองเป็นริ้วรอยเสียราคา...เพชรมีราคา เพชรเป็นการลงทุน
ได้ที่เดียว เพราะเพชรมีค่าตลอดไป

แต่หลาย ๆ คนที่เมื่อตอนมีคู่ไม่มีเพชรเป็นแหวนหมั้นแต่อยู่กันมาจนมีเพชรเต็มคอ มีแหวน
เพชรมากกว่านิ้วมือจะพอใส่ จากความจริงที่ปรากฏอันนี้...เราคงพอกกล่าวได้เต็มปากตอนนั้นว่า
เพชรมีค่าตลอดไป แต่หัวใจรักก็มีค่ายิ่งกว่าเพชร

ไม่ต้องเสียใจถ้าวันแห่งความรักนี้ คุณไม่ได้เพชรเป็นของขวัญ เพราะคุณอาจได้กำหัวใจ
รักแท้ของใครไว้แทน...แต่ถ้าคุณได้เพชรเป็นของขวัญในวันแห่งความรักก็จะดีใจด้วย...ขอให้
มีความสุขในวันแห่งความรักค่ะ

จงก้าวไป... พร้อมวิธอันงดงาม

"สังคมชีวิต"

การดูแลตนเองนับเป็นภารกิจอันยิ่งใหญ่ของมวลมนุษย คุณดูแลให้เจริญเติบโตอย่างแข็งแกร่ง คุณดูแลให้ศึกษาเล่าเรียนอย่างชาญฉลาด คุณดูแลให้มีอาชีพการงานที่เจริญก้าวหน้า คุณดูแลให้มีความสุข ความอบอุ่นในชีวิตครอบครัว แต่ไม่ว่าเรื่องเหล่านี้จะมีความสำคัญสักเพียงไหน สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า และสำคัญที่สุดคือ การดูแลตัวเองให้สะอาดสดชื่นและไม่แก่เกินวัย

ผิวหนังนับเป็นส่วนสำคัญอันดับแรกที่เป็นผลสะท้อน ซึ่งบ่งบอกถึงความเป็นไปในตัวของคุณ รวมทั้งการดำเนินชีวิตที่ผ่านมา การอดนอนการกินอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ สิ่งเหล่านี้จะผากระว้างรอสไวนผิวหน้าของคุณในที่สุด และนอกจากความเปลี่ยนแปลงจากภายในร่างกายแล้ว สิ่งแวดล้อมภายนอกก็นับว่ามีความสำคัญไม่แพ้กันเลยทีเดียว

รังสีอุลตราไวโอเล็ต นับเป็นตัวการที่สำคัญยิ่งในการทำลายสุขภาพผิวของคุณ เป็นต้นเหตุเนื่องประการเดียวที่ก่อให้เกิดริ้วรอยเหี่ยวย่น เส้นตีนกา และความห่อหุ้มอันล้นแฉดถึงสังขารที่ร่วงโรย แก่เกินวัย นอกจากนี้ ในสภาพชีวิตปัจจุบันที่เต็มไปด้วยมลพิษ ไม่ว่าจะเป็น อากาศ น้ำ และอาหาร รวมทั้งอุณหภูมิที่ทวีความร้อนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ต่างยิ่งเป็นตัวเร่งที่ทำให้คุณแก่เกินวัยเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากในสภาวะเช่นนี้ ผิวหนังเกิดอาการเคืองคัน และแห้งแล้ง

เภสัชกรรมที่มีหน้าที่วิจัยและผลิตเครื่องสำอางสำหรับผู้หญิงต่างพากันหาทางแก้ไขในเรื่องนี้อย่างสุดความสามารถ นอกเหนือจากเครื่องสำอางที่สอดแทรกส่วนผสมแล้ว บัดนี้มีการผลิตยาบางอย่างในรูปของยาเม็ดหรือแคปซูลสำหรับกินเพื่อบรรเทาความแก่อีกด้วย สารพิษของมันเป็นคือการบำรุงกำลังภายในของคุณให้มีภูมิคุ้มกันหรือแข็งแรงเพียงพอที่จะรับมือกับอันตรายจากภายนอก

ลำพังเครื่องสำอางประเภทเพิ่มความชุ่มชื้นให้ผิวหนังและผิวหน้าที่เรียกกันว่า มอยส์เจอร์ไรเซอร์ เพียงอย่างเดียวนั้น ไม่เพียงพอเสียแล้วที่จะปกป้องริ้วรอยเหี่ยวย่นหรือความแก่ชราให้แก่คุณ โดยเฉพาะภายใต้สภาวะแวดล้อมเช่นปัจจุบัน วิตามินซี ชาติเหล็ก และชาติสังกะสี นับเป็นสารสำคัญที่มีประโยชน์อย่างมากเช่นกันในการดูแลผิวพรรณและช่วยขจัดริ้วรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้า

ดังนั้น การกินอาหารที่มีประโยชน์อุดมด้วยสารอาหารตามหลักโภชนาการ การออกกำลังกาย การพักผ่อนให้เพียงพอ รวมทั้งการเสาะแสวงหาอาหารเสริม เครื่องสำอางและยาบำรุงร่างกายจึงควรกระทำพร้อม ๆ กันไปอย่างสม่ำเสมอและสมดุล เพื่อว่าคุณจะได้ก้าวเดินไปพร้อมกับวิสัยทัศน์ผ่านอย่างสวยงามตลอดกาล

พระแม่ย่า
เทวรูปศักดิ์สิทธิ์
คู่บ้านคู่เมืองของสุโขทัย

กนก ฤกษ์นิบลย์

"พระแม่ย่า" เป็นเทวรูปหินที่สลักด้วยชนวนเป็นรูปสตรีวัยสาว มีเครื่องประดับอย่างสตรีในสมัยโบราณผู้สูงศักดิ์ ประทับยืนตรง แขนทั้งสองข้างแนบพระวรกาย นุ่งผ้าปล้องชายไหวเป็นเชิงขึ้นทั้งสองข้างแบบศิลปะการนุ่งผ้าของสตรีสมัยกรุงสุโขทัย ใส่กำไลแขน กำไลเท้าทั้งสองข้างเป็นกำไลวงกลม มีพระพักตร์เป็นรูปไข่ คางมน พระโอษฐ์ยิ้มยิ้มน้อย ๆ สวมมงกุฎเป็นแบบชฎาทรงสูง สวมรองพระบาทปลายงอนยอดศิลา ส่วนที่เหนือมงกุฎขึ้นไปได้แตกบินไปบ้าง เมื่อวัดขนาดของเทวรูปจากแผ่นศิลาทั้งหมดจะสูงราว 51 นิ้ว หากวัดจากพระบาทถึงยอดมงกุฎจะสูงเพียง 49 นิ้ว ศิลาจำหลักเป็นศิลาแผ่นเดียวกันโดยตลอดไม่มีรอยต่อแต่อย่างใด

ส่วนประวัติความเป็นมาที่แน่นอนของพระแม่ย่านั้น ไม่มีหลักฐานยืนยันเป็นที่แน่นอนว่าเป็นใครกันแน่ ได้แต่สันนิษฐานกันว่าเป็นนางกษัตริย์องค์หนึ่ง และนางกษัตริย์องค์นี้น่าจะเป็น "พระนางเสือง" ซึ่งเป็นพระราชชนนีของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช

ตามหลักฐานที่ปรากฏในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงได้กล่าวว่า "... เบื้องนอนเมืองสุโขทัย มีกู่ มีปูศรุ มีเสรีดงส์ มีป่าพร้าว มีป่าลาง มีปาม่วง มีป่าขาม มีน้ำโคก มีพระขงผึ่งมีเทพยดา ในเข้านั้น เป็นใหญ่กว่าผีทุกผีในเมืองนี้

จากข้อความดังกล่าว ได้มีการนำคำว่า "พระขงผึ่งมี" มาตีความเกี่ยวพันกับ พระแม่ย่า โดยที่นักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีได้สันนิษฐานกัน ในครั้งที่มีการสัมมนาถึงการเมืองและสภาพสังคมของสุโขทัย เมื่อวันที่ 1-4 สิงหาคม 2520 ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดพิษณุโลก ได้ลงความเห็นกันว่า "พระขงผึ่งมี" หมายถึงพระที่โตหรือใหญ่ ซึ่งน่าจะเข้ากับศิลาจารึกที่ว่า พระขงผึ่งมี เป็นผีที่ใหญ่กว่าผีทั้งหลายทั้งปวงได้มากที่สุด

ในสมัยนั้นพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ก็ทรงเคารพเลื่อมใสพระพุทธรูปองค์นี้มากโดยทรงยกให้เป็นยอดของผีทั้งหลาย ถ้าพระพุทธรูปองค์นี้สร้างอุทิศเพื่อผีจริงแล้ว ก็จะต้องเป็นผีของพระนางเสืองอย่างแน่นอน พ่อขุนรามคำแหงมหาราช คงจะไม่เคารพผีอื่นที่ไม่ใช่พระนางเสืองแน่ เมื่อเป็นเช่นนั้นพระปฎิมาองค์นี้จะต้องเป็นปูชนียวัตถุที่สำคัญของชาติ และของชาวสุโขทัยขึ้นหนึ่งแน่

สำหรับพระแม่ย่า ตามความรู้สึกของชาวสุโขทัยต่างเข้าใจกันว่า เป็นรูปของพระนางเสือง พระราชมารดาของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เพราะในสมัยนั้นถือว่าพระมหากษัตริย์เป็นพ่อเมือง เปรียบเสมือนกับเป็นพ่อของคนทั้งเมือง ลูก ๆ ของพ่อเมืองจึงเรียกพระนางเสืองว่า "พระแม่ย่า"

เดิมทีพระแม่ย่าประดิษฐานอยู่ที่ถ้ำพระแม่ย่า ซึ่งอยู่บนเขาแห่งหนึ่งห่างจากเมืองสุโขทัย เก่าออกไปทางทิศใต้ประมาณ 7 กิโลเมตร ถ้าพระแม่ย่านี้เป็นเพิงชะง่อนง่อมออกมาทางใต้ประมาณ 3 เมตรเศษ พระแม่ย่าพระพักตร์ไปทางทิศใต้ตามเงื่อมเขาที่ขึ้นแล้วออกมาทางด้านหลังของเงื่อมเขานี้ยังมีถ้ำอื่น ๆ อีกถ้ำหนึ่ง

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2460 พระธรรมาธิราชภักดี (ใหญ่ สรลัมภ์) เจ้าเมืองสมัยนั้นได้อัญเชิญมาไว้ ณ ศาลากลางจังหวัดสุโขทัย องค์พระแม่ย่าเมื่อย้ายมาอยู่ที่เมืองสุโขทัยใหม่ ๆ ยังไม่มีเทวาลัยเป็นที่ประดิษฐาน คงเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑสถานกลางจังหวัดสุโขทัย และเคยย้ายไปประดิษฐานที่เมืองสวรรคโลกระยะหนึ่ง ภายหลังก็อัญเชิญกลับมาตั้งเมืองสุโขทัยตามเดิม

ในเวลาต่อมาได้เกิดประเพณีแห่งองค์พระแม่ย่าในวันสงกรานต์ไปรอบเมือง โดยเชื่อกันว่าทำให้ฝนตก ซึ่งก็ปรากฏว่าได้มีฝนตกทุกครั้งที่น่าพระแม่ย่าออกมาทักทายให้ประชาชนสงกรานต์จนเป็นที่ศรัทธา มาถึงสมัยนายเชื่อม ศิสนธิ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย เกิดเกรงว่าการทักทายพระแม่ย่าทุกจะทำให้พระแม่ย่าตกตกหักเสียหายได้ จึงได้สร้างองค์พระแม่ย่าจำลองขึ้นเพื่อให้ประชาชนได้ใช้แทนองค์จริงในวันสงกรานต์ และได้สร้างเทวาลัยให้เป็นที่ตั้งประดิษฐานพระแม่ย่าองค์จริง ที่ริมฝั่งแม่น้ำยมทางด้านทิศตะวันออกตรงหน้าศาลากลางจังหวัดสุโขทัย ซึ่งเรียกกันว่า "ศาลพระแม่ย่า" และพระแม่ย่าก็ได้ประดิษฐานอยู่ในเทวาลัยแห่งนี้ตั้งแต่ปี 2496 จนถึงปัจจุบัน

เห็ดมีประโยชน์

จารวรรณ ศิริพรรณพร, พยอม อัครวิบูลย์กุล

เห็ด (Mushroom) เป็นอาหารรสดีอย่างหนึ่งที่คนทั่วโลกต่างรู้จักกัน แถมยังมีคุณค่าทางโภชนาการสูง มีรสชาติอร่อย มีตั้งแต่ราคาถูกจนถึงราคาแพง จากสภาพในปัจจุบันจากเห็ดในป่า ในทุ่ง ก็กลายมาเป็น 'เห็ดเมือง' (ฟาร์มเห็ดในปัจจุบัน) จึงเป็นสาเหตุให้เห็ดบางชนิดมีราคาแพงกว่าในอดีตกาล แต่เป็นสิ่งดีสำหรับผู้บริโภค คือ ไม่เสี่ยงกับการรับประทานเห็ดที่เป็นพิษ และยังเป็นการทำรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้เพาะเห็ดอีกทางหนึ่งด้วย

ลักษณะโดยทั่วไป

เห็ดเป็นพืชชั้นต่ำจำพวกเชื้อรา (Class Basidiomycetes) มีการเจริญเติบโตเป็นสายใย ที่เห็นเป็นดอกเห็ดก็

คือ เส้นใยที่อัดรวมตัวกันแน่น รูปร่างแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิด เช่น เหมือนร่มกาง เหมือนปะการัง หรือเหมือนแผ่นวุ้นลักษณะหย่นๆ สีสันทั้งสวย สะดุดตา หรือสีกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม บางชนิดมีกลิ่นหอมชวนรับประทาน แต่บางชนิดมีกลิ่นฉุนแรงมาก มีทั้งที่รับประทานได้ และเป็นเห็ดมีพิษ รับประทานเข้าไปอาจทำให้มีนเมา อาเจียน หรือรุนแรงถึงกับเสียชีวิตได้

คุณสมบัติของเห็ด

๑. คุณค่าทางอาหาร เห็ดแต่ละชนิดให้ปริมาณโปรตีน วิตามิน และแร่ธาตุ ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายในปริมาณสูง

๒. คุณสมบัติทางยา เช่น เห็ดหลินจือ ใช้ระงับการลุกลามของมะเร็ง

โดยใช้หลังการผ่าตัดหรือใช้ร่วมกับการฉายรังสี ส่วนเห็ดหูหนูสามารถใช้ลดอาการร้อนใน บำรุงโลหิต สร้างภูมิต้านทานโรคหวัด และไข้หวัดใหญ่

๓. ความสำคัญทางเศรษฐกิจ การเพาะเห็ดมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจระดับครัวเรือนจนถึงระดับประเทศได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นการทำรายได้ให้แก่เกษตรกรอีกอาชีพหนึ่ง

เมื่อพูดถึง 'เห็ด' คนไทยมักนึกถึงเห็ดฟาง คนจีนและคนญี่ปุ่นจะกล่าวถึงเห็ดหอม ส่วนชาวตะวันตกจะพูดถึงเห็ดแชมปิญอง แล้วชาติแรกที่มีการเพาะเห็ดก็คือ ฝรั่งเศส แล้วเห็ดโคนของไทยสะท้อนเมื่อไหร่จะเพาะในฟาร์มได้ซะที จะได้มีเห็ดอีกชนิดหนึ่งที่มีรสอร่อยๆ มีคุณค่าทางอาหารสูง ราคาถูกรับประทานกันตลอดทั้งปี

ตายแล้วเกิด

"ศิลาอักษร"

ตายแล้วเกิด	เกิดแล้วตาย	ว่าสเวียมาก
ลงนรก	ขึ้นสวรรค์	สรรเลือกได้
สร้างกรรมชั่ว	จักพาตัว	ลงอบาย
ก่อนจะตาย	เชิญเลือกดู	ลูทางคน...

การตาย ตายแล้วเกิด เป็นเรื่องที่ถกเถียงกันเสมอว่า จริงหรือไม่ สำหรับชาวพุทธส่วนใหญ่ เชื่อว่า "จริง" ตายแล้วต้องเกิดแน่ เว้นผู้ปฏิบัติปฏิบัติงามถึงที่สุด จะหลุดพ้นการเวียนว่ายตายเกิด เช่นองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าหรือพระอรหันต์ทั้งหลาย ฉะนั้นเราจึงได้รับการสั่งสอนให้ดี ปฏิบัติชอบ เพื่อจะได้รับผลแห่งความดีงาม หากเราทำดี สร้างบุญ สร้างกุศล จนถึงขั้นแล้วเราก็จะไม่ต้องมารับทุกข์ในวัฏสงสารหรือวฏวนในการเวียนว่ายตายเกิดเช่นนี้อีก

เรื่องตายแล้วเกิด หรือผู้ที่เกิดมาแล้วระลึกชาติได้มีปรากฏให้เราทราบกันบ่อยครั้ง ดังเช่น นายบุญเรือง บัวจันทร์ อายุ 23 ปี บุตรนายพร นางเกา บัวจันทร์ บ้านเลขที่ 37 บ้านโนนคู้ ต.โนนปูน อ.ไพรบึง จ.ศรีสะเกษ เล่าว่าชาติที่แล้วเขาเป็นพญางูเหลือม เมื่อกลับมาเกิดเป็นคน จึงพูดภาษาเราได้ ความผูกพันในอดีตชาติที่เคยเป็นพญางู จึงมีงูเกือบทุก ๆ ชนิดมาขอร้องด้วย เท่าที่มีอยู่ในขณะนี้ (ตามหนังสือพิมพ์มติชน ประจำวันพุธที่ 13 ก.ค. 37) มีเป็นร้อย ๆ ตัว ทั้งงูเห่า งูสามเหลี่ยม งูสิงห์แดง งูเหลือม งูแสงอาทิตย์ งูปลา ฯลฯ ที่อยู่กับเขานั้นปล่อยให้เลื้อยไปไหนมาไหนได้อย่างอิสระ ไม่มีการกักขัง ถึงเวลาก็เลี้ยงอาหาร มีทั้งกบ เขียด ปลา เนื้อไก่ ฯลฯ เป็นต้น

นายบุญเรือง สามารถสั่งให้งูปฏิบัติตามคำสั่งได้ เช่น สั่งให้งูเห่าตัวหนึ่งทำเป็นตาย งูตัวนั้นก็ยอมปฏิบัติตาม โดยนอนหงายท้องแผ่ไปเหมือนกับตายจริง ๆ ใคร ๆ ก็สามารถจับได้ ราษฎร "ตามไปดู" ทางโทรทัศน์ช่อง 9 ได้ออกอากาศเมื่อวันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน 2537 ยังได้เห็น นายบุญเรือง จับงูนานาชนิดรวมเป็นก้อนแล้วเปิดชายเสื้อคอกกลม เอางูยัดไว้ที่หน้าท้องเป็นก้อนโตเท่ามะพร้าว คุณวาดเสียวและน้าชชะแหมง แต่งูเหล่านั้นก็ได้ทำร้ายนายบุญเรืองมันแต่น้อย

นาขบุญเรื่อง นำงูไปแสดงตามงานต่าง ๆ บ้างแต่ไม่บ่อยนัก เขาบอกว่างูเหล่านั้น ไม่ชอบให้ไปแสดงที่ไหนจึงมักแสดงแต่ที่บ้าน ทารายได้เลี้ยงงู เลี้ยงตัวเอง พ่อแม่ พอให้อาศัยได้ เท่านั้นโดยไมเอาความสามารถพิเศษที่เป็นเรื่องที่แปลกแต่จริงไปสร้างความมั่งมีให้แก่ตนเองและ ครอบครัวแต่ประการใด

เรามิอาจจะพิสูจน์ได้ว่า เมื่อชาติก่อนนาขบุญเรื่อง ได้เกิดเป็นพญางูเลื้อยตามที่เขา บอกได้แต่เราก็ต้องยอมรับว่านาขบุญเรื่อง มีความสามารถพิเศษมากกว่าพวกเรา เพราะเขา สามารถจับงู เล่นกับงู อยู่กับงูนานาชนิด และยังสามารถออกคำสั่งให้งูปฏิบัติตามได้

ในนิทานชาดกก็มีปรากฏในชาดิก่อน ๆ ที่องค์สมเด็จพระโคตมจะได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ท่านเคยเกิดเป็นพญาช้างสาร เป็นนกยูง เป็นสัตว์นานาชนิด และเกิดเป็นมนุษย์อีก หลายชาติ เช่น เป็นพระเตมีย์ใบ้ พระสุวรรณสาม พระเวสสันดร ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งแต่ละชาติ พระองค์ก็ได้สร้างสมบุญบารมีอย่างอเนกอนันต์ จึงได้ตรัสรู้เป็นองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พุทธชนเช่นเราท่านคงจะไม่พ้นการเวียนว่ายตายเกิดแน่นอนหากแต่ผลแห่งความดีหรือความชั่ว ที่แต่ละคนสร้าง ก็ย่อมจะติดตามไปเสมือนเงาตามตัว ผู้ที่สร้างคุณงามความดี เสริมสร้างบารมีไว้ ก็ย่อมจะได้ความสุข มีความเจริญทั้งในชาตินี้และชาติหน้า แต่ทว่า ถ้าสร้างแต่กรรมชั่ว เมามัว แค็กิเลส เห็นผิดเป็นชอบ ประกอบแต่สิ่งไม่ดีไม่งาม ความชั่วก็ย่อมจะติดตามไปไม่ลดละ หลายคน อาจจะแย้งว่า คนชั่วได้ดีมีถมไป ก็อาจจะใช่เพราะความชั่วยังไม่ส่งผล แต่ทุกคนยอมรับว่า "กฎแห่งกรรม" นั้นมีจริง

ฉะนั้น เพื่อความไม่ประมาทผู้ชาญฉลาดทั้งหลายโปรดมาสร้างกุศลผลบุญกันไว้เกิด ย่อม ประเสริฐกว่าสร้างกรรมชั่วกิเลสเป็นไหน ๆ อย่างน้อยก็จะได้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลานที่จะ เป็นทายาทของเราสืบไป...

อรรถสิทธิ์มีประโยชน์

เพลินใจ ดั่งคณะกุล

ความนิยมบริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นมากขึ้น เป็นเพราะมีการตื่นตัวทางสุขภาพ โดยพยายามเลือกสรรอาหารที่ให้ประโยชน์ต่อร่างกายเป็นหลัก ด้วยเล็งเห็นว่า เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์นั้นไม่ใช่อาหารธรรมชาติที่เหมาะสมกับสรีระของมนุษย์เราอย่างแท้จริง เนื้อสัตว์ที่กินเข้าไปจะถูกย่อยไม่หมด ร่างกายนำไปใช้ได้เพียง 67% เท่านั้น อีก 33% ตกค้างอยู่ในลำไส้ ซึ่งจะถูกระบายออกกลายเป็นสารพิษอันอาจจะนำไปสู่การเกิดโรคมะเร็งได้

ปัจจุบันมีรายงานการศึกษามากมายที่พบว่าชาวตะวันตกที่ส่วนใหญ่บริโภคอาหารที่อุดมด้วยไขมัน โปรตีนจากสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ประเภทยก เนยมาก แต่บริโภคอาหารพวกพืชผัก ผลไม้ไม่เพียงพอให้เกิดโรคต่าง ๆ มากมาย อาทิเช่น โรคอ้วน โรคเบาหวาน โรคหัวใจขาดเลือด โรคมะเร็งของลำไส้ใหญ่ เป็นต้น อีกทั้งยังมีผลการศึกษาระบาดวิทยาที่ชี้ให้เห็นถึงการบริโภคอาหารมังสวิรัตีก่อให้เกิดผลดีต่อสุขภาพ อาทิเช่น คอเลสเตอรอลในเลือดต่ำลง complex carbohydrate สูงขึ้น ลดอุบัติการณ์ของโรคบางชนิดคือ โรคหัวใจ โรคมะเร็ง ภาวะความดันโลหิตสูง เป็นต้น

ดังนั้นประชาชนที่ให้ความสำคัญต่อสุขภาพ จึงเริ่มหันมาบริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นมากขึ้น ทั้งนี้หากพิจารณาถึงคุณค่าทางโภชนาการแล้ว จะพบว่ามีส่วนประกอบครบถ้วนได้ สารอาหารโปรตีนส่วนใหญ่ได้จากพืชตระกูลถั่วชนิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นถั่วเหลือง ถั่วเขียว ถั่วแดง ให้โปรตีนประมาณร้อยละ 18-35 นอกจากนี้ก็เป็นผลิตภัณฑ์จากถั่วเหลือง เช่น เต้าหู้ โปรตีนเกษตรเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแป้งถั่วเหลืองชนิดสกัดไขมันออกแล้ว ผ่านเครื่องจักรกล (cooker extruder) ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเนื้อสัมผัสคล้ายเนื้อสัตว์ สามารถนำไปประกอบอาหารได้มากมาย อาทิเช่น แกงเขียวหวาน ผัดพริกขิง พะโล้ เป็นต้น

สารอาหารประเภทไขมันได้จากน้ำมันพืช เช่น น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันข้าวโพด น้ำมันงา ซึ่งเป็นไขมันชนิดอิ่มตัวไขมันไม่อิ่มตัวสูง มีประโยชน์ต่อร่างกายคือ ช่วยลดระดับคอเลสเตอรอลในเลือดให้ต่ำลง สารอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรต ได้จากอาหารพวก ข้าว แป้ง เผือก มันและน้ำตาล ส่วนวิตามิน และเกลือแร่ก็จะได้จากผัก ผลไม้ ถั่ว งา และถั่วเมล็ดแห้งชนิดต่าง ๆ ปัจจุบัน

นักโภชนาการทั้งหลายต่างตระหนักถึงความสำคัญของใยอาหารต่อสุขภาพ เนื่องจากมีผลการศึกษามากมาย ที่พบว่าใยอาหารสามารถนำไปใช้ในการป้องกันและรักษาผู้ป่วยโรคต่าง ๆ เช่น โรคเบาหวาน โรคระบบทางเดินอาหาร โรคมะเร็งในลำไส้ใหญ่ ลดระดับไขมันในเลือด ตลอดจนแก้โรคท้องผูก และลดน้ำหนักในคนอ้วนอย่างได้ผล

ดังนั้นอาหารมังสวิรัต ซึ่งเป็นอาหารที่มีปริมาณใยอาหารสูง ย่อมก่อให้เกิดผลดีต่อสุขภาพของผู้บริโภคดังมีผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่รับประทานอาหารมังสวิรัตมีโอกาสเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งต่ำกว่าคนที่กินเนื้อสัตว์ ร้อยละ 40 และทางสมาคมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย ให้ความเห็นว่าการควบคุมน้ำหนักโดยกินอาหารมังสวิรัตจะทำให้มีสุขภาพดีกว่าควบคุมน้ำหนักด้วยวิธีอื่น ๆ

ชุดหุ่นยนต์โตตาเนียม หน่วยกู้ภัยแห่งอนาคต

"พี่จำ"

เพื่อให้เห็นภาพคงต้องย้อนยุคกันไปสักหน่อย ไม่นานนักภาพยนต์การ์ตูนชุด "หุ่นยนต์กันดั้ม" ขวัญใจของเด็ก ๆ ซึ่งตัวการ์ตูนจะเข้าไปสวมชุดหุ่นยนต์กันดั้ม แล้วจะกำลัง ความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาล

ภาพยนต์สำหรับเด็กของญี่ปุ่นหลายเรื่องต่อเนื่องกันมาหลายชุด ก็ใช้แนวความคิดนี้โดยให้ตัวละครเข้าไปอยู่ในหุ่นยนต์เพื่อต่อสู้กับบรรดาเหล่าร้ายที่จะมายึดครองโลก

หากยังนึกไม่ออก ถามเด็ก ๆ ให้พวกเขารูปหรืออธิบายให้ฟังก็ยังได้

พอเข้าไปอยู่ในหุ่นยนต์แล้วคนธรรมดา ๆ ก็จะกลับมาสามารถทำอะไรต่ออะไรที่คนธรรมดาปกติทำไม่ได้

สิ่งที่เข้าไปอยู่ในการ์ตูน หรือภาพยนต์หลักของเด็กของญี่ปุ่นนั้น มันเป็นส่วนที่สะท้อนความคิด ความฝันของคนไฉนนั้น เพียงแต่เรามักจะไปเพ่งเล็งในเรื่องของการรุกรานทางวัฒนธรรมบ้าง ความรุนแรงหรือเรื่องลามกบ้าง

ทั้งที่จำนวนไม่น้อยเป็นความคิดความฝันที่สอดคล้องไปกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางสังคมและทางเทคโนโลยีอีกด้วย

กำลังจะบอกว่าความคิด ความฝันอย่างที่เราเห็นกันอยู่นั้น กำลังจะถูกป้อนให้เป็นความจริงขึ้นมาแล้ว

นึกถึงเหตุการณ์ตึกถล่มที่โคราชเมื่อปีกลาย ด้วยเครื่องมือเครื่องมือที่มีอยู่ กว่าจะช่วยเหลือคนที่ติดได้ซากตึกออกมาได้ลำบากยากเย็น และใช้เวลานานขนาดไหน แผ่นดินถล่มที่โกเบ หรือแคลิฟอร์เนียก็เช่นเดียวกัน

หากว่ามีมนุษย์หุ่นยนต์แบบที่ฝันกันไว้ในการ์ตูนญี่ปุ่นหรือภาพยนต์ญี่ปุ่น งานกู้ภัยเหล่านั้นคงรวดเร็วคล่องตัวขึ้นอีกมาก

ดร.คาซูโอะ ฮามาฟูจิ ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยโอเอไกโด-คอมมิวนิสต์แห่งโตเกียวกำลังทำงานนี้อย่างขมักเขม้นและตั้งความหวังไว้ว่า โปรโตไทป์หรือต้นแบบจะเสร็จภายในสองปีนับจากนี้ไปด้วยความร่วมมือของ เซอร์เกอี สลูว์ยานอฟ แห่งสถาบันวิทยาศาสตร์รัสเซียและมาเรีย เฟิง แห่งมหาวิทยาลัย แคลิฟอร์เนีย

ทั้งสามคนจะประสานเอาเทคโนโลยีหุ่นยนต์จากบริษัทซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านนี้อยู่มาก ตลอดจนโครงการอวกาศรัสเซีย และกระทรวงกลาโหมสหรัฐโดยมีบริษัททาเกนากะและซิมิชิ ซึ่งเป็นบริษัทก่อสร้างของญี่ปุ่นสนับสนุนทางการเงินเพื่อจะรังสรรค์ชุดหุ่นยนต์แบบใกล้เคียงกับ "กัมดัม" แต่มีใช้เพื่อเอาไว้รบราฆ่าฟันกับใครเหมือนในจอโทรทัศน์

จุดประสงค์ที่วางไว้ก็คือ เพื่อช่วยกู้ภัยของหน่วยกู้ภัย รวมทั้งงานที่ต้องใช้พลกำลังมาก ๆ ในขณะที่ต้องการความคล่องตัว และขีดหุ่นแบบมนุษย์เข้าไปรวมอยู่ด้วย สิ่งประดิษฐ์แห่งอนาคตที่วางไว้ก็คือชุดหุ่นโตดาเนียม ซึ่งจะใช้เทคโนโลยีหุ่นยนต์เหล่านั้นเข้าไปในชุดภายในประกอบด้วยอุปกรณ์เลเซอร์จับความเคลื่อนไหวของคนที่สวมชุดแบบเดียวกับพวกชุดเล่นเกมเวอร์ซวลเรียลิตี้นั่นเอง

เพียงแต่ในเกมนั้น ความเคลื่อนไหวของคนไปปรากฏในภาพจำลองและเล่นกันเพื่อสนุกสนานแต่ในชุดหุ่นยนต์นั้นมีความเคลื่อนไหวจริง ๆ และเพื่อนำประโยชน์ไปใช้สอยจริง ๆ

ด้วยเทคโนโลยีดังกล่าวนี้ พลกำลังหลังจากสวมชุดเข้า จะเพิ่มขึ้นจากปกติประมาณ 5 เท่า นั่น เท่ากับคน ๆ เดียวสามารถเคลื่อนย้ายสิ่งของใหญ่ ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นต้นไม้ รถยนต์ ซากตึก ฯลฯ ทว่าความคล่องตัวน่าจะสูงกว่าการใช้เครื่องมืออื่น ๆ

ระยะเวลาอีกสองปี นับว่าไม่นานเกินรอที่จะคอยดูว่าผลของทีมนักวิทยาศาสตร์และนักฝันเหล่านี้จะออกมาอย่างไร

หากประสบความสำเร็จ ถัดจากนั้นอีกไม่นานเราก็คงได้เห็นประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้เอาชุดหุ่นยนต์ไปใช้ในการกู้ภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งภัยธรรมชาติต่าง ๆ และแม้แต่ภัยไม่ใช่ธรรมชาติที่เกิดขึ้นจากน้ำมือของมนุษย์ ก็อยู่ในวิสัยที่จะช่วยเหลือได้

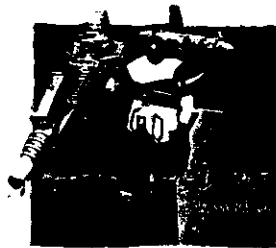
โลกขับเคลื่อนไปข้างหน้าอยู่ทุกวัน ด้วยความฝันอันบริสุทธิ์ ของบรรดานักฝันทั้งหลาย หากว่าสามารถรักษาเจตจำนงในเบื่องแรกของฝันนั้นเอาไว้ได้

แต่ถึงอย่างไรโลกก็มีอีกด้านของมันอยู่เสมอ ด้านกลับที่เราไม่ได้ปรารถนาให้มันเกิดขึ้นแม้แต่น้อย แต่มันก็เกิดโดยไม่มีใครหยุดยั้งได้

ฝันของคนอย่าง มาดาม กูรี ผู้ค้นพบธาตุกัมมันตรังสี และอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ เจ้าของทฤษฎีสัมพัทธภาพนั้น เป็นฝันอันบริสุทธิ์ และเป็นไปเพื่อเกื้อกูลมนุษยชาติอย่างสูงยิ่ง

แต่ผลบั้นท้ายของมัน หากสองคนนั้นรู้พวกเขา่อมไม่มีวันคาดอย่างนอนตาหลับแน่นอน

ใครจะไปรู้ว่าชุดหุ่นยนต์กู้ภัยแห่งอนาคตนั้นสุดท้ายจะไม่กลายเป็น "นักรบกันดั้ม" ที่ถูกมารเข้าสิง แล้วเทียวไล่ล่าสังหารผู้คนให้บาดเจ็บล้มตายในสงครามกันอีก

แกลบของดีที่ถูกลืม

ในระหะหลายปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก มีโรงงานหลายแห่งที่ผลิตสิ่งของเครื่องใช้แล้วยังมีสิ่งเหลือใช้อีกเป็นจำนวนมากไม่น้อย เช่น น้ำส้วมจากการหมักเหล้า กากและขี้เถ้าจากโรงงานน้ำตาล และแกลบจากโรงสี สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขอแนะนำผู้บริโภคเพื่อนำสิ่งเหลือใช้จากโรงงานเหล่านั้น มาใช้ให้เกิดประโยชน์กับบ้านของตนเอง เพราะจะช่วยประหยัดและได้ของที่มีคุณภาพอีกด้วย สิ่งเหลือใช้ที่จะกล่าวถึงก็คือแกลบ ซึ่งข่าวจากกรมวิชาการเกษตรแจ้งว่า แกลบสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลายอย่างคือ

1. ใช้แกลบเป็นวัสดุปรับดิน แกลบมีคุณสมบัติทำให้ดินร่วนซุย ทำให้ดินโปร่งไม่แน่นกับสะดวกต่อการไถพรวนหรือปักดำ นอกจากนั้นยังช่วยลดความเค็มที่จะเป็นอันตรายต่อพืชได้ เพราะแกลบจะช่วยลดการสะสมของเกลือที่จะขึ้นมาสะสมบนดินชั้นบน
2. ใช้ในฟาร์มเลี้ยงไก่ ปัจจุบันเกษตรกรมีแนวโน้มเลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อกันอย่างกว้างขวาง เพราะสามารถส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ เช่น สิงคโปร์ ส่องกง ญี่ปุ่น ทำให้ทำเงินตราเข้าประเทศได้มาก ๆ การใช้แกลบรองพื้นในฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อ ทำให้มูลไก่แห้งไม่เปียกและป้องกันความชื้นได้ดี ยิ่งกว่านั้นหากนำมูลไก่มาผสมกับแกลบในอัตราส่วนประมาณครึ่งต่อครึ่ง หรือให้แกลบน้อยกว่ามูลไก่เล็กน้อย ก็สามารถนำไปใช้เป็นปุ๋ยใส่ในสวนผักและผลไม้ได้ด้วย และให้คุณค่าทางอาหารแก่พืชสูง
3. ใช้เป็นเชื้อเพลิง ประเทศไทยเราประสบปัญหาการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าอย่างมากมาย และยังไม่สามารถแก้ไขได้หมดสิ้น ไม้บางชนิดมีคุณค่าและราคาแพง ซึ่งเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น ก็ถูกตัดทำลายโดยนำไปเผาเป็นถ่านสำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิงต่อไป แต่จากการค้นคว้าของการพลังงานแห่งชาติ พบว่าแกลบเป็นแหล่งพลังงานที่ให้ความร้อนสูงกว่าไม้ทั่ว ๆ ไปมาก เพราะฉะนั้น เราจึงสามารถใช้แกลบเป็นแหล่งพลังงานความร้อนในการหุงต้มได้ทันทีด้วย ยิ่งไปกว่านั้นถ้าแกลบที่เหลือจากการหุงต้มมีส่วนประกอบของซิลิกาสูงถึง 90% ผู้บริโภคสามารถนำเอาไปใส่ในที่นาเป็นการปรับปรุงดินอีกด้วย

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ใคร่ขอวิงวอนให้ผู้บริโภคทุกท่านช่วยกันนำเอาผลพลอยได้ที่กล่าวมาแล้วมาใช้ในการใช้ให้เกิดประโยชน์ นอกจากจะช่วยประหยัดแล้วก็ช่วยป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษอีกด้วย

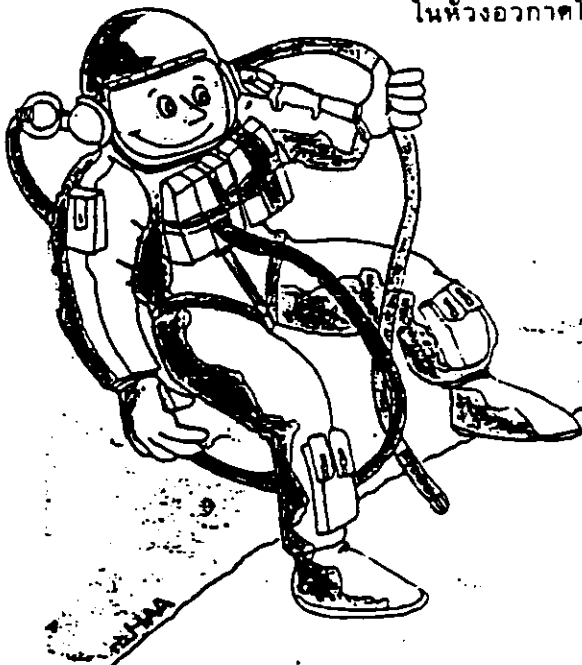

ก้าวแรกในอวกาศ

ที่อา

ย้อนเวลากลับไปเมื่อ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ก้าวเท้าเล็กๆ ของคนๆ หนึ่งสัมผัสลงบนพื้นผิวของดวงจันทร์ นับเป็นการเปิดฉากยุคอวกาศที่ยิ่งใหญ่ของมนุษย์ หลังจากทุ่มเทกำลังกายกำลังใจ ศึกษาดาราศาสตร์มาตั้งแต่ยุคกรีกโบราณ อริสโตเติล จนถึงนาซา ฉบับนี้ พี่อาน่าเฝ้าของน้องจะฉีกถึงกัน

ก้าวแรกของการสู่อวกาศของมนุษย์ประสบความสำเร็จจาก ยูรี กาการิน นักบินอวกาศชาวรัสเซีย นับเป็นมนุษย์คนแรกที่ขึ้นสัมผัสห้วงอวกาศในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยยานวอสต็อก ๓ เช่นเดียวกับอเมริกา ซึ่งได้ก่อตั้งองค์การอวกาศที่มีชื่อว่า NATIONAL AERONAUTICS AND SPACE ADMINISTRATION หรือ NASA ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้ส่ง อลัน บี. เชพเพิร์ด ชาวอเมริกันพร้อมยานฟรีด้อม ๗ ออกปฏิบัติการในห้วงอวกาศได้

และแล้ว... ในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ นับเป็นวันแห่งประวัติศาสตร์โลก เมื่อนิล อาร์มสตรอง ก้าวเท้าลงสัมผัสพื้นผิวดวงจันทร์ เขากล่าวว่า "นี่คือก้าวเท้าเล็กๆ ของมนุษย์คนหนึ่ง แต่มันเป็นก้าวที่ยิ่งใหญ่สำหรับมวลมนุษยชาติ"

พวกเขาเดินทางกลับสู่พื้นโลกอย่างปลอดภัยในวันที่ ๒๔-กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ท่ามกลางความ

ประสบความสำเร็จเช่นกัน

องค์การอวกาศนาซา ถูกตั้งขึ้นด้วยความหวังที่จะรวบรวมนักวิทยาศาสตร์นานาชาติ สืบรวจอวกาศเพื่อประโยชน์ในเชิงสันติภาพมากกว่าการแสวงหาดาวอาณานิคมอย่างที่มีข่าวเล่าลือว่า มีแผนงานอพยพชาวโลกไปสู่ดาวดวงใหม่ เนื่องจากโลกกำลังจะถูกทำลายในสมัยนั้น

แผนงานของนาซา แบ่งเป็น ๓ โครงการใหญ่ คือ โครงการเมอร์คิวรี มีเป้าหมายส่งมนุษย์ขึ้นไปโคจรในอวกาศ เพื่อทดสอบความปลอดภัยในสภาพไร้น้ำหนัก ก่อนที่จะส่งมนุษย์ออกไปโคจรในระยะเวลายาวนาน

โครงการที่สองคือ โครงการเจมินี ได้เพิ่มระยะเวลาปฏิบัติการให้ยาวนานขึ้น และให้นักบินอวกาศทดสอบอุปกรณ์สำรวจทั้งหมดเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ และโครงการสุดท้ายคือ โครงการอะพอลโล มีเป้าหมายนำนักบินอวกาศออกเดินทางไปสู่ดาวดวงจันทร์ มีระยะเวลาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๔ ประกอบ

ด้วยโครงการอะพอลโล ๗ ถึงอะพอลโล ๑๗ แต่แล้วอะพอลโล ๑๑ ก็ประสบความสำเร็จอย่างงดงาม

นักบินอวกาศทั้ง ๓ คนคือ นิล เอ. อาร์มสตรอง, ไมเคิล คอนลินส์ และเอ็ดวิน อี. อัลดริน เดินทางออกจากโลกในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้โคจรรอบโลก ๑ รอบครึ่ง และรอบดวงจันทร์ ๓๐ รอบ

ชื่นชมยินดี และความภาคภูมิใจของชาวโลกที่ได้ชมภาพผ่านจอโทรทัศน์ไปทั่วโลก ช่างยิ่งใหญ่จริงๆ

แต่ความฝันของมนุษย์ยังไม่สิ้นสุด เป้าหมายต่อไปในห้วงอวกาศกว้างใหญ่ที่มนุษย์มุ่งมันไปสู่คือ ดาวอังคาร ด้วยความเจริญทางเทคโนโลยี และความตั้งใจความฝันนี้คงสำเร็จในเวลาอีกไม่นานเกินรอ "ข่างก้าวใหม่ในอวกาศ ที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิม"

ภาคผนวก ๒.

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย

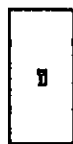
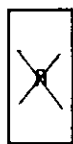
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

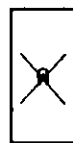
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

- ข้อสอบฉบับนี้มี 40 ข้อ ให้เวลาทำ 50 นาที นักเรียนควรทำทุกข้อจึงจะได้คะแนนดี
- คำถามทั้งหมดเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ให้นักเรียนเลือกเฉพาะคำตอบที่ถูกต้องที่สุด เพียงคำตอบเดียว จาก ก ข ค หรือ ง เมื่อเลือกได้คำตอบใดก็ให้ทำเครื่องหมาย X ลงในช่องสี่เหลี่ยม ☐ ของแต่ละข้อ ดังตัวอย่างการเลือกตอบข้อ ก ดังนี้

- ในการตอบให้ขีดคำตอบได้เพียงข้อละหนึ่งตัวเลือกเท่านั้น ถ้าข้อใดมีเกิน 1 ตัวเลือก จะถือว่าข้อนั้นผิด ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ก็ให้ขีดเส้นหนา ๆ ทับเครื่องหมาย X เดิม แล้วขีดคำตอบใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบ จากข้อ ก ไปเป็นข้อ ค ดังนี้

- ให้ระวังขีดคำตอบให้ตรงกับข้อความเสมอ ถ้าพบข้อใดยากก็ให้เว้นข้ามไปทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงค่อยย้อนกลับมาทำข้อนั้น ๆ ใหม่ การเดาไม่ช่วยให้คะแนนดีขึ้นเลย เพราะฉะนั้น นักเรียนควรทำและคิดด้วยความรอบคอบ
- โปรดอย่าเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบเป็นอันขาด และนักเรียนจะต้องส่งกระดาษคำตอบพร้อมแบบทดสอบคืนให้แก่กรรมการด้วย
- ถ้ามีข้อสงสัยให้ถามก่อนที่จะลงมือทำข้อสอบ
- ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล วันสอบ ในกระดาษคำตอบให้ครบถ้วน

คำชี้แจง จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. ข้อความต่อไปนี้ให้ข้อคิดอย่างไร

"พ่อไก่จะ พ่อไก่แสนสวย ถ้าไม่รังเกียจพ่อจะกรุณาให้ฉันฮิมหางแสนสวยเพื่อใช้ในวันแต่งงานสักหน่อยจะได้ไหมจ๊ะ คือในวันนั้นนะฉันฮากจะทำให้ตัวเองดูดีที่สุดนะจ๊ะ"

"คิดอะไรแปลก ๆ อย่างนั้น" พ่อไก่กล่าวตอบ" เคยมีใครได้ยินเรื่องนิลกออย่างนี้กันบ้างไหม โอ ฮอฮิมหางรี"

- ก. อฮาโลกมากจะทำให้เป็นทุกข์
- ข. อฮาคิดแต่ฮิมจุมกคนอื่นหาฮาใจ
- ค. คิดแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นสิ่งไม่ดี
- ง. คิดในสิ่งที่เป็นไปได้ ฮ่อมไม่เกิดประโยชน์

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 2-4

แหวนหมั้นต้องสวมนิ้วนางข้างซ้าย เพราะมีประวัติย้อนกลับไปถึงสมัยอียิปต์โบราณ ชาวอียิปต์เชื่อว่าเส้นโลหิตแห่งความรักจะวิ่งจากนิ้วนางซ้ายพุ่งตรงสู่หัวใจ ความรักที่สูงคุณค่าสอดใส่ที่นิ้วนางข้างซ้ายจึงฉุดเลือกรักแรงตรงสู่หัวใจ แต่ผู้หญิงบางคนบอกว่าสวมมือซ้าย เพราะใช้งานมือซ้ายน้อยกว่ามือขวา

2. ข้อความนี้ ผู้เขียนต้องการเน้นเรื่องใดน้อยที่สุด

- ก. ชี้ให้เห็นค่านิยมของการสวมแหวนหมั้น
- ข. ชี้ให้เห็นค่าของของการสวมแหวนหมั้น
- ค. ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นของการสวมแหวนหมั้น
- ง. ชี้ให้เห็นถึงประวัติความเป็นมาของแหวนหมั้น

3. ผู้หญิงนิยมสวมแหวนหมั้นที่นิ้วซ้ายเพราะเหตุใด

- ก. เห็นว่ามือซ้ายสวยกว่ามือขวา
- ข. เห็นว่ามือซ้ายมีค่ามากกว่ามือขวา
- ค. เชื่อว่านิ้วซ้ายจะมีเลือดรักพุ่งสู่หัวใจ
- ง. เชื่อว่านิ้วซ้ายทำให้เลือดในร่างกายฉุดแรงขึ้น

4. แทวนหมั้นเป็นทีนอมสวมนที่นังนางข้างซ้ายเพราะอะไร

- ก. มีประวัติเก่าแก่มานาน
- ข. ให้คุณค่าต่อจิตใจผู้สวม
- ค. ทำให้ผู้สวมมีสุขภาพแข็งแรง
- ง. ไม่สามารถบอกเหตุผลได้แน่ชัดนัก

คำชี้แจง ใช้บทร้อยกรองนี้ ตอบคำถามข้อ 5-6

สามเฒ่าสามนี้	ปฐพีมีคัมภีร์สวน
อากาศเย็นเชือกหนาวคราววิกาล	สังคปานป่าใหญ่ไร้สำเนียง
มีแต่เสียงหรีดหึ่งกระกรีดกริ่ง	เรไรหึ่งร้องชมระงมเสียง
คอกวัวควายรีวเกราะเปาะเปาะเฟื่อง	รู้ว่าเสียงเกราะแว่วแผ่วแผ่วเออ

5. บทร้อยกรองนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร

- ก. บรรยายภาพที่พบเห็น
- ข. บรรยายเสียงจากธรรมชาติ
- ค. บรรยายความรู้สึกของผู้เขียน
- ง. บรรยายถึงบรรยากาศขณะนั้น

6. ผู้เขียนร้อยกรองนี้น่าจะมีความรู้สึกอย่างไร

- ก. เฉยเมย
- ข. ว้าเหว่
- ค. เศร้าใจ
- ง. รื่นเริงใจ

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 7-8

การที่ไม่มีใครเกลียดนั้นเสียเวลามากนัก โดยมากมักจะเสียเงินด้วย เพราะผู้ที่ไม่ใครเกลียดจะต้องเป็นคนที่ไม่มีอิฐติดตัวเลย จึงจะไม่มีใครอิจฉาหรือมีอะไรนั้น ถ้าพบใครจะต้องสนทนบัตรให้เสียทุกรูปทุกนามไป และมี ช้าง ม้า วัว ควาย ไว้ให้คนอื่นขี่ทั่วโลก

7. ผู้เขียนต้องการเน้นเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. มนุษย์มีความแตกต่างกัน
- ข. มนุษย์เรามากมีความเห็นแก่ตัว
- ค. มนุษย์เรามีทั้งคนจนและคนรวย
- ง. มนุษย์เราต้องมีทั้งคนรักและคนเกลียด

8. ข้อความนี้สรุปได้ว่าความเกลียด

เกี่ยวข้องกับสิ่งใดมากที่สุด

- ก. ลาภ
- ข. เวลา
- ค. ทรัพย์สิน
- ง. อุปนิสัย

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ตอบคำถามข้อ 9

ในภาวะแห่งการดิ้นรนชนิดตัวใครตัวมัน การช่วยเหลือกันไม่มีแล้ว เต็มไปด้วยการเอาวัดเอาเปรียบ คนไทยจึงดำเนินชีวิตด้วยความหวัง แต่ความหวังกับอาชีพที่รุ่งเรืองหรือการงานที่ก้าวหน้าเป็นความหวังที่น้อยเหลือเกิน ความหวังส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับโชคชะตา ทางลัดที่เกิดจากการ “เลื่องโชค” เป็นอาชีพที่ขึ้นหน้าขึ้นตาอย่างหนึ่งของเมืองไทย

9. ตัวใครตัวมัน คำที่ขีดเส้นใต้นี้หมายถึงอะไร

- ก. การเห็นแก่ตัวอย่างร้ายกาจ
- ข. การต่อสู้เพื่อเอาตัวรอดด้วยลำแข้ง
- ค. การเอาตัวรอดคนเดียวด้วยวิธีต่าง ๆ
- ง. การช่วยเหลือญาติพี่น้องและตนเองเท่านั้น

คำชี้แจง ใช้บทเพลงนี้ ตอบคำถามข้อ 10-11

ข้างขึ้นเดือนหงาย	เราที่ควาชมจันทร์
เปล็ดเพลินใจฉัน	โคมสวรรค์พราวพราว
ไขว่ห้างนั่งเฉย	เอื้อระเหยลอสชาอ
เป่าขลุ่ยเพลงหนึ่งบนหลังควาย	ขึ้นพระพายโชยมา

10. เพลงนี้ทำให้เกิดความรู้สึกเช่นไรน้อยที่สุด

- ก. ตื่นเต้น-เร้าใจ
- ข. สดชื่น-แจ่มใส
- ค. คลั่งไคล้-ลึกลับ
- ง. สนุกสนาน-เพลิน

11. โคมสวรรค์ ในท่อนหมายถึงอะไร

- ก. ดาว
- ข. หิ่งห้อย
- ค. ดวงไฟ
- ง. ดวงจันทร์

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 12-14

ลมพัดใบข้าวเป็นริ้ว ๆ ใบข้าวที่สอดปรึมน้ำเกิดระลอกน้อย ๆ ไปด้วย เมื่อน้ำกระทบกับลม และตะวันเช้า ทำให้เกิดความงามไปอีกแบบหนึ่ง ผิดกับข้าวที่เขียวชอุ่มอย่างทุกวัน

12. ข้อความนี้ กล่าวในลักษณะใด

- ก. ชื่นชม
- ข. บอกกล่าว
- ค. ให้ข้อคิด
- ง. รำพึงรำพัน

13. ข้อความนี้ ต้องการเน้นเรื่องอะไร

- ก. บรรยากาศภาพของน้ำ
- ข. บรรยากาศภาพของตะวัน
- ค. บรรยากาศภาพของใบข้าว
- ง. บรรยากาศภาพของท้องทุ่งนา

14. "ใบข้าวเป็นริ้ว ๆ" หมายความว่าอย่างไร

- ก. ใบข้าวมีลักษณะขาดเป็นเส้น ๆ
- ข. ใบข้าวมีลักษณะรวมกันเป็นกระจุก
- ค. ใบข้าวมีลักษณะเป็นคลื่นไล่เรียงกันไป
- ง. ใบข้าวมีลักษณะสีดำน้ำเหมือนผ้าเขียว

คำชี้แจง ใช้บทหรือกรอนี้ ตอบคำถามข้อ 15-16

"เมื่อสุกงอมหอมหวานจึงควรหล่น
อยู่กับต้นอย่าให้พราวไปจากที่
อย่าชิงสุกก่อนห่ามไม่งามดี
เมื่อบุญมีจึงจะมาอุปารามณ์"

15. บทหรือกรอนี้กล่าวในลักษณะใด

- ก. สิ่งสอน
- ข. ชักชวน
- ค. แนะนำ
- ง. ตักเตือน

16. "เมื่อบุญมีจึงจะมาอุปารามณ์"
ในที่นี้หมายถึงอะไร

- ก. โชค
- ข. เนอคู่
- ค. โอกาส
- ง. บุญวาสนา

คำชี้แจง ใช้บทหรือกรอนี้ ตอบคำถามข้อ 17

"เนื่องจากคอสู้เมืองเรืองแสงสี
ลี้มราตรีบ้านป่าดารา
สู่พื้นราบครั้งแรกดินแปลกใหม่
ด้วยวิธเหวี่ยงเขลาฉลาดปราศมาธา

ด้วยหวังที่แรงกล้าหาความหมาย
มาอบกาสไฟเมืองประเทืองตา
คนชั่วกัไขว่เวียนเปลี่ยนแปลกหน้า
ไม่รู้ว่โลกนี้มีชาตาน"

17. บทหรือกรอนี้ มีจุดมุ่งหมายอย่างไร

- ก. ชักชวน
- ข. แนะนำ
- ค. สิ่งสอน
- ง. ให้ข้อคิด

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 18-19

อ้อ...ที่ฝันไว้จะครบก็อหากเป็นเศรษฐีแสนล้าน อหากมีเรือสอร์ช อหากมีบ้านสวย
อยู่ในทุกประเทศอะไรอย่างนี้ละ เราฝันให้มันใหญ่ ๆ ไว้ก่อนใจครับ

18. ผู้ถามข้อความนี้ น่าจะถามเพื่อจุดมุ่งหมายใด	19. ผู้กล่าวข้อความนี้ ตอบในลักษณะใด
ก. เพื่อความอหากรู้	ก. แก้กตัว
ข. เพื่อความสนุกสนาน	ข. ประชด
ค. เพื่อเริ่มการสนทนา	ค. ขอไปที่
ง. เพื่อจบการสนทนา	ง. พูดที่เล่นที่จริง

คำชี้แจง บทหรือกรอนี้ ตอบคำถามข้อ 20-21

"ป่าไม้เป็นต้นน้ำกำเนิดฝน น้ำหลากล้นซึบไว้ไม่ท่วมขัง
ลมแรงมาช่วยอาศัยป่าไม้บัง ป่าให้ทั้งปัจจัยที่สำคัญ"

20. บทหรือกรอนี้ กล่าวถึงเรื่องอะไร
- ก. คุณสมบัติของฝน
- ข. คุณสมบัติของลม
- ค. คุณสมบัติของป่า
- ง. คุณสมบัติของน้ำ
21. ผู้เขียนบทหรือกรอนี้ เขียนด้วยความรู้สึกอย่างไร
- ก. วิตก
- ข. ซาบซึ้ง
- ค. ห่วงใย
- ง. สำนึกในบุญคุณ

คำชี้แจง ใช้บทสนทนานี้ ตอบคำถามข้อ 22-24

ดาวคำ : ทำไมถึงได้รับฉายาว่านิ้วเทวดาครับ

เนรมิต : อันที่จริงผมไม่เคยตั้งฉายาให้กับตัวเองเลย แต่ที่ได้รับฉายานี้

เทวดา เพราะแฟนเพลง และสื่อมวลชนเป็นผู้ตั้งให้ครับ

ดาวคำ : แล้วคุณมีความรู้สึกอย่างไรกับฉายานี้ล่ะ

เนรมิต : คือผมชอบบอกตรง ๆ ว่า อันที่จริงผมก็ไม่ใช่ผู้พิเศษอะไรหรอก แต่ใน

เมื่อประชาชนเขาตั้งฉายาให้ผม ผมก็ต้องยอมรับเอาไว้ด้วยความ

เคารพอย่างสูง ผมคิดว่าผมก็ยังคงเป็นคนธรรมดา ยังต้องหาประสบการณ์

ต่อไปอีกเรื่อย ๆ เพื่อพัฒนาคนตรีบ้านเรา และอนุรักษ์สิ่งดีเอาไว้

22. บทสนทนานี้ให้ข้อคิดประการใด

- ก. การเป็นคนเก่งย่อมได้รับความสุข
- ข. การเป็นคนเก่งต้องมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือ
- ค. การมีผู้ให้ความสนใจทำให้มีฉายาประดับตัว
- ง. การเป็นผู้มีฝีมือและความสามารถทำให้มีชื่อเสียงโด่งดัง

23. "นิ้วเทวดา" หมายความว่าอย่างไร

- ก. นิ้วของเทวดา
- ข. เทวดาที่นิ้วมา
- ค. การทำงานที่มีฝีมือมากดุจเทวดา
- ง. การทำงานที่เกี่ยวข้องกับเทวดา

24. จากบทสนทนานี้ เนรมิต น่าจะประกอบอาชีพใด

- ก. นักร้อง
- ข. นักเต้น
- ค. นักแสดง
- ง. นักดนตรี

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 25-26

ความใฝ่ฝันของหนุ่มสาวบ้านนอกชนบท เมื่อจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว เมื่อไม่มีโอกาสเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา ถนนทุกสายต้องมุ่งสู่เมืองฟ้าอมรของหนุ่มสาวทุกคนที่หวังมาสร้างชีวิตที่ดีกว่า

25. "เมืองฟ้าอมร" หมายถึงอะไร

- ก. เมือง ๆ หนึ่งที่ชื่ออมร
- ข. เมือง ๆ หนึ่งที่มันดีหนุ่มสาว
- ค. เมือง ๆ หนึ่งของประเทศไทย
- ง. เมืองที่เป็นศูนย์กลางความเจริญ

26. ข้อความนี้ กล่าวถึงเรื่องอะไร

- ก. ความเสียเปรียบของหนุ่มสาวจากชนบท
- ข. ความด้อยการศึกษาของหนุ่มสาวจากชนบท
- ค. ความใฝ่ฝันในการเรียนของหนุ่มสาวจากชนบท
- ง. ความต้องการชีวิตที่ดีขึ้นของหนุ่มสาวจากชนบท

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 27-28

ดอกเตอร์จักรยาน เตรียมลขสำรวจแนวถนนใต้ทางด่วน ทำข้อมูลเสนอ "กฤษฎา" จัดเส้นทางให้ผู้ใช้รถจักรยาน ชันเคสทำเรื่องเสนอการทางพิเศษฯ และ กทม.แล้ว แต่เงือบ อาจารย์หมัดลออกโรงอีกราสถูกเบรก ป็นจักรยานเข้าโรงแรมฮิลตันฯ ไม่ได้

27. "ออกโรง" หมายความว่าอย่างไร

- ก. ออกมานอกโรงแสดง
- ข. แสดงอยู่นอกโรงแสดง
- ค. เป็นผู้นำในการจัดการแสดง
- ง. เป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรม

28. จากข้อความนี้ น่าจะทำให้ผู้อ่านนึกถึงเรื่องใดมากที่สุด

- ก. ทางด่วนกับจักรยาน
- ข. ดอกเตอร์กับจักรยาน
- ค. การจราจรกับจักรยาน
- ง. อาจารย์มหาวิทยาลัยกับจักรยาน

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 29

กรรมาธิการเกษตร กลับล่ำระบู้วเขื่อนลี้ยคไม่มีมูล ประมูลเขื่อนลี้ยคฉายกลายเป็น มวลล้มตัมคณค คณะกรรมาธิการเกษตรฯ ประชุมสรุปผลว่าไม่มีการขั้วและกักตัวพนักงาน บริษัทญี่ปุ่นตามขั้วว

29. "กลับล่ำ" หมายความว่าอย่างไร

- ก. การกลับมาเพียงล่ำพัง
- ข. การเปลี่ยนแปลงท่าทีไปจากเดิม
- ค. การเปลี่ยนแปลงด้วยความล่าช้า
- ง. การปรับปรุงให้ล่าช้ามากกว่าเดิม

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 30-32

"ในสมัยก่อนผู้ที่อ่านออกเขียนได้มีน้อยมาก เพราะผู้คนไม่ค่อยเห็นประโยชน์ของการเรียนหนังสือมากนัก จึงไม่นิยมส่งลูกหลานให้เรียนหนังสือ ยิ่งลูกผู้หญิงแล้วพ่อแม่เห็นว่าเป็นค่าใช้จ่ายเสียเปล่า สวมครุอยู่ทำงานบ้านดีกว่า เพราะเมื่อโตก็แต่งงานและเลี้ยงลูก ถ้าให้เรียนก็จะทำให้ใจแตก เขียนจดหมายถึงผู้ชาย หรือเรียกกันว่า "เพลงยาว" ผู้ชายเขียนมา ผู้หญิงเขียนตอบไป ผู้หญิงจึงไม่ได้เล่าเรียนอย่างผู้ชาย"

30. "เพลงยาว" หมายถึงข้อใด

- ก. จดหมายรัก
- ข. จดหมายส่วนตัว
- ค. เพลงพื้นเมืองสมัยก่อน
- ง. เพลงที่มีเนื้อร้องยาว ๆ

31. การเรียนของผู้หญิงสมัยก่อนต่างกับการเรียนสมัยปัจจุบันในเรื่องอะไร

- ก. ระยะเวลาในการเรียน
- ข. สถานที่ในการสอนของครู
- ค. โอกาสในการศึกษาเล่าเรียน
- ง. ความสนใจในเรื่องการเรียนของผู้หญิง

32. ข้อความนี้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการมองผู้หญิงสมัยก่อนว่าอย่างไร

- ก. ผู้หญิงเสื่อมเสียง่าย
- ข. ผู้หญิงไม่ชอบใช้ความคิด
- ค. ผู้หญิงต้องเป็นแม่บ้านเท่านั้น
- ง. ผู้หญิงไม่สนใจเรื่องการเล่าเรียน

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 33-35

แม่ค้าที่เป็นคนจีนจะแตกต่างจากแม่ค้าที่เป็นคนไทย แม่ค้าจีนมักมีอารมณ์เย็นกว่าแม่ค้าไทย ถ้าเป็นแม่ค้าไทยจะค่อนข้างก้าว จีบปากใส่ลูกค้าตลอด ๆ ถ้าบังเอิญไปเจอลูกค้าปากจัดเข้าชาวบ้านก็ได้ฟังคำตัดพ้อ ๆ หนึ่งรอบ เข้าตำรับชิงก็ราชาก็แรงนั่นเอง ไม่มีใครยอมใครเหมือนกัน

33. "ชิงก็รา - ชาก็แรง" ชิงและช่า ในข้อความนี้หมายถึงใคร กับใคร

- ก. แม่ค้าจีน - ลูกค้า
- ข. แม่ค้าไทย - ลูกค้า
- ค. แม่ค้าจีน - แม่ค้าไทย
- ง. แม่ค้าทั้งหมด - ชาวบ้าน

34. "ลำตัด" ในเรื่องนี้ หมายถึงข้อใด

- ก. การละเล่นพื้นเมือง
- ข. การร้องเพลงพื้นบ้าน
- ค. การต่อสู้ต่อเถียงกัน
- ง. การเหินแสมและวิวาทกัน

35. อนุมานได้ว่าแม่ค้าจีนแตกต่างจากแม่ค้าไทย มากที่สุด ในข้อใด

- ก. ไหวพริบ
- ข. ความขยัน
- ค. ความอดทน
- ง. ความมั่นใจ

คำชี้แจง ใช้ข้อความนี้ ตอบคำถามข้อ 36

ตึกดาเสี่ยกบาล นับว่ามีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ใช้ศึกษาสภาพสังคมในสมัยนั้น ในสมัยสุโขทัย หัวของตึกดาใช้ศึกษาเรื่องผมของคนสมัยนั้นได้เป็นอย่างดีถึงยังพบว่า ตึกดาอมอะไรไว้ในปาก ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นเมี่ยง เมี่ยงคือฝักริษหนึ่งที่น่ามาดองให้มีรสเปรี้ยวและทำเป็นคำ ๆ สำหรับอมเป็นที่นิยมมากของชาวเหนือคล้ายกับการกินหมากของคนภาคกลาง

36. ตึกดาเสี่ยกบาล มีประโยชน์ในด้านใด

- ก. ด้านความเพลิดเพลิน
- ข. ด้านกิจการเสริมสวย
- ค. ด้านการศึกษาทางประวัติศาสตร์
- ง. ด้านศิลปะและความเชื่อของมนุษย์

คำชี้แจง ใช้ร้อยกรองนี้ ตอบคำถามข้อ 37-38

ปลาข้าวพันห่อด้วย	ใบคา
ใบก็เหม็นคาวปลา	คละคลั่ง
คือคนหมู่ไปหา	คบเพื่อน พาลนา
ได้แต่ร้ายร้ายฟัง	เฟื่องให้เสียนงศ์

37. "ปลาข้าว" เปรียบได้กับข้อใด

- ก. คนโง่
- ข. คนพาล
- ค. ความชั่ว
- ง. ความผิด

38. บทร้อยกรองนี้ มีความหมายตรงกับสำนวนไทยในข้อใด

- ก. กาในฝูงหงส์
- ข. ปลาห้องเคียวกัน
- ค. คอห่านะพลับ ลับหลังตะโก
- ง. ช้างตายทั้งตัวเอาใบบาปไปไม่มีผิด

39. จากบทร้อยกรองนี้ ได้ความคิดรวบยอดตรงกับข้อใด

สามจนคนเคียดแค้น	จึงจึง
สามมั่งมีคนประนัง	นอบน้อม
แจกพฤกษ์คณกทวิง	เวียนสู่ เสมอณา
ปางหมดผลนภพร้อม	พรากรันบินหนี "

- ก. ชีวิตไม่มีความแน่นอน
- ข. เมื่อมีโอกาสดีควรรีบฉวยโอกาสนั้น
- ค. ความจริงใจและมิตรแท้หาได้ยากในขณะมั่งมี
- ง. คนเราต้องพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือกันและกัน

40. บทร้อยกรองนี้ มีความหมายตรงกับสำนวนใด

"ผลเคื่อเมื่อสุกไซ้ไร	มีพรรค
ภาชนะนอกแดงคณัน	ชาดป้าส
ภาชนะในหอมแมลงวัน	หนอนบ่อน
ดุจดั่งคนใจร้าย	นอกนั้นดูงาม"

- ก. หน้าชั้นนอกตรม
- ข. หน้าเนื่อใจเลื้อ
- ค. ชาดไม่ดี ทาสีไม่แดง
- ง. น้ำซุ่นไว้ใน น้ำใสไว้นอก

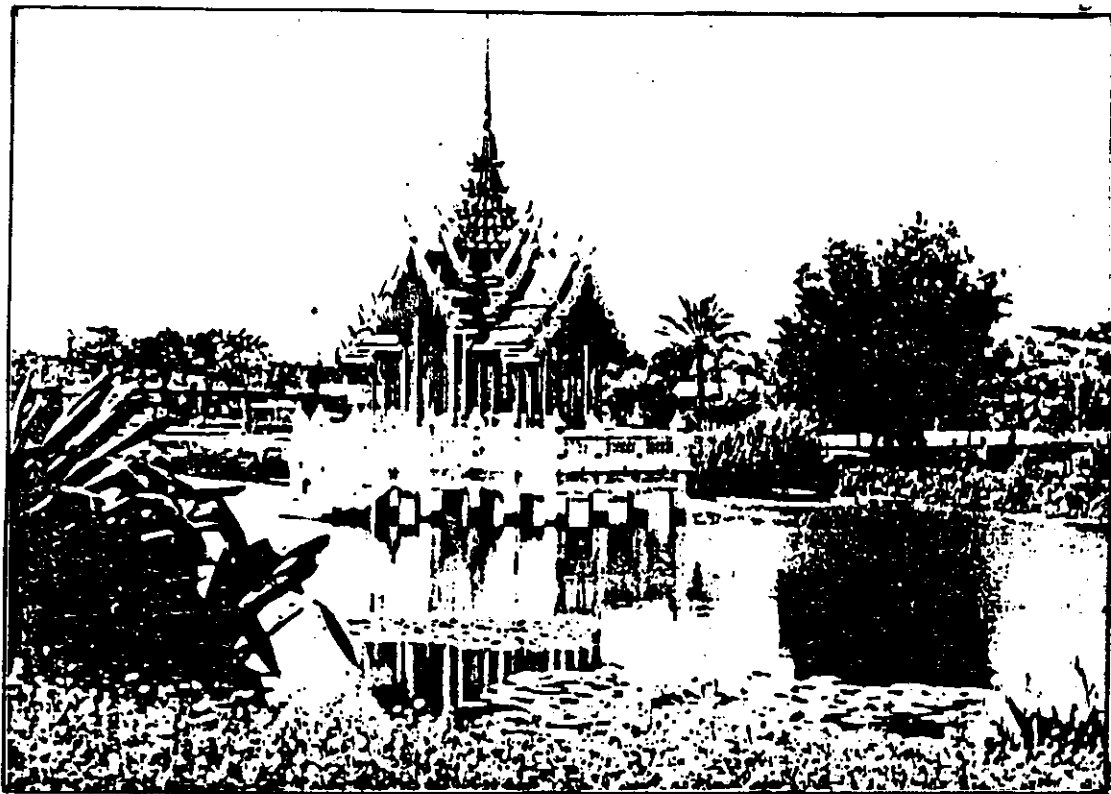
แบบทดสอบความสามารถในการเขียน

แบบทดสอบความสามารถในการเขียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนดูภาพสีโปสเตอร์ และอ่านข้อความต่อไปนี้ เพื่อนำมาเขียนเรื่องความ โดยกำหนดให้มีความยาวประมาณ 10-15 บรรทัด และให้ทำภายในเวลา 45 นาที
2. นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็นอย่างอิสระ
3. เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนมีดังนี้ ความรู้ในเรื่อง 4 คะแนน ความคิด 4 คะแนน การใช้ถ้อยคำสำนวน 4 คะแนน การขยายความ 3 คะแนน การลำดับความ 3 คะแนน และเลือกภาพของเรื่อง 2 คะแนน

สง่าและสงบน่านบอน

วารีรอบล้อมนึ่งอึ่งเสริมสง

ดังผู้มีตระกูลประสูตวงศ์

ทำที่บ่งบอกเองนำเกรงใจ

แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ไม่มีคำตอบใดที่ถูกหรือผิด เพราะนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกนึกคิดแตกต่างกัน นักเรียนสามารถตอบได้อย่างเต็มที่ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด เพราะจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน โปรดตอบให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง และขอให้นักเรียนทำแบบสอบถามนี้ให้ครบทุกข้อ

วิธีการตอบ

ในกระดาษคำตอบจะมีช่องให้นักเรียนเลือกตอบอยู่ 3 ช่องด้วยกัน แต่ละช่องจะมีข้อความต่าง ๆ เรียงตามลำดับ คือ "จริง" "ไม่แน่ใจ" "ไม่จริง" ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อแล้วพิจารณาตามความคิดเห็นของนักเรียนว่า ข้อความนั้นเป็นความจริงเพียงใด โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบเพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น ดังตัวอย่างในข้อความในข้อ (0) ต่อไปนี้

ตัวอย่าง

(0) ข้าพเจ้าพยายามเขียนภาษาไทยให้ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้

ขอให้นักเรียนพิจารณาว่านักเรียนมีความคิดเห็นตามความรู้สึกเช่นนี้หรือไม่เพียงใด ถ้านักเรียนมีความรู้สึกที่ข้อความดังกล่าวตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด ก็ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง "จริง" ดังนี้

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
(0)	ข้าพเจ้าพยายามเขียนภาษาไทยให้ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้	/		

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
1	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจทุกครั้งเมื่อได้อ่านภาษาไทยแล้วสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนที่ดี			
2	ในขณะที่อ่านและเขียนภาษาไทย ข้าพเจ้างัดใจที่จะเรียนรู้เรื่องทีอ่านและตั้งใจเขียนให้เป็นทีเข้าใจมากที่สุด			
3	เมื่อข้าพเจ้าพบข้อผิดพลาดในการอ่านและเขียนภาษาไทย ข้าพเจ้าต้องพยายามปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป			
4	เมื่อรู้สึกเบื่อหน่ายในการอ่านหรือเขียน ข้าพเจ้าจะหยุดอ่านหรือเขียนบทภาษาไทยนั้น ๆ ทันที			
5	หลังจากอ่านและเขียนภาษาไทยแล้ว ข้าพเจ้าได้ทบทวนและแก้ไขงานที่ครูมอบหมายก่อนส่งงาน			
6	ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะใช้ความรู้ในการอ่านหรือเขียนภาษาไทยให้เป็นประโยชน์ในอนาคตมากนัก			
7	ถ้าไม่ต้องการทำการอ่านหรือเขียนภาษาไทย ข้าพเจ้าคงจะสบายใจมากขึ้น			
8	ข้าพเจ้าพยายามเสมอที่จะทำการอ่านหรือเขียนภาษาไทยให้ดี เพื่อความสำเร็จในอนาคต			

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
9	ข้าพเจ้าไม่เคยคิดจะทบทวนวิชาภาษาไทยหลัง การเรียนผ่านไปแล้ว			
10	ข้าพเจ้าตั้งใจอ่านและเขียนภาษาไทยมากขึ้น เมื่อ ครูใช้วิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ต่างจากที่เคยสอน อยู่เป็นประจำ			
11	การฝึกการอ่านและเขียนภาษาไทยมีส่วนทำให้ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะอ่านและเขียนมากขึ้น			
12	ในวันที่ไม่ต้องทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน หรือเขียนภาษาไทย ข้าพเจ้าจะรู้สึกมีความสุขมาก			
13	ข้าพเจ้ามองเห็นว่างานอ่านและงานเขียนทุกอย่าง น่าสนใจทั้งสิ้น			
14	เมื่อเปรียบเทียบกับการทำงานกิจกรรมอื่น ๆ แล้ว ข้าพเจ้าไม่สนใจทำในกิจกรรมการอ่านและการ เขียนภาษาไทยมากที่สุด			
15	ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องที่อ่านหรือเขียนในวิชา ภาษาไทยนั้นซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย			
16	ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะต้องเขียนหนังสือหรือบทความ ภาษาไทยให้ได้			
17	ข้าพเจ้ามักลืมทำงานเกี่ยวกับการอ่านและเขียน วิชาภาษาไทยอยู่เสมอ			

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น		
		จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
18	การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในเรื่องการอ่านและการเขียนภาษาไทยเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาและพยายามหลีกเลี่ยง			
19	ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าเรียนได้ดีขึ้น เพราะมีความตั้งใจในการอ่านและการเขียนทุกครั้ง			
20	ข้าพเจ้าตั้งใจและตั้งใจทุกครั้งที่จะได้เขียนความเรียงภาษาไทยต่าง ๆ			

ภาควิชา ก.

คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน

คุณภาพของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและเขียน

คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเป็นรายข้อ

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	Ph	P _L	P	r	ข้อที่	Ph	P _L	P	r
1	0.76	0.50	0.63	0.28	21	0.82	0.34	0.59	0.49
2	0.36	0.16	0.25	0.25	22	0.58	0.38	0.48	0.20
3	0.74	0.44	0.59	0.31	23	0.98	0.82	0.91	0.43
4	0.88	0.62	0.76	0.34	24	0.70	0.46	0.58	0.25
5	0.60	0.22	0.40	0.39	25	0.96	0.70	0.85	0.46
6	0.80	0.52	0.67	0.31	26	0.78	0.56	0.67	0.25
7	0.62	0.36	0.49	0.26	27	0.54	0.24	0.39	0.32
8	0.76	0.64	0.70	0.14	28	0.72	0.40	0.56	0.33
9	0.78	0.64	0.71	0.17	29	0.76	0.30	0.53	0.46
10	0.64	0.10	0.35	0.58	30	0.86	0.66	0.77	0.27
11	0.44	0.10	0.25	0.43	31	0.56	0.34	0.45	0.23
12	0.56	0.14	0.34	0.46	32	0.84	0.36	0.61	0.50
13	0.32	0.14	0.23	0.25	33	0.80	0.44	0.63	0.38
14	0.88	0.14	0.51	0.72	34	0.52	0.32	0.42	0.21
15	0.94	0.80	0.88	0.28	35	0.70	0.40	0.55	0.31
16	0.30	0.14	0.22	0.22	36	0.76	0.50	0.63	0.28
17	0.98	0.80	0.91	0.45	37	0.36	0.16	0.25	0.25
18	0.48	0.20	0.33	0.31	38	0.74	0.44	0.59	0.31

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ph	P _L	P	r	ข้อที่	Ph	p _L	P	r
19	0.72	0.34	0.53	0.38	39	0.88	0.62	0.76	0.34
20	0.96	0.70	0.87	0.46	40	0.68	0.28	0.48	0.40

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

N	X	S ²	r _{tt}	SE
100	20.42	21.83	0.82	1.98

คุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ

ตาราง 8 แสดงค่าความเชื่อมั่นจากผู้ตรวจ ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน
เรียงความ

คนที่	X	Y	XY	X ²	Y ²	คนที่	X	Y	XY	X ²	Y ²
1	10	12	120	100	144	21	10	12	120	100	144
2	9	11	99	81	121	22	10	11	110	100	121
3	9	10	90	81	100	23	10	11	110	100	121
4	11	13	143	121	169	24	9	10	90	81	144
5	9	10	90	81	100	25	11	12	132	121	144
6	11	12	132	121	144	26	11	13	143	121	169
7	11	12	132	121	144	27	10	11	110	100	121
8	12	14	168	144	196	28	10	12	120	100	144
9	11	13	142	121	169	29	10	12	120	100	144
10	10	12	120	100	144	30	9	10	90	81	100
11	11	14	154	121	196	31	11	14	154	121	196
12	11	12	132	121	144	32	12	12	144	144	144
13	9	11	99	81	121	33	11	14	154	121	196
14	9	10	90	81	100	34	12	10	120	100	144
15	10	11	110	100	121	35	10	12	120	100	144
16	10	11	110	100	144	36	10	12	120	100	144
17	10	12	120	100	144	37	11	14	154	121	196
18	10	11	110	100	121	38	12	14	168	144	196

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่	X	Y	XY	X ²	Y ²	คนที่	X	Y	XY	X ²	Y ²
19	9	10	90	81	100	39	12	13	156	144	169
20	10	11	110	100	121	40	11	10	132	121	144

414 473 4929 4320 5548

ค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความของผู้ตรวจ 2 คน เท่ากับ 0.83

คุณภาพของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ตาราง 9 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	X	S ²	X	S ²	
1	2.90	0.30	2.48	0.51	3.31
2	2.90	0.30	2.33	0.48	4.60
3	2.90	0.30	2.09	0.83	0.82
4	2.86	0.36	2.19	0.60	4.36
5	2.48	0.51	1.76	0.62	4.05
6	2.52	0.51	1.90	0.44	4.22
7	2.95	0.22	2.00	0.84	5.05
8	2.95	0.22	2.44	0.59	3.77
9	2.86	0.36	2.24	0.63	3.94
10	2.72	0.46	1.96	0.81	3.76
11	2.81	0.40	2.05	0.59	4.89
12	2.76	0.44	2.24	0.44	3.89
13	2.81	0.40	1.95	0.67	5.03
14	2.76	0.44	2.14	0.57	3.94
15	2.76	0.44	2.09	0.63	4.01
16	2.95	0.22	2.19	0.60	5.46
17	2.86	0.36	2.24	0.63	3.94

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	X	S ²	X	S ²	
18	2.91	0.30	2.00	0.55	6.64
19	2.95	0.22	2.24	0.77	4.10
20	2.91	0.30	2.29	0.56	4.46

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่านและการเขียนภาษาไทย

N

100 0.86

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจบทอ่าน

1. อาจารย์นิศศรี กมลเวช มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์ขจรศรี ชาคิกานนท์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. อาจารย์นิสมัย ชุ่มจิตร โรงเรียนวัดบวรมงคล

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการสอน

1. อาจารย์นิศศรี กมลเวช มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์ขจรศรี ชาคิกานนท์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. อาจารย์นิสมัย ชุ่มจิตร โรงเรียนวัดบวรมงคล

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์ขจรศรี ชาคิกานนท์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. อาจารย์นิสมัย ชุ่มจิตร โรงเรียนวัดบวรมงคล

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์นิสมัย ชุ่มจิตร โรงเรียนวัดบวรมงคล
3. อาจารย์ขจรศรี ชาคิกานนท์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการอ่านและการเขียนภาษาไทย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพินทร์ ชุ่มชม สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. รองศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายชื่อผู้ตรวจข้อสอบการเขียนเรียงความ

1. อาจารย์นิพนธ์ ชุ่มจิตร โรงเรียนวัดบวรมงคล
2. อาจารย์นฤมล สายหล้า โรงเรียนท่ามะขามวิทยา

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางพรทิพภา อินทปัญญา
เกิดวันที่	1 พฤษภาคม 2506
สถานที่เกิด	จังหวัดนครนายก
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 400/302 วังทองธานี ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนปราสาทวิทยาคม อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2523	ม.ศ.5
พ.ศ. 2527	ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาและวรรณคดีไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
พ.ศ. 2538	กศ.ม. (การมัธยมศึกษา การสอนภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร